

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๒๔

วันศุกร์ที่ ๒๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๔๕ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีคดีสมาชิกมาประชุมครบองค์

ประชุมแล้ว ณ เชอเบ็คประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เนื่องด้วยตำแหน่ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภาว่างลง ตามมาตรา ๔
และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๔ รวม
๒ ตำแหน่ง และตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติที่กำหนดให้ประธานรัฐสภาแจ้ง
วันเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้สมาชิกรัฐสภาทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๑๕ วัน
ณ จึงขอเรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่า จะมีการเลือกตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน
ในตำแหน่งที่ว่าง ๓ ตำแหน่งในวันศุกร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐ รายละเอียดและวิธีการ
เลือกตั้งจะได้นำมาให้ท่านสมาชิกทราบต่อไป จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เนื่องจากวันนี้เป็นวันครบรอบพระราชพิธีอภิเษกสมรสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ผมในนามของบรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายก็ได้ถือโอกาสส่งโทรเลข ไปถวายพระพรที่หัวหน้าในนามของท่านสมาชิกและครอบครัว ได้ส่งไปแล้ว ก็ขอเรียนให้ท่านสมาชิกทราบด้วย

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับการประชุมในวันนี้มีเรื่องสำคัญอยู่หลายเรื่องด้วยกัน เปรียบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ กับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว ก็สมควรจะพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว นอกจากนี้รัฐบาลยังเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจกับระเบียบข้าราชการพลเรือนเข้ามาอีก เป็นเรื่องควน เวลาเราก็มีจำกัด ที่แรกผมคิดว่าถ้าเมื่ออภิปรายกันไม่เสร็จในรอบเช้าก็อาจจะมีการนัดประชุมต่อไปในรอบบ่าย แต่มีหลายท่านเห็นว่าอาจจะไม่สะดวกในรอบบ่ายก็มีการประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เกรงว่าสมาชิกจะไม่ครบองค์ประชุมในตอนบ่าย เพราะฉะนั้นก็อาจจะทำได้ในตอนเช้า แต่ร่างไหนจะเสร็จหรือไม่เสร็จ ร่างไหนจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนอะไรก็แล้วแต่ท่านสมาชิก ขอให้เป็นที่ปรึกษาของท่านสมาชิกตามระบอบประชาธิปไตย สำหรับท่านสมาชิกบางคนที่ได้เกริ่นล่วงหน้ามาว่าไม่มีเวลาอ่านเพราะส่งเข้ามากะทันหันเต็มที่ เรื่องนี้ทางสภาได้รับทราบ และท่านรองประธานสภาได้พยายามติดต่อกับรัฐบาลแล้วว่าจะขอเลื่อนไปอีกได้หรือไม่ แต่รัฐบาลแจ้งว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องควน เมื่อถึงตอนที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น ผมก็จะไปขอให้ทางท่านรัฐมนตรีอธิบายให้ท่านสมาชิกฟังว่าควนเพียงใด อย่างไรก็ตามแล้วแต่ท่านสมาชิกจะตกลงใจเอาเองนะครับ

อีกประการหนึ่ง สำหรับสัปดาห์หน้านี้ เราจะไม่มีการประชุม เพราะว่

LIART

ตรงกับวันพระราชพิธีฉัตรมงคล จะเลื่อนไปในวันอื่นก็ไม่สะดวก เพราะว่าวันพระราชพิธีฉัตรมงคลซึ่งสมาชิกมีหน้าที่จะออกไปเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทตามประเพณีนั้น ถึง ๓ วัน คือวันที่ ๓ วันที่ ๔ วันที่ ๕ ตามหมายกำหนดการของสำนักพระราชวัง เพราะฉะนั้นอะไรสำคัญก่อนหลังอย่างไรก็แล้วแต่ท่านสมาชิก

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔ วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้วางไว้ เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๑ แล้ว มีท่านสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใด ก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔ วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑

ระเบียบวาระต่อไป เป็นการพิจารณาเรื่องควน เรื่องที่ ๑ คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๑๒๐๖/๒๕๒๑ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

กวนที่ส่ง

ที่ สร.๑๒๐๓/๑๒๘๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๗ เมษายน ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการรัฐสภา

อ้างถึง หนังสือที่ สร.๑๒๐๓/๑๒๕๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๑

ตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายสมภพ โทตระภิกข) ปฏิบัติราชการ
แทนนายกรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มา
ยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว นั้น

โดยที่เป็นเรื่องด่วน ท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายสมภพ โทตระภิกข)
จึงขอให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้ง ๒ ฉบับ จัดเข้าระเบียบวาระประชุมใน
วันศุกร์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๒๑ ต่อไปด้วย

จึงเรียนมา เพื่อให้โปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ปลั่ง มีจุล

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

วันที่ ๒๔/๒๕๒๑ วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๑

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร ๐๒๐๓/๑๐๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๕ เมษายน ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภาพ โทตระกิจย์

(นายสมภาพ โทตระกิจย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ

เหตุผล

โดยที่การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อน
เงินเดือน การรักษาวินัย ตลอดจนการออกจากราชการ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์
ของข้าราชการตำรวจมีลักษณะแตกต่างกับข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น จึงไม่
สมควรให้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และควรให้อยู่
ภายใต้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจโดยเฉพาะ ซึ่งจะช่วยให้
การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และจะเป็นผลดี
แก่ราชการกรมตำรวจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการตำรวจ

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ตำรวจ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการตำรวจ" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการในกรม
ตำรวจโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน และหมายความรวมถึง
ข้าราชการตำรวจ ซึ่งกรมตำรวจสั่งแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจโดยได้รับ
เงินเดือนจากยู่ว่างด้วย

LIRT

"รองอธิบดี" หมายความว่า รองอธิบดีกรมตำรวจ

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจ

"ก.ตร." หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ชั้นข้าราชการตำรวจมีดังนี้

(๑) ชั้นพลตำรวจ ได้แก่ พลตำรวจกองประจำการ พลตำรวจสำรอง พลตำรวจสำรองพิเศษ พลตำรวจพิเศษ และพลตำรวจสมัคร

พลตำรวจกองประจำการ คือ ผู้ที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ โดยถูกเรียกเข้ากองประจำการเป็นตำรวจ ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในระหว่างรับการศึกษอบรมในสถานศึกษาของกรมตำรวจหรือไม่ก็ตาม

พลตำรวจสำรอง คือ ผู้ที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ โดยได้รับการคัดเลือกเข้ารับการศึกษาอบรมในสถานศึกษาของกรมตำรวจ

พลตำรวจสำรองพิเศษ คือ ผู้ที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

พลตำรวจพิเศษ คือ พลตำรวจสำรองพิเศษหรือพลตำรวจสมัครที่ถูกเรียกเข้ากองประจำการ เป็นตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

พลตำรวจสมัคร คือ พลตำรวจสำรองพิเศษซึ่งได้ทดลองปฏิบัติ

LIART

ราชการมาครบกำหนดแล้ว หรือพลตำรวจพิเศษที่ปลดเป็นกองหนุนแล้ว ทั้งนี้ โดย
บัญญัติบัญญัติไว้โดยรัฐธรรมนูญ

(๒) ชั้นประทวน ได้แก่ผู้ยศสิบตำรวจตรี สิบตำรวจโท สิบตำรวจเอก
จาสิบตำรวจ และนายดาบตำรวจ

(๓) ชั้นสัญญาบัตร ได้แก่ผู้ยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป
ว่าที่ยศใดให้ถือเสมือนยศนั้น

มาตรา ๒ ให้ข้าราชการตำรวจได้รับเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราช
บัญญัตินี้

ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ตรา เงินเดือนข้าราชการตำรวจ
ตามบัญชีอัตรา เงินเดือนข้าราชการตำรวจหมายเลข ๑ และเมื่อปรากฏว่า เงินเดือน
หรือค่าจ้างทั่วไปในประเทศเพิ่มขึ้นหรือค่าครองชีพสูงขึ้น หรือสมควรเปลี่ยนเงินเพิ่ม
ค่าครองชีพชั่วคราวตามมาตรา ๘ บางส่วนหรือทั้งหมดให้เป็น เงินเดือน ก็ให้มี
การปรับขึ้นบัญชีอัตรา เงินเดือนข้าราชการตำรวจหมายเลข ๒ หรือบัญชีอัตรา
เงินเดือนข้าราชการตำรวจหมายเลข ๓ ตามความเหมาะสมโดยตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา การปรับขึ้นและอัตรา เงินเดือนดังกล่าวให้มีผลเป็นการปรับขึ้นและอัตรา เงิน
เดือนข้าราชการตำรวจที่ได้รับอยู่ และที่กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง
ระเบียบและมติคณะรัฐมนตรีตามไปด้วย

นอกจากเงินเดือนที่ได้รับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้พลตำรวจกอง
ประจำการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม เงินเพิ่มพิเศษ เงินสวัสดิการ หรือเงินช่วยเหลือ
เช่นเดียวกับที่พลทหารกองประจำการมีสิทธิได้รับ แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม เงินเพิ่ม
พิเศษ เงินสวัสดิการ หรือเงินช่วยเหลือตามที่ข้าราชการตำรวจอื่นได้รับ

มาตรา ๘ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตาม
ภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน เงิน
เพิ่มอื่นหรือเงินช่วยเหลือตามที่กำหนดโดยคณะรัฐมนตรี โดยกระทรวงการคลัง หรือ
โดยกระทรวงมหาดไทยตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำ
อยู่ในต่างประเทศหรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามที่ ก.ตร. และกระทรวงการคลังจะได้
กำหนด

มาตรา ๑๐ ให้ถือว่าข้าราชการตำรวจเป็นข้าราชการพลเรือน ตาม
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้ ก.ตร. เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุม
เกษียณอายุของข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๑๑ เครื่องแบบของข้าราชการตำรวจและระเบียบการแต่ง ให้
เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๒ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุด
ประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรี
กำหนด

หมวด ๒

คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการตำรวจคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อ
ว่า ก.ตร. ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีเป็นประธาน อธิบดีเป็นรองประธาน เลขาธิการ
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และรองอธิบดีเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดย
ตำแหน่ง และ

(๒) กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

LIRT

(ก) ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบ
ผู้บังคับการขึ้นไป และมีได้เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่งอยู่แล้ว สามคน

(ข) ผู้ซึ่งได้รับบำเหน็จบำนาญและเคยรับราชการ เป็นข้าราชการ—
ตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบผู้บังคับการขึ้นไป มาแล้ว สามคน

ให้ ก.ตร. แต่งตั้งข้าราชการตำรวจคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ตร.

มาตรา ๑๔ กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ ให้อยู่ในตำแหน่ง
คราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดวาระ ให้รัฐมนตรีดำเนินการแต่งตั้ง
กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิแทน เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของ
กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้ง
ก็ได้

กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่ง
ได้เพียงเท่าวาระของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการข้าราชการตำรวจว่างลง และมี
ความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยรีบด่วน ก็ให้กรรมการข้าราชการตำรวจที่เหลือ
ดำเนินการไปได้ แต่ต้องมีกรรมการข้าราชการตำรวจพอที่จะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๖ กรรมการข้าราชการตำรวจผู้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ครบกำหนดวาระ
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นผู้ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก เว้น

แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง หรือพ้นจากการเป็น
ข้าราชการตำรวจ ในกรณีที่เป็นการกรรมการข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๑๓ (๒) (ก)

(๘) กลับเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่ง หรือ เงินเดือน
ประจำในกรณีที่เป็นการกรรมการข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๑๓ (๒) (ข)

(๙) เป็นข้าราชการการเมืองหรือสมาชิกวุฒิสภา

(๑๐) เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่ากรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิใดคนหนึ่งจาก
ตำแหน่งกรรมการข้าราชการตำรวจหรือไม่ ให้ ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๑๗ การประชุมของ ก.ตร. ต้องมีการกรรมการข้าราชการตำรวจ
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานเป็น
ประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้กรรมการข้าราชการตำรวจในที่ประชุม เลือกกรรมการข้าราชการตำรวจคนหนึ่งที่มา
ประชุมเป็นประธานในที่ประชุม

ถ้ากรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่งว่างลง หรือ ไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งตามกฎหมาย ทำหน้าที่
กรรมการข้าราชการตำรวจแทนในระหว่างนั้น

ในการประชุมของ ก.ตร. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการ
ข้าราชการตำรวจผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการข้าราชการตำรวจคนหนึ่ง
มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ก.ตร. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการลงมติของ ก.ตร.
และของคณะอนุกรรมการ

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ ก.ตร. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
 โห่ฮิบตีเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.ตร. แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิกรรมการข้าราชการตำรวจคน
 หนึ่งคนใดที่จะเสนอ

มาตรา ๑๕ ก.ตร. มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการให้ทำการใด ๆ แทนได้
 และให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ตำแหน่งข้าราชการตำรวจจะมีตำแหน่งใด อยู่ในส่วนราชการ
 ใด จำนวนเท่าใด และต้องใ้ผู้มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งอย่างไร ยศชั้นใด
 ให้เป็นไปตามที่ ก.ตร. กำหนด โดยให้คำนึงถึงลักษณะ หน้าที่และความรับผิดชอบ
 ปริมาณและคุณภาพของงาน

การกำหนดตำแหน่งข้าราชการตำรวจตั้งแต่ตำแหน่งรองผู้กำกับการ หรือ
 เทียบรองผู้กำกับการ ขึ้น/ต่องได้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน เว้นแต่เป็นการ
 ตัดโอนตำแหน่งจากส่วนราชการหนึ่งไปเพิ่มในอีกส่วนราชการหนึ่ง

หมวด ๓

การบรรจุ การแต่งตั้ง และการเลื่อนชั้นและอัตราเงินเดือน

มาตรา ๒๑ ตำแหน่งข้าราชการตำรวจมีดังนี้

- (๑) ลูกแถว
- (๒) ผู้บังคับหมู่
- (๓) รองสารวัตร
- (๔) สารวัตร
- (๕) สารวัตรใหญ่
- (๖) รองผู้กำกับการ
- (๗) ผู้กำกับการ

- (๘) รองผู้บังคับการ
- (๙) ผู้บังคับการ
- (๑๐) ผู้ช่วยผู้บัญชาการ
- (๑๑) รองผู้บัญชาการ
- (๑๒) ผู้บัญชาการ
- (๑๓) ผู้ช่วยอธิบดี
- (๑๔) รองอธิบดี
- (๑๕) อธิบดี

นอกจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อาจมีตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบกับตำแหน่งดังกล่าวได้โดยออกเป็นกฎกระทรวง เมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.ตร. แล้ว

มาตรา ๒๒ การบรรจุข้าราชการตำรวจใหม่บรรจุตั้งต่อไปนี้

(๑) ชั้นพลตำรวจ

(ก) พลตำรวจกองประจำการ ซึ่งต้องรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(ข) พลตำรวจสำรอง พลตำรวจสำรองพิเศษ และพลตำรวจสมัครใจ อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี บรรจุจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือก

การบรรจุต้องบรรจุไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นค่าของชั้นนั้น ๆ เว้นแต่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสำนักศึกษาของกรมตำรวจ จะบรรจุสูงกว่าขั้นค่าของชั้นนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ค) พลตำรวจพิเศษ ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีบรรจุจากพลตำรวจสำรองพิเศษ หรือพลตำรวจสมัครใจที่เรียกเข้ากองประจำการ เป็นตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

LIART

(๒) ชั้นประทวน ให้ขิมติหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากขิมติ
บรรจุกจากบุคคลซึ่งสำเร็จการศึกษาจากสำนักศึกษาของกรมตำรวจ หรือบุคคลซึ่งได้รับ
การคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้

การบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาจากสำนักศึกษาของกรมตำรวจ หรือผู้ได้รับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง แต่ต้องบรรจุให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าอัตรา เงินเดือนที่คณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนกำหนดสำหรับประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้น ๆ

การบรรจุผู้ที่มีใบสำเร็จการศึกษาจากสำนักศึกษาของกรมตำรวจหรือมิได้
รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ต้องบรรจุไม่เกินอัตรา
เงินเดือนขั้นต่ำของสิบตำรวจตรี

(๓) ชั้นสัญญาบัตร ให้รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจาก
รัฐมนตรีบรรจุกจากบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน โดยได้รับอนุมัติจาก ก.ตร.

การบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ หรือผู้ได้รับ
ปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ให้เป็นไปตาม
ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องบรรจุให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าอัตรา เงินเดือนที่
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด สำหรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้น ๆ

การบรรจุผู้ที่มีใบสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ หรือผู้
ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ต้องบรรจุ
ไม่เกินอัตรา เงินเดือนขั้นต่ำของร้อยตำรวจตรี

มาตรา ๒๓ การบรรจุข้าราชการตำรวจชั้นประทวนหรือชั้นสัญญาบัตรตาม

มาตรา ๒๒ ถ้าผู้ได้รับการบรรจุได้รับเงินเดือนสูงกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒
นั้นอยู่แล้ว เงินเดือนส่วนที่เกินนั้นให้เป็นเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะ

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ การแต่งตั้งให้ข้าราชการตำรวจ

LIRT

ตำแหน่งใหญ่บังคับบัญชาแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งลูกแถว ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ

(๒) ตำแหน่งบังคับหมู่หรือเทียบบังคับหมู่ ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจชั้นประทวน แต่เฉพาะตำแหน่งบังคับหมู่นั้นจะแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจก็ได้

(๓) ตำแหน่งรองสารวัตรหรือเทียบรองสารวัตร ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจร้อยตำรวจตรีขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าร้อยตำรวจเอก

(๔) ตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบสารวัตร ตำแหน่งสารวัตรใหญ่หรือเทียบสารวัตรใหญ่ ตำแหน่งรองผู้กำกับการหรือเทียบรองผู้กำกับการ ให้อธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจร้อยตำรวจโทขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจโท

(๕) ตำแหน่งผู้กำกับการหรือเทียบผู้กำกับการ ให้อธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจร้อยตำรวจเอกขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจเอก

(๖) ตำแหน่งรองผู้บังคับการหรือเทียบรองผู้บังคับการ ให้อธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโทขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจเอกซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันตำรวจเอก (พิเศษ)

(๗) ตำแหน่งผู้บังคับการหรือเทียบผู้บังคับการ ให้อธิบดีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโทขึ้นไป แต่ไม่สูงกว่าพลตำรวจตรี และเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง

(๘) ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบผู้ช่วยผู้บัญชาการ ให้รัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกขึ้นไป และเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๕) ตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบผู้บัญชาการ หรือตำแหน่งที่สูงกว่านั้นขึ้นไป ให้รัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการตำรวจพลตำรวจตรีขึ้นไป และเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การแต่งตั้งตาม (๔) ถึง (๖) และการคัดเลือกตาม (๗) ถึง (๘) ต้องได้รับอนุมัติจาก ก.ตร. ก่อน

มาตรา ๒๕ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ และการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งใด ผู้ได้รับการบรรจุหรือได้รับการแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและยศตามที่ ก.ตร. กำหนดไว้ตาม

มาตรา ๒๐

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.ตร. อาจอนุมัติให้บรรจุหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติเฉพาะหรือยศต่างไปจากที่กำหนดไว้ก็ได้

มาตรา ๒๖ ถ้าตำแหน่งข้าราชการตำรวจตำแหน่งใดว่างลงและยังมีได้แต่งตั้งผู้ใดให้ดำรงตำแหน่งนั้น หรือผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งขอไปมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจ ซึ่งเห็นสมควรรักษาราชการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

(๑) รัฐมนตรี สำหรับตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบผู้บัญชาการ ขึ้นไป

(๒) อธิบดี สำหรับตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บัญชาการหรือเทียบรองผู้บัญชาการลงมา

(๓) ผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการหรือเทียบผู้กำกับการลงมา

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงรักษาราชการในตำแหน่งตามมาตรา ๒๖ และมีผู้ดำรงตำแหน่งรอง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองรักษาราชการแทน ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งรอง ไม่มีหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และมีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย

LIRT

ใหญ่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยหลายคน ให้เมื่ออาวุโสตามที่ ก.ตร. กำหนดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเมื่ออาวุโสสูงกว่าตามที่ ก.ตร. กำหนด เป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ส่วนราชการใดมีผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือมีทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วย หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการนั้นจะมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการนั้นก็ได้

มาตรา ๒๕ ให้ผู้รักษาราชการในตำแหน่งตามมาตรา ๒๖ หรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๒๗ หรือปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๒๔ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น หรือผู้ซึ่งตนแทน หรือผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มิได้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งแต่งตั้งใหญ่ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรณีแรก หรือให้มอบอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการในตำแหน่ง ผู้รักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทน ทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการในตำแหน่ง รักษาราชการแทน หรือปฏิบัติราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๐ การโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการตำรวจ ตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ มาบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจ อาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยกรมตำรวจทำความตกลงกับเจ้าสังกัด แล้วเสนอเรื่องไปให้ ก.ตร. พิจารณาอนุมัติ ในกรณีนี้ให้ ก.ตร. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ชั้นยศใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ตร. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับ

ต้องไม่สูงกว่าเงินเคียนเคิม

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาาราชการ ให้ถือเวลาาราชการของผู้ที่โอน มาตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการนั้น เป็นเวลาาราชการของข้าราชการตำรวจ ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๓๑ ข้าราชการตำรวจผู้ใดได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการให้ออกจาก ราชการ ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณว่าเห็นจำเป็น อนุมัติเหมือนเคิมเวลาาราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับ เข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาที่นับแต่วันออกจากราชการ ไปปฏิบัติงานดังกล่าว ให้ ผู้นั้นอาจตามมาตรา ๒๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ชันยศ และรับ เงินเคียนเคิมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ข้าราชการตำรวจผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช้ เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการ และกรมตำรวจต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้นั้นอาจตามมาตรา ๒๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ชันยศ และรับเงินเคียนเคิมตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการตำรวจผู้ใดออกจากราชการ ไป แล้วและไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจาก ราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการ ตำรวจ และกรมตำรวจต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ตามมาตรา ๓๐ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจ และ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด จะให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในระหว่างเวลาทดลองปฏิบัติ

หน้าที่ราชการนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชา เห็นว่าผู้ใดมีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้หรือ
ไม่มีความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเมื่อ
ครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาทำรายงานผลการทดลอง -
ปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้นั้นเสนอความสำคัญจนถึงผู้มีส่วนอาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๒๒

เมื่อได้รับรายงานจากผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีส่วนอาจสั่งบรรจุ
ตามมาตรา ๒๒ พิจารณาว่า ผู้ใดมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ เหมาะ
สมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรให้
รับราชการต่อไปก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ถ้าเห็นว่าควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่
ราชการต่อไปก็กระทำการภายในกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่ง
จะสั่งให้ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปก็ได้ โดยให้ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง
และผู้มีส่วนอาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๒๒ ดำเนินการตามมาตรานี้อีกครั้งหนึ่ง ถ้าเห็นว่า
ควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปได้เมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มี
อำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๒๒ รายงานให้ ก.ตร. ทราบตามวิธีการที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใด ถ้าได้รับแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการใหม่

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการ
เพราะมีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถเหมาะสมที่จะ
ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเป็นข้าราชการ
ตำรวจ แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือน
หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๓๕ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งอื่น ต้อง
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิม

การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิม จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ตร. เป็นพิเศษเฉพาะราย

มาตรา ๓๖ เมื่ออำนาจตามมาตรา ๒๖ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำกรม ประจำกอง หรือประจำส่วนราชการใด แล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิม หรือให้สำรองราชการส่วนราชการใด โดยให้ขาดจากอัตรา เงินเดือนในตำแหน่งเดิมก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การให้ได้รับ เงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือน การรักษาวินัย และการออกจากราชการ ของข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ การเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือนข้าราชการตำรวจตั้งแต่รองพันตำรวจเอกลงมา ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีเป็นผู้พิจารณา และสั่งเลื่อน

การเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือนข้าราชการตำรวจ ตั้งแต่พันตำรวจตรีถึงพันตำรวจเอก เว้นแต่พันตำรวจเอกซึ่งได้รับ เงินเดือนอัตรา พันตำรวจเอก (พิเศษ) ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน โดยได้รับอนุมัติจาก ก.ตร.

การเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือนข้าราชการตำรวจ ชั้นรับอัตรา เงินเดือน พันตำรวจเอก (พิเศษ) หรือเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือนข้าราชการตำรวจตั้งแต่พันตำรวจเอกซึ่งได้รับ เงินเดือนอัตรา พันตำรวจเอก (พิเศษ) ขึ้นไป เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ตร. แล้ว ให้รัฐมนตรีนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่ออนุมัติ

การเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือนตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเกินสองขั้นต้องได้รับอนุมัติจาก ก.ตร. เป็นพิเศษเฉพาะราย

LIRT

มาตรา ๓๘ ข้าราชการตำรวจผู้ถึงแก่ความตาย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือนให้สูงขึ้นเป็นการพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณว่า หนี้บ้านอายุก็ได้

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับบทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่สูงกว่าเดิม การเลื่อนชั้นและอัตรา เงินเดือน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และการลงโทษข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบสารวัตรลงมา ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมตำรวจ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนาจสั่งได้

หมวด ๔

การคัดเลือกและการสอบแข่งขัน

มาตรา ๔๐ ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๑ หรือแม้จะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ แต่ผู้นั้นได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๔๒ และมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๔๑ ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขัน เป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุ ไม่น้อยกว่าสิบแปดปี
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๕) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ

LIRT

หรือจิตหันเพื่อนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๖) ไม่เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติอื่นหรือกฎหมายอื่น

(๗) ไม่เป็นแบบพรองในศีลธรรมอันดี

(๘) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินพันตัว

(๙) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้น
แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกจากองค์การของ
รัฐบาลหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตาม
กฎหมาย

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมาย

(๑๔) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

(๑๕) ในกรณีที่เป็นชาย

(ก) ร่างกายต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๕๕ เซนติเมตร และรอบอกต้อง
ไม่น้อยกว่า ๗๗ เซนติเมตร

(ข) ถ้าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่ใชกฎหมายว่าด้วยการรับราชการ
ทหาร ต้องขึ้นบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมายนั้นแล้ว

ในกรณีที่เป็นหญิง ร่างกายต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๕๐ เซนติเมตร

มาตรา ๔๒ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๑ (๗) (๘) (๙) (๑๐)
หรือ (๑๔) ก.ตร. อาจพิจารณาขานกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติ
ทั่วไปตามมาตรา ๔๑ (๑๑) หรือ (๑๒) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการ
ไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๑ (๑๓) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน

หรือออกจากราชการ ไปเกินสามปีแล้ว และมีใ้กรณีออกจากงานหรือออกจากราชการ เพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.ตร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการ ได้ หนึ่งของ ก.ตร. ในการประชุมปรึกษา ยกเว้นเช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์ การลงมติให้ กระทำโดยลับ

มาตรา ๔๓ ให้ ก.ตร. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๔๔ การคัดเลือกหรือการสอบแข่งขัน เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ ตำรวจ โหล่สิบตรีหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีเป็นผู้อำนวยการ

หมวด ๕

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๔๕ วินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตาม กฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

หมวด ๖

การออกจากราชการ

มาตรา ๔๖ ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออกตามมาตรา ๔๕
- (๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒

หรือ มาตรา ๕๓

- (๕) ถูกสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวินัย

ตำรวจ

LIRT

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.คร.

กำหนด

การขอเวลาราชการให้ข้าราชการตำรวจที่ต้องออกจากราชการ ตาม (๒) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

มาตรา ๔๓ การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ เฉพาะผู้ที่ต้องรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๔๔ ผู้ได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตำรวจผู้ใด หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๑ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุใหม่สิ่งบรรจุตามมาตรา ๒๒ สั่งให้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยการบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๔๕ ข้าราชการตำรวจผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ถ้าเป็นข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบผู้บังคับการ ลงมา ให้ขอรับคำหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งขอรับคำมอบหมายเป็นผู้พิจารณาและสั่งอนุญาตให้ออกจากราชการ แต่ถ้าเป็นข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบผู้ช่วยผู้บัญชาการขึ้นไป ให้รัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาและสั่งอนุญาตให้ออกจากราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าขอรับคำหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งขอรับคำมอบหมายหรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาต

LIART

ให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

มาตรา ๕๐ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจ ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ ในกรณีที่ระบุไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือในกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ หรือกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๑ (๑)

(๔) หรือ (๕) ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา ๕๑ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด และถ้าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งผู้กำกับ การหรือเทียบผู้กำกับ การขึ้นไป เห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนั้นจะต้องแจ้งชอกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนชอกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ชอกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้วถ้า คณะกรรมการหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเสนอเรื่องตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ ในกรณี

ที่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ พิจารณาเห็นว่าสมควรให้ออกจากราชการถ้าผู้ถูกกล่าวหา เป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นประทวนลงมา ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ สั่งให้ผู้นั้น ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้ แต่ตามผู้ถูกกล่าวหาเป็น ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ ส่งเรื่องให้อนุกรรมการ สามัญประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนพิจารณา ในกรณี ที่อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ ให้ผู้มีอำนาจตาม มาตรา ๒๖ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

มาตรา ๕๒ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรงและได้มีการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจแล้ว การสอบสวนไม่ได้ ความว่ากระทำความผิดที่ถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และมีผลทัณฑ์หรือมัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งจะให้รับราชการต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดต้องรับโทษจำคุก โดยคำ พิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ใดกระทำความผิดโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๖ จะ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนก็ได้

มาตรา ๕๔ การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ ตั้งแต่ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบผู้ช่วยผู้บัญชาการขึ้นไป ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมี พระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ

หมวด ๗

การร้องทุกข์

มาตรา ๕๕ การร้องทุกข์ของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมายว่า ด้วยวินัยตำรวจ

LIRT

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการข้าราชการตำรวจหญิงคุณวุฒิตาม
มาตรา ๑๓ (๒) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการข้าราชการตำรวจหญิง
คุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ (๒) ให้ ก.ตร. ประกอบด้วยกรรมการข้าราชการตำรวจโดย
ตำแหน่งตามมาตรา ๑๓ (๑) ทุกคน และมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติกิจการตามพระราช
บัญญัตินี้ไปพลางก่อน

มาตรา ๕๗ ผู้ใดเป็นข้าราชการตำรวจที่มียศตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้น
เป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตรา
เท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

ให้ข้าราชการตำรวจที่มียศตามวรรคหนึ่งได้รับการปรับชั้นและอัตราเงิน
เดือนให้เข้าชั้นและอัตราเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ
หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๘ ผู้ใดเป็นข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้น
เป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้
ได้รับยศและชั้นและอัตราเงินเดือนตามที่ ก.ตร. กำหนด

การกำหนดยศ ชั้น และอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่งของข้าราชการ
ตำรวจที่ไม่มียศ ผู้ใด ให้กำหนดโดยเทียบระดับและอัตราเงินเดือนของข้าราชการ
ที่ไม่มียศผู้นั้นกับยศ และชั้นและอัตราเงินเดือนของข้าราชการตำรวจที่มียศตามที่
เป็นอยู่ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือนข้าราชการตำรวจที่มียศ พ.ศ. ๒๕๑๘
แล้วจึงให้ปรับชั้นและอัตราเงินเดือนตามมาตรา ๕๗

ความในมาตรา ๔๑ (๑๕) มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการตำรวจตามวรรค
หนึ่ง

ให้ ก.ตร. กำหนดยศและชั้นและอัตราเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้แล้ว
เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างนั้นให้
ข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนตามที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน

มาตรา ๕๕ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกกฎกระทรวงหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติ
การตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง กฏ ก.พ. มติของคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งที่ใช้อยู่เดิมมาใช้
บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๗ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่เรื่องวินัยและ
การรักษาวินัย การออกจากราชการและการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจตาม
พระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ
และให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล ตรวจสอบแนะนำ
และชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการเพื่อให้เป็นไป
ตามกฎหมาย

ในกรณีให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ ให้อำนาจหน้าที่ของผู้อำนาจ
สั่งบรรจุตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๑๘ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนาจตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๑ ข้าราชการตำรวจใดที่มีกรณีกระทำความผิดวินัยหรือกรณีที่สมควร
ให้ออกจากราชการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการเพื่อสั่งลงโทษผู้นั้น
หรือให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวนพิจารณา
ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ไต่ถามการสั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมาย ที่ไต่ถามในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวน ก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ไต่ถามการสอบสวนพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย ที่ไต่ถามในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้

มาตรา ๒๒ ในกรณีใดที่พระราชบัญญัตินี้มีข้อกำหนดไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับแก่ข้าราชการตำรวจเท่าที่พอจะใช้บังคับได้

การใดที่เคยดำเนินการไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ไต่ถามก่อนวันที่ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และมีใบบัญชีไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการใดประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.ต.ร. กำหนดโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดอ้างถึงหรือหมายความว่ารวมถึงข้าราชการตำรวจในฐานะที่เป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ให้ถือว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึงหรือหมายความว่ารวมถึงข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

บัญชีทรัพย์สินเคลื่อนที่ของสภาผู้แทนราษฎร (หมายเลข ๑)

ชั้น	ยศ	มูลค่าเงินเคลื่อนไหว
๕ อนุพัสดุ	พัสดุของประธานสภาและสภาผู้แทนราษฎร	๑๗๐ - ๑๘๕ - ๒๐๐ - ๒๒๐ - ๒๔๐ - ๒๖๐ - ๒๘๐ - ๓๐๐
	พัสดุ	๓๒๐ บาท
	พัสดุทรัพย์สินพิเศษ พุทธศาสนิกชน	๓๕๐ - ๔๐๐ - ๔๕๐ - ๕๐๐ บาท
	และพัสดุทรัพย์สินของพิเศษ	๕๕๐ - ๕๐๐ บาท
	ศิลปกรรม	๕๕๕ - ๑,๐๑๕ - ๑๐๘๐ บาท
	ศิลปกรรมไทย	๑,๑๕๐ - ๑,๒๒๐ - ๑,๒๕๕ บาท
	ศิลปกรรมเอก (อันที่ ๑)	๑,๓๓๕ - ๑,๔๖๐ - ๑,๕๕๐ - ๑,๖๕๕ - ๑,๗๕๐
	ศิลปกรรมเอก (อันที่ ๒)	๑,๘๖๐ - ๑,๙๓๕ - ๒,๑๐๐ บาท
	จากศิลปกรรม (อันที่ ๑)	๑,๓๓๕ - ๑,๔๖๐ - ๑,๕๕๐ - ๑,๖๕๕ - ๑,๗๕๐ บาท
	จากศิลปกรรม (อันที่ ๒)	๑,๘๖๐ - ๑,๙๓๕ - ๒,๑๐๐ - ๒,๒๓๐ - ๒,๓๗๐
	จากศิลปกรรม(พิเศษ)และนายภาน	๑,๘๖๐ - ๑,๙๓๕ - ๒,๑๐๐ - ๒,๒๓๐ - ๒,๓๗๐
	พัสดุ	๒,๕๒๐ - ๒,๖๘๐ - ๒,๘๕๐ - ๓,๐๓๐ บาท

ชั้น	ยศ	อัตราเงินเดือน
ชั้นสัญญาบัตร	<ul style="list-style-type: none"> ๑) ร้อยตำรวจตรี ๒) ร้อยตำรวจโท (อันดับ ๑) ๓) ร้อยตำรวจโท (อันดับ ๒) ๔) ร้อยตำรวจเอก (อันดับ ๑) ๕) ร้อยตำรวจเอก (อันดับ ๒) 	<ul style="list-style-type: none"> ๑,๓๓๕ - ๑,๕๖๐ - ๑,๕๕๐ บาท ๑,๖๕๕ - ๑,๗๕๐ - ๑,๘๖๐ - ๑,๙๓๕ บาท ๒,๑๐๐ - ๒,๒๓๐ - ๒,๓๓๐ - ๒,๕๒๐ - ๒,๖๔๐ บาท ๒,๑๐๐ - ๒,๒๓๐ - ๒,๓๓๐ - ๒,๕๒๐ - ๒,๖๔๐ บาท ๒,๘๕๐ - ๓,๐๓๐ - ๓,๒๒๐ - ๓,๕๒๐ - ๓,๖๓๐ บาท ๒,๘๕๐ - ๓,๐๓๐ - ๓,๒๒๐ - ๓,๕๒๐ - ๓,๖๓๐ บาท ๓,๘๕๐ - ๔,๐๘๕ - ๔,๓๓๕ - ๔,๖๐๐ - ๔,๘๘๐ บาท ๓,๘๕๐ - ๔,๐๘๕ - ๔,๓๓๕ - ๔,๖๐๐ - ๔,๘๘๐ บาท ๔,๑๓๕ - ๔,๓๘๕ - ๔,๖๓๕ - ๔,๙๐๐ - ๕,๑๕๐ บาท ๔,๑๓๕ - ๔,๓๘๕ - ๔,๖๓๕ - ๔,๙๐๐ - ๕,๑๕๐ บาท ๕,๔๐๕ - ๕,๖๕๕ - ๕,๙๐๕ - ๖,๑๖๐ - ๖,๔๑๐ บาท ๕,๔๐๕ - ๕,๖๕๕ - ๕,๙๐๕ - ๖,๑๖๐ - ๖,๔๑๐ บาท ๖,๖๐๕ - ๖,๙๐๕ - ๗,๒๐๕ - ๗,๕๐๐ - ๗,๘๐๐ บาท ๘,๑๐๕ - ๘,๔๐๕ - ๘,๗๐๕ - ๙,๐๐๐ - ๙,๓๐๐ บาท

ชั้น	ยศ	อัตราเงินเดือนปกติ
ชั้นสัญญาบัตร	พลตำรวจตรี (อันดับ ๑) พลตำรวจตรี (อันดับ ๒) พลตำรวจโท (อันดับ ๑) พลตำรวจโท (อันดับ ๒) พลตำรวจเอก	๘,๐๙๕ - ๘,๕๐๕ - ๘,๙๕๐ - ๙,๔๐๐ - ๙,๘๑๐ บาท ๙,๘๘๕ - ๑๐,๓๔๐ บาท ๙,๘๘๕ - ๑๐,๓๘๐ บาท ๑๐,๙๐๐ บาท ๑๑,๔๔๕ บาท

บัญชีทรัพย์สินเงินอุดหนุนข้าราชการตำรวจ พ.พ.ช. เดช ๒

ชื่อบุคคล	ยศ	อัตราเงินเดือนปกติ
พันตำรวจเอก	พลตำรวจเอกประจำกองและพลตำรวจ	๓๐๐ - ๓๒๐ - ๓๔๐ - ๓๖๐ - ๓๘๐ - ๔๐๐ - ๔๒๐
	สำรอง	๔๕๐ - ๕๖๐
	พลตำรวจสำรองพิเศษ พลตำรวจพิเศษ	๕๐๐ - ๕๕๐ - ๖,๐๐๐ - ๖,๐๕๕ - ๖,๑๑๐
	และ พลตำรวจสมัคร	๖,๑๖๕ - ๖,๒๒๐ - ๖,๒๗๕ - ๖,๓๓๐ - ๖,๓๘๕
	สิบตำรวจตรี	๖,๔๐๐ - ๖,๔๕๕
	สิบตำรวจโท	๖,๕๑๐ - ๖,๕๖๕ - ๖,๖๒๐
	สิบตำรวจเอก (อันดับ ๑)	๖,๖๗๐ - ๖,๗๒๕ - ๖,๗๘๐
	สิบตำรวจเอก (อันดับ ๒)	๖,๘๓๕ - ๖,๘๙๐ - ๖,๙๔๕ - ๖,๙๙๕
	จ่าสิบตำรวจ (อันดับ ๑)	๖,๙๕๐ - ๖,๙๙๕ - ๗,๐๔๐ - ๗,๐๘๕
	จ่าสิบตำรวจ (อันดับ ๒)	๗,๑๐๐ - ๗,๑๔๕ - ๗,๑๙๐ - ๗,๒๓๕
พันตำรวจเอก	จ่าสิบตำรวจ (พิเศษ) และนายดาบ	๗,๒๙๐ - ๗,๓๓๕ - ๗,๓๘๐ - ๗,๔๒๕
	ตำรวจ	๗,๔๘๐ - ๗,๕๒๕ - ๗,๕๗๐ - ๗,๖๑๕

ชื่อบุคคล

LIART

ชั้น	ยศ	อัตราเงินเดือน
ชั้นสัญญาบัตร	<ul style="list-style-type: none"> ” ร้อยตำรวจตรี ” ร้อยตำรวจโท (อับดับ ๑) ” ร้อยตำรวจโท (อับดับ ๒) ” ร้อยตำรวจเอก (อับดับ ๑) ” ร้อยตำรวจเอก (อับดับ ๒) พันตำรวจตรี (อับดับ ๑) พันตำรวจตรี (อับดับ ๒) พันตำรวจโท (อับดับ ๑) พันตำรวจโท (อับดับ ๒) พันตำรวจเอก (อับดับ ๑) พันตำรวจเอก (อับดับ ๒) 	<ul style="list-style-type: none"> ๑,๗๘๕ - ๑,๘๘๕ - ๑,๙๘๕ - ๒,๐๘๕ - ๒,๑๘๕ - ๒,๒๘๕ ๒,๕๓๕ - ๒,๖๓๕ - ๒,๗๓๕ - ๒,๘๓๕ - ๒,๙๓๕ ๓,๑๗๖ - ๓,๒๗๖ - ๓,๓๗๖ - ๓,๔๗๖ - ๓,๕๗๖ ๓,๙๒๖ - ๓,๙๗๖ - ๓,๙๗๖ - ๓,๙๗๖ - ๓,๙๗๖ ๔,๑๑๐ - ๔,๓๑๐ - ๔,๕๑๐ - ๔,๗๑๐ - ๔,๙๑๐ ๕,๑๑๐ - ๕,๓๑๐ - ๕,๕๑๐ - ๕,๗๑๐ - ๕,๙๑๐ ๕,๒๑๐ - ๕,๔๑๐ - ๕,๖๑๐ - ๕,๘๑๐ - ๖,๐๑๐ ๕,๒๑๐ - ๕,๔๑๐ - ๕,๖๑๐ - ๕,๘๑๐ - ๖,๐๑๐ ๖,๗๑๐ - ๖,๙๑๐ - ๗,๑๑๐ - ๗,๓๑๐ - ๗,๕๑๐ ๖,๗๑๐ - ๖,๙๑๐ - ๗,๑๑๐ - ๗,๓๑๐ - ๗,๕๑๐ ๘,๑๖๐ - ๘,๓๖๐ - ๘,๕๖๐ - ๘,๗๖๐ - ๘,๙๖๐

ชั้น ชั้นสัญญาบัตร	ยศ	อัตราเงินเดือนปกติ
	พันตำรวจเอก (พิเศษ) (อันดับ ๑)	๘,๖๐๐ - ๘,๕๖๐ - ๘,๕๒๐ - ๘,๔๘๐
	พันตำรวจเอก (พิเศษ) (อันดับ ๒)	๘,๗๕๐ - ๘,๖๖๐ - ๘,๖๒๐ - ๘,๕๘๐
	พันตำรวจตรี (อันดับ ๑)	๘,๗๕๐ - ๘,๖๖๐ - ๘,๖๒๐ - ๘,๕๘๐
	พลตำรวจตรี (อันดับ ๒)	๘,๖๖๐ - ๘,๖๒๐ - ๘,๕๘๐ - ๘,๕๔๐
	พลตำรวจโท (อันดับ ๑)	๘,๖๖๐ - ๘,๖๒๐ - ๘,๕๘๐ - ๘,๕๔๐
	พลตำรวจโท (อันดับ ๒)	๘,๖๖๐ - ๘,๖๒๐ - ๘,๕๘๐ - ๘,๕๔๐
	พลตำรวจเอก	๘,๖๖๐ - ๘,๖๒๐ - ๘,๕๘๐ - ๘,๕๔๐

LIRT

บัญชีอัตราเงินเฟ้อของข้าราชการตำรวจ หมายเลข ๓

ชั้น	ยศ	อัตราเงินเฟ้อปกติ
ชั้นพลตำรวจ	พลตำรวจเอกประจำกรมและพลตำรวจ สำรอง	๓๖๐ - ๓๘๕ - ๔๑๐ - ๔๓๕ - ๔๖๐ - ๔๘๕
	พลตำรวจตำรวจพิเศษ พลตำรวจพิเศษ และพลตำรวจสมัคร	๔๑๐ - ๔๓๕ - ๔๖๐
	สิบตำรวจตรี	๑,๐๘๐ - ๑,๑๐๕ - ๑,๑๓๐ - ๑,๑๕๕ - ๑,๑๘๐ - ๑,๒๐๕ - ๑,๒๓๐ - ๑,๒๕๕
	สิบตำรวจโท	๑,๒๖๐ - ๑,๒๘๕ - ๑,๓๑๐ - ๑,๓๓๕
	สิบตำรวจเอก (ขั้นที่ ๑)	๑,๓๖๐ - ๑,๓๘๕ - ๑,๔๑๐ - ๑,๔๓๕
	สิบตำรวจเอก (ขั้นที่ ๒)	๑,๕๐๕ - ๑,๕๓๐ - ๑,๕๕๕ - ๑,๕๘๐ - ๑,๖๐๕
ชั้นประทวน	จากสิบตำรวจ (ขั้นที่ ๑)	๑,๖๐๕ - ๑,๖๓๐ - ๑,๖๕๕ - ๑,๖๘๐ - ๑,๗๐๕ - ๑,๗๓๐ - ๑,๗๕๕ - ๑,๗๘๐ - ๑,๘๐๕
	จากสิบตำรวจ (ขั้นที่ ๒)	๑,๘๐๕ - ๑,๘๓๐ - ๑,๘๕๕ - ๑,๘๘๐ - ๑,๙๐๕ - ๑,๙๓๐ - ๑,๙๕๕ - ๑,๙๘๐ - ๒,๐๐๕
	จากสิบตำรวจ (พิเศษ) และนายดาบ ตำรวจ	๒,๐๐๕ - ๒,๐๓๐ - ๒,๐๕๕ - ๒,๐๘๐ - ๒,๑๐๕ - ๒,๑๓๐ - ๒,๑๕๕ - ๒,๑๘๐ - ๒,๒๐๕
		๒,๒๐๕ - ๒,๒๓๐ - ๒,๒๕๕ - ๒,๒๘๐ - ๒,๓๐๕ - ๒,๓๓๐ - ๒,๓๕๕ - ๒,๓๘๐ - ๒,๔๐๕

ชั้น	ยศ	อัตราเงินเดือนปกติ
ชั้นสัญญาบัตร	<ul style="list-style-type: none"> ๑) ร้อยตำรวจตรี ๒) ร้อยตำรวจโท (อันดับ ๑) ๓) ร้อยตำรวจโท (อันดับ ๒) ๔) ร้อยตำรวจเอก (อันดับ ๑) ๕) ร้อยตำรวจเอก (อันดับ ๒) ๖) พันตำรวจตรี (อันดับ ๑) ๗) พันตำรวจตรี (อันดับ ๒) ๘) พันตำรวจโท (อันดับ ๑) ๙) พันตำรวจโท (อันดับ ๒) ๑๐) พันตำรวจเอก (อันดับ ๑) ๑๑) พันตำรวจเอก (พิเศษ) (อันดับ ๑) ๑๒) พันตำรวจเอก (พิเศษ) (อันดับ ๒) 	<ul style="list-style-type: none"> ๒,๑๕๕ - ๒,๒๒๕ - ๒,๓๐๕ - ๒,๔๐๕ - ๒,๕๒๕ - ๒,๖๕๕ ๓,๐๕๕ - ๓,๒๒๕ - ๓,๔๐๕ - ๓,๕๕๕ ๓,๘๐๕ - ๔,๐๒๕ - ๔,๒๕๕ - ๔,๕๐๕ - ๔,๖๘๕ ๓,๘๐๕ - ๔,๐๒๕ - ๔,๒๕๕ - ๔,๕๐๕ - ๔,๖๘๕ ๔,๘๒๕ - ๕,๑๒๕ - ๕,๔๐๕ - ๕,๖๕๕ - ๕,๙๕๕ ๕,๘๒๕ - ๕,๑๒๕ - ๕,๔๐๕ - ๕,๖๕๕ - ๕,๙๕๕ ๖,๒๕๕ - ๖,๕๕๕ - ๖,๙๐๕ - ๗,๒๒๕ - ๗,๖๒๕ ๖,๒๕๕ - ๖,๕๕๕ - ๖,๙๐๕ - ๗,๒๒๕ - ๗,๖๒๕ ๘,๐๕๕ - ๘,๔๒๕ - ๘,๘๕๕ - ๙,๓๐๕ ๘,๐๕๕ - ๘,๔๒๕ - ๘,๘๕๕ - ๙,๓๐๕ ๙,๙๕๕ - ๑๐,๒๒๕ - ๑๐,๖๕๕ - ๑๑,๒๒๕ ๑๑,๙๕๕ - ๑๒,๒๒๕ - ๑๒,๘๑๕ - ๑๓,๔๒๕

ชั้น	บท	อัตราเงินทดแทนภาษี
๕ ชั้นผู้เช่า	พลดำรงจากรี (อันที่ ๑) พลดำรงจากรี (อันที่ ๒) พลดำรงจากรี (อันที่ ๑) พลดำรงจากรี (อันที่ ๒) พลดำรงจากรี	๑๑,๑๕๕ — ๑๒,๒๒๕ — ๑๒,๔๑๕ — ๑๓,๓๒๕ ๑๓,๕๒๕ — ๑๔,๕๒๕ ๑๓,๕๒๕ — ๑๔,๕๒๕ ๑๕,๒๒๕ — ๑๕,๔๕๕ ๑๕,๒๒๕ — ๑๕,๔๕๕

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ทานประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.

หลักการ ใหม่นี้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ

เหตุผล โดยที่การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การบรรจุแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การรักษาวินัย ตลอดจนการออกจากราชการ การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจ มีลักษณะแตกต่างกับข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น จึงไม่สมควรให้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และควรให้อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจโดยเฉพาะ ซึ่งจะช่วยให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และจะเป็นผลดีแก่ราชการกรมตำรวจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตเรียนชี้แจงท่านสมาชิกถึงปัญหา ๒ ปัญหา ปัญหาแรกก็คือว่า รัฐบาลมีความจำเป็นอย่างไรที่ต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้ามาเป็นการด่วน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลได้แถลงนโยบายเมื่อวันที่แถลงนโยบายต่อสภาออกมาสัก เจนข้อหนึ่งว่า "รัฐบาลจะปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหาร ของกรมตำรวจ" บั๊นั้นก็ล่วงเลยมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้วรัฐบาลก็เห็นว่าภารกิจที่จะทำตามนโยบายให้สำเร็จไ้ทัน จำเป็นจะต้องปรับปรุงกรมตำรวจ โดยออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พิจารณาพบทวนกันในช่วง ค.ร.ม. เป็นเวลานานแล้วก็โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับอื่น ๆ ซึ่งคล้ายคลึงกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร - อัยการ และตุลาการ ก็ได้ผ่านสภาไปแล้ว และบางฉบับก็ได้ผ่านวาระที่ ๑ ไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าเราจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้ท่านสมาชิกได้มีโอกาสพิจารณาให้เสร็จไปโดยด่วน ที่จริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยเนื้อหาสาระก็คล้ายคลึงกับร่างพระราชบัญญัติที่กระผมได้เรียนสภานี้ไปแล้ว เพียง

LIART

แต่ว่าเป็นหลักการใหม่ที่จะแยกตัว วจออก ไปให้อยู่ภายใต้กฎหมายอีกฉบับหนึ่งต่างหาก
 เท่านั้น เหตุผลสำคัญในการที่เราจำเป็นต้องแยกตัว วจออกต่างหาก ก็เพราะว่า
 ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงเข้าใจเรื่อง ของตัว วจมาโดยล่ำค้ำว่า กรมตัว วจนี้มีชื่อเสียง
 ก็บ้างไม่บ้าง รัฐบาลเห็นว่าโดยวิธีนี้จะทำให้ตัว วจมีอิสระและก็มีคล่องตัว
 ในการปฏิบัติ และก็มีความเป็นตัวของตัวเอง ตัว วจเป็นข้าราชการที่มียศคล้ายทหาร
 แต่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีความไขว่เขวและก็ไม่
 กระจ่างชัด รัฐบาลจึงเห็นว่าถ้าตัว วจไม่พระราชบัญญัติที่จะบังคับตัว วจเอง โดย
 แน่นอนก็จะทำให้ตัว วจเป็นตัวของตัวเอง มีคณะกรรมการที่จะดูแลตัว วจโดยแนชัด
 รัฐบาลก็สามารถที่จะปรับปรุงระบบบริหารและโครงสร้างของกรมตัว วจ ให้มีความ
 คล่องตัวยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องมีความผูกพันกับข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้เกิด
 ความชักช้าและปัญหามาก กระผมคิดว่าโดยวิธีนี้ข้าราชการตัว วจจะมีความทำงาน
 ที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กระผมขอเรียนเสียในเบื้องต้นว่า รัฐบาลนี้
 เข้าใจและรู้ที่อยู่เสมอว่ากรมตัว วจเป็นกรมที่มีความสำคัญและก็น่าสนใจของประชาชน
 ยิ่งมองภาพตัว วจในทางที่ค่อนข้างจะไม่พอใจ แต่อย่างไรก็ตาม เราก็คงยอมรับปัญหา
 นั้น แต่โดยวิธีนี้กระผมคิดว่าจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้รัฐบาลมีโอกาส และมีมาตรการที่
 จะทำให้ตัว วจให้เป็นที่พอใจของประชาชนไทยทั่วไป กระผมมั่นใจว่าร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้จะได้รับการพิจารณาจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายด้วยดี

นายบุญจะ เกสรทอง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญจะ
 เกสรทอง กระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ตามที่รัฐบาลได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตัว วจและร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือนมาในวาระควน กระผมเห็นด้วยในหลักการ ของรัฐบาลที่ได้เสนอร่าง
 พระราชบัญญัตินี้เข้ามา แต่กระผมไม่เห็นด้วยกับวิธีการ ของรัฐบาลที่เสนอร่างพระราช
 บัญญัตินี้เข้ามาเป็นเรื่องควน และให้สมาชิกสภาผู้รับระเบียบวาระที่เห็นชอบหน้าห้อง
 ประชุม สมาชิกสภาไม่ได้มีโอกาสพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เลย กระผมเอง

เข้ามา ก็เพิ่งเปิด เห็นบอกความที่ ~~สำคัญ~~ กระผมเห็นว่า เป็น เรื่องสมควรขาดความที่จำเป็น
 เหลือเกินที่จะต้องเสนอเข้ามา แต่พอมาอ่านแล้วก็ เป็น เรื่องร่างพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการตำรวจ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีถึง ๒๓ มาตรา น่าที่จะให้
 สมาชิกมีโอกาสได้อ่านได้ดู เพื่อจะได้ไปขอแปรญัตติหรือแก้ไขร่างนี้ ปรากฏว่ารับเข้ามาแล้ว
 เพราะรัฐบาลเสนอ กระผมเองเรียนแล้วว่า กระผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ไม่
 เห็นด้วยกับวิธีการอย่างนี้ และอีกประการหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
 ตุลาการและร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการซึ่งเสร็จแล้ว ก็เห็นว่าสภา
 นี้จะพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปเสีย และก็เริ่มต้นขั้นตอนเป็นลำดับมา กระผมเองก็เคย
 ใต้อภิปรายแล้วว่า กระผมเห็นด้วยในการที่จะปรับปรุงเรื่องต่าง ๆ ของข้าราชการ
 ทั้งหมด แต่กระผมว่าน่าจะให้ถูกขั้นตอน ร่างไหนเข้ามาแล้วก็ให้เสร็จ ๆ ไปเสีย
 ไม่ใช่มาคิดหน้าเอา ร่างนี้เข้ามาเป็น เรื่องด่วน กระผมดูแล้วก็ไม่เห็นจะด่วนตรงไหน
 มีโอกาสที่จะพิจารณาได้อีกมาก กระผมไม่อยากจะให้ภาพพจน์ของสภานี้เสียหายจนเกินไป
 นักเวลานี้ เรื่องที่สภาพิจารณาอยู่เป็น เรื่องผลประโยชน์ เป็น เรื่องเกี่ยวกับเรื่องเงิน
 ทั้งนั้น เป็น เรื่องที่รัฐบาลเสนอเข้ามาแล้วจะต้องจ่าย ๆ แต่สภานี้ยังไม่ได้ออกเลย
 ที่จะจ่ายไปนั้นจะเอามาจากตรงไหนอะไรอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระผมเองก็ขอ
 กราบเรียนว่า น่าที่จะเลื่อนไปเสียก่อนให้สมาชิกได้มีโอกาสทบทวน มิฉะนั้นจะเป็นการ
 จับมือมัดมือในการพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้จนเกินไป กระผมว่าอาจจะเป็นการ
 เสียหายต่อทางรัฐบาลและสภาได้ แต่กระผมขอยืนยัน กระผมเห็นด้วยในหลักการ
 กระผมใต้อภิปรายไปแล้ว กระผมจะเสนอญัตติขอเลื่อนไปก็ไม่ได้ เพราะว่าไม่ชอบ
 ด้วยเหตุผล กระผมมีความเห็นว่าขอให้เลื่อนไป ถ้าหากท่านสมาชิกในสภานี้เห็นด้วย
 กับกระผม ก็โปรดได้เสนอญัตติขอให้เลื่อนไป เพราะว่ากระผมอภิปรายแล้วจะเสนอ
 ญัตติก็คงจะเป็นการไม่ชอบ ขอขอบคุณครับ

นางวิมล เจียมเจริญ : ทานประธานที่เคารพ คิฉัน วิมล
 เจียมเจริญ คิฉันขอกราบเรียนว่า คิฉัน เห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่อภิปรายเมื่อครู่นี้

LIART

เพราะเมื่อรัฐบาลแถลงเหตุผลก็บอกว่า เนื่องจากท่านวางนโยบายไว้แล้วว่าจะปรับปรุงโครงสร้างของตำรวจ และท่านก็ได้ออกอีกว่าท่านได้ทบทวนเรื่องนี้ในคณะรัฐมนตรีมาเป็นเวลานาน แต่คิดน้อยอยากจะกราบเรียนถามรัฐบาลว่า เมื่อท่านพิจารณาในคณะรัฐมนตรีมาเป็นเวลานานนั้น ทำไมท่านไม่ให้เวลาสถานที่ที่จะพิจารณาเป็นเวลานานบ้างระเบียบข้าราชการตำรวจที่ออกมานี้ออกเพื่อตำรวจนับเป็นจำนวนแสนคนเท่านั้น แต่สภาพทำงานเพื่อคน ๔๓ ล้านคน ท่านใช้เวลาสำหรับคนเพียงแสนคน แต่คนที่ทำงานเพื่อคน ๔๓ ล้านคนนั้นทำไมท่านจึงไม่ให้เวลาเราบ้าง—เพราะร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจนี้มี ๒๓ มาตรา แล้วที่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนอีก ๒ มาตรา รวมทั้งหมกเป็น ๒๕ มาตราด้วยกัน ส่วนใหญ่จะไต่รับเมื่อ ๕ โมงเช้านี้เอง และเข้าประชุมเมื่อ ๘ โมงครึ่ง คิดกันขอกราบเรียนว่าเราไม่สามารถจะอ่านทัน และที่ว่าคล้ายคลึงกันนั้น ก็ยังเปรียบเทียบไม่ได้ว่าคล้ายคลึงกับ พ.ร.บ. ตุลาการหรือ พ.ร.บ. อัยการหรือ พ.ร.บ. ทหารในทางใดบ้าง คิดกันจึงขอกราบเรียนวิงวอนต่อสภาฯ และกราบเรียนวิงวอนต่อรัฐบาลว่า ขอให้เลื่อนเวลาสักหน่อยหนึ่ง ท่านใช้เวลาในคณะรัฐมนตรีมานานจะให้เวลาสภาอีกสัก ๗ วันจะไต่หรือไม่ คิดกันหวังว่าจะมีข้อเสนอญัตติเลื่อนการพิจารณาอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านใดพูดไปแล้ว ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับการเลื่อนการพิจารณาเรื่องนี้ นะครับ ทำได้ ๒ ทางด้วยกันตามข้อบังคับ คือประการที่ ๑ รัฐบาลยื่นเสนอขอเลื่อนไป ประการที่ ๒ สมาชิกเสนอญัตติตามข้อบังคับข้อ ๓๑ (๒) เพราะฉะนั้นจะเป็นอย่างไร ก็แล้วแต่รัฐบาลกับสภา

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมว่าวันนี้เป็นวันที่ถึงเวลาที่รัฐบาลน่าจะไต่ยกย่องของสภาแห่งนี้เสียที และในเวลาเดียวกันก็จะเป็นการยกย่องของรัฐบาลด้วยในการทำงานในลักษณะนี้ กระผมเห็นควายกับที่รัฐบาลเสนอกฎหมายของตำรวจขึ้นมาเป็นอย่างดี และกระผมได้เคยพูดแล้ว

เมื่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายทหาร ร่างพระราชบัญญัติข้าราชการ
ฝ่ายพลอากาศ และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ เสาธงสภา และ
ถึงวันนี้ก็ถือว่าสิ่งที่กระผมพูดนั้นตรงตามเป้าที่ได้ชี้ให้รัฐบาลเห็นแล้ว แต่สำหรับกรณี
ที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจเข้ามาสู่สภา ในวันนั้น
ถือว่าเป็นการทำงานที่ค่อนข้างจะไม่เหมาะสมเป็นอย่างมาก เหตุผลที่กระผมพูด
อย่างนี้ก็เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญและมีความจำเป็น ทาง
รัฐบาลอาจจะคิดว่านี่เป็นเรื่องของการปรับเงิน เคื่อน หรือการเพิ่มเงิน เคื่อนหรือการ
ปรับข้าราชการตำรวจให้มีลักษณะคล้ายกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหารเท่า
นั้น แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจนั้นไม่เหมือนข้าราชการ
ทหาร เป็นการปฏิบัติงานที่เชื่อมโยงไปถึงฝ่ายปกครองซึ่งกระจายอยู่ทุกภูมิภาค ของ
ประเทศทั้ง ๗๖ จังหวัด เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่อาจจะได้พิจารณากันโดยลึกซึ้ง กระผม
จึงคิดว่าไม่อยากจะพูดอะไรให้กว้างขวางออกไปมากนัก กระผมขอกราบเรียน
ท่านประธานสภาไปยังรัฐบาลได้กรุณาสร้างและให้เกียรติภูมิของสภานี้ให้คงอยู่สักครั้ง
หนึ่งเถอะ และเวลาเกี่ยวกับการหักกลบของรัฐบาลในเรื่องนี้นั้นจะมีผลตกไปแก่
รัฐบาลเองด้วยในอันที่จะสร้างเกียรติภูมิของรัฐบาลในการทำงาน เพราะกระผม
ถือว่ากฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญและจำเป็นต่อการปกครองประเทศด้วย ไม่ใช่
เรื่องเงิน เรื่องทองเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องปรับเงิน เคื่อนเรื่องการขึ้นเงิน เคื่อนเท่านั้น
มีความหมายลึกซึ้งกว่านั้น ขออย่าได้ทำอะไรกันง่าย ๆ ขอได้ให้เกียรติภูมิแก่สภานี้
อย่าถือว่าสภานี้เป็นเพียงรับเบอร์สแตมป์ (Rubber stamp) ท่อไปเลยครับ
ขอกราบเรียนทางรัฐบาลขอความกรุณาปรับคืนไปเถอะครับ ขอพระคุณ

นายสนภาพ โทคระกิตย (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภา

ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอแถลงเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในลักษณะค่อนข้างกระชั้นชิด ซึ่งทำให้ท่านสมาชิกรู้สึกไม่ในทางที่ไม่ดีต่อรัฐบาล
กระผมขอกราบเรียนความจริงเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ว่าทำไมต้อง

LIRT

เสนอมาในระยะกระชั้นชิด กระผมก็ขอกราบเรียนว่าเกิดจากความเข้าใจผิด
 บางประการระหว่างรัฐบาลกับสภา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รัฐบาลได้พิจารณาเสร็จ
 เรียบร้อยเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว และคาดคิดว่าคงจะได้ส่งเข้ามาภายในประมาณ วันจันทร์
 หรือวันอังคารอย่างช้าที่สุดคงวันอังคาร และคงจะบรรจุเข้าระเบียบวาระในวันศุกร์นี้
 ทันทีที่ได้เคยเสนอมาแล้ว แต่ทว่าที่มีความบกพร่องบางประการในการที่ไม่ได้กำหนด
 วันแน่นอนให้สภาทราบ เพราะฉะนั้นทางสภาก็ไม่ได้บรรจุเข้าในวันศุกร์นี้ กระผมเอง
 ในขั้นแรกเข้าใจว่าจะมีการบรรจุในวันศุกร์นี้ เมื่อถึงวันพุธ วันพฤหัสบดีก็ยังไม่เห็น
 ระเบียบวาระออกมาจึงได้ถามทางสภา ทางสภาก็บอกว่าไม่ได้ระบุวันมา ก็เลยจะ
 เลื่อนไปบรรจุในคราวหน้า กระผมก็บอกว่าทางรัฐบาลประสงค์ว่าจะจะเป็นไปได้
 ใครจะขอให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาโดยเร็วที่สุด ถ้าจะกรณมาในวันศุกร์นี้
 ได้ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง เหตุที่คงจะขอร้องเช่นนั้นก็เพราะว่า ต้องการจะปรับปรุง
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ นอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์ในเรื่องการแต่งตั้ง
 การเลื่อนขั้นหรืออะไรต่าง ๆ แล้วก็คือปัญหาเรื่องบัญชีอัตราเงินเดือน ท่านสมาชิก
 คงจะทราบอยู่แล้วว่าบัญชีอัตราเงินเดือนนั้นได้ผ่านสภาไปแล้ว ๓ ร่างพระราชบัญญัติ
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลา
 การ และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ คำรวจก็อยู่ในข้าราชการ
 ประเภทหนึ่งที่รัฐบาลจำเป็นต้องปรับปรุงอัตราเงินเดือนให้พอเหมาะพอดี ทั้งที่ท่าน
 สมาชิกจะเห็นได้จากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ความเหมาะสมของอัตราเงินเดือนจะ
 เป็นอย่างไรนั้น รัฐบาลก็ขอฝากให้อยู่ในการพิจารณาของสภานี้ แต่ถ้าหากว่าไม่มี
 กฎหมายออกมาเป็นหลักเป็นฐานแสดงถึงความหวังใจของข้าราชการตำรวจออกมาให้
 ปรากฏโดยเร็ว ความขงใจความรู้สึกต่าง ๆ ในทางที่ไม่ดีของข้าราชการตำรวจที่มี
 ต่อรัฐบาลก็จะหมกเรื่องไป และประการสำคัญอีกประการหนึ่งที่กระผมอยากจะ
 กราบเรียน ขณะนี้เป็นปัญหาที่ข้าราชการกำลังร้องเรียนในเรื่องการปรับปรุงเงินเดือน
 ข้าราชการตำรวจประเภทหนึ่งที่รัฐบาลก็ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ที่จะพยายาม

จะปรับปรุง่าง ๆ ให้เหมาะสม จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเป็นในลักษณะที่มีบัญชี ๑,๒,๓ ที่แสดงให้เห็นไว้ ในขณะนี้ทางสำนักงานเลขาธิการ ก.พ. ก็ได้นำร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ปรับปรุงอัตราเงิน เดือนข้าราชการมาอีกเหมือนกัน รัฐบาลก็ควรรับไว้พิจารณา เพราะฉะนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องขอประทานอภัยที่จะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะที่มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนนั้นมาให้ท่านสมาชิกได้พิจารณา อย่างน้อยที่สุดรัฐบาลจะได้ฟังความคิดเห็นของท่านสมาชิกว่ามีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องอัตราเงินเดือนเหล่านั้น เมื่อพูดถึงเรื่องอัตราเงินเดือนแล้วกระผมก็ขอประทานกราบเรียนเพื่อความกระจ่างแจ้งของท่านสมาชิกเสียด้วย เมื่อวันอังคารที่ล่วงมานี้รัฐบาลก็ได้รับหลักการพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร ตามที่ได้มีร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจออกมาก็นับอยู่ ๓ - ๔ บัญชีนั้น ได้มีเสียงครหาว่าทางทหารนั้นได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนในระดับสูงเกินกว่าข้าราชการตำรวจ ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ เป็นอย่างมาก แต่ความจริงแล้วในพระราชบัญญัติฉบับนั้นเองก็บอกว่าทางฝ่ายกระทรวงกลาโหมจะกำหนดระเบียบในการเบิกอัตราเงินเดือนให้เหมาะสม และเมื่อวันอังคารนี้คณะรัฐมนตรีก็ได้พิจารณาถึงระเบียบเบิกลดอัตราการรับเงินเดือนของข้าราชการกระทรวงกลาโหมลงไป โดยจะเห็นได้ว่าถ้าหากบวกเงินเดือนปัจจุบันกับค่าวิชาแล้วจะได้ประมาณ ๒,๐๕๕ บาท และบุคคลนั้นจะเบิกไม่ได้ ข้าราชการทหารจะต้องถูกลดลงไป มีเบิกลดในระหว่าง ๒ เดือนนี้จนกว่าจะถึงงบประมาณใหม่ เพราะฉะนั้นที่คาดหมายกันหรือที่เข้าใจกันว่าทหารจะได้เงินเดือนมากมายนั้นไม่เป็นความจริง มีระเบียบเบ็กลดลงไป อาจจะเบ็กลดลงมา ๔๐๐ - ๕๐๐ บาท จะได้รับเพิ่มจริง ๆ ก็ประมาณเล็กน้อยเพียง ๑๐๐ บาท หรือต่ำกว่า ๑๐๐ บาท หรืออย่างมากก็ ๑๐๐ บาทเศษ ไม่ได้มีการเพิ่มเงินเดือนทหาร ๓๐๐ - ๔๐๐ บาท ๕๐๐ - ๖๐๐ บาทอย่างที่เข้าใจกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเงินเดือนออกมาแล้ว การที่จะปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนสำหรับข้าราชการ

ประเภทต่าง ๆ รัฐบาลก็จำเป็นต้องมาขอความกรุณาสภาใดพิจารณาเพื่อจะได้ฟังความคิดเห็นว่าสภาที่มีความคิดเห็นอย่างไร นี่ก็เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่กระผมขอกราบเรียนว่าทำไมถึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภา ในขณะที่เดียวกันก็ได้ตระหนักถึงความรู้สึกของท่านสมาชิกว่าการพิจารณา ร่างกฎหมายนั้นต้องใช้เวลา กระผมเองก็ได้ประสบและไต่ถามความรู้สึกอันนั้นมา เช่นเดียวกัน แต่ได้พิจารณาเห็นว่า เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการนั้นโครงสร้างต่าง ๆ ก็คิดว่าคงจะเป็นที่คุ้นเคยกับท่านสมาชิกที่อยู่แล้ว เราก็มีคณะกรรมการชั้นชุดหนึ่งวางกำหนดกฎเกณฑ์ การแต่งตั้ง การบรรจุ การเลื่อนชั้น การลงโทษทางวินัย ลักษณะเหล่านี้ไม่ได้มีอะไรผิดแปลกแตกต่างกันมากมายนัก จริงอยู่อาจจะมีความแตกต่างในรายละเอียดให้เหมาะสมสำหรับข้าราชการบางประเภท ก็คิดว่าคงจะไม่เป็นภาระอันหนักแก่ท่านสมาชิกที่จะได้พิจารณา เพราะเหตุว่าความสำคัญในรายละเอียดนั้นอยู่ที่ขั้นแปรรูปคดีที่กระผมเข้าใจเช่นนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากจะแปรรูปคดีท่านต้องการเวลาสัก ๑๕ วัน รัฐบาลก็ยินดีที่จะรับ และคิดว่าถ้าหากเรื่องนี้จะเป็นภาระแก่ท่านสมาชิกมากเกินไป ไม่สะดวกกับรัฐบาลไม่ขัดข้องที่ท่านจะขอให้เลื่อนไป แต่ขอกราบเรียนเหตุผลของความจำเป็นในพระชนมของรัฐบาล กระผมเองก็อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมอีกเล็กน้อย กระผมก็เพิ่งได้ทราบว่าสภาใหม่ปัจจุบันนี้มีการเสนอระเบียบวาระใหม่แก่สมาชิกก่อนที่จะเข้าประชุม กระผมเองก็ไม่เคยประสบวิธีการเช่นนั้น เข้าใจว่าเมื่อรัฐบาลมีความเร่งด่วน และตามข้อบังคับก็เปิดของให้รัฐบาลเสนอกฎหมายเร่งด่วนได้ ก็คิดว่าสภาคงจะไต่กรณาส่งร่างไปยังท่านสมาชิกภายในเย็นเมื่อวานนี้ หรือตอนบ่ายเป็นการเร่งรีบ สมาชิกก็จะไม่มีโอกาสอ่านอย่างทีละคนได้เคยรับมาแล้วในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาของรัฐธรรมนูญหรือสมาชิกวุฒิสภา แต่เมื่อได้เข้าใจถึงสถานการณ์ว่าสภาได้ใช้วิธีส่งต่อท่านสมาชิกก่อนที่จะเข้าประชุม กระผมก็เห็นใจก็ขอขอประทานอภัยด้วย และไม่ขัดข้องที่ท่านจะขอให้เลื่อน แต่ขอกราบเรียนว่าความประสงค์รัฐบาลก็เป็นดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คกกองรัฐบาลจะเลื่อนไปใช้หรือไม่ครับ
 นายสมภพ โทตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ครับ
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เลื่อนไปนะครับ แต่ผมขอเรียน
 ช้แรงสักเล็กน้อยในเรื่องนี้เพื่อความเข้าใจอันดี เรื่องร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. นี้ ทางรัฐบาลได้ส่งมาให้สภาตามหนังสือ
 ที่ สร. ๐๒๐๓/๓๐๕๕ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๒๑ คือรัฐบาลส่งมาเมื่อวันอังคาร
 เวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา แล้วก็ไม่ได้ระบุว่าเป็นเรื่องด่วน ทางสภาเห็นว่าเป็นเรื่องด่วน
 ที่จะต้องพิจารณาอยู่หลายเรื่อง เช่น ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จ
 แล้ว ก็ได้สั่งให้บรรจุระเบียบวาระเรื่องนี้ในวันที่ ๒ พฤษภาคม แต่พอมาเมื่อวานนี้
 คือวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๑ ได้รับหนังสือด่วนที่สุด ที่ สร. ๐๒๐๓/๓๐๕๑ ให้จัด
 ระเบียบวาระประชุมในวันศุกร์นี้ คือรับวันที่ ๒๗ แล้วก็ขอให้จัดในวันที่ ๒๘ นะครับ ก็
 ขอเรียนขอเท็จจริงให้ทราบ คุณสภานนท์ทว่าอย่างไรครับ

นายสภานนท์ สายสว่าง : ท่านประธานครับ กระผมฟังท่านรอง
 นายกรัฐมนตรีพูดก็คล้าย ๆ จะโยนความรับผิดชอบมาให้ทางสภา ความจริงแล้วเมื่อ
 วันจันทร์ เจ้าหน้าที่ที่ทำงานเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
 และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการนี้ อยู่ถึง ๒ - ๓ หุ้มน รีบทำ
 โรเนียว รีบทำอะไรเพื่อจะให้เรื่องที่พิจารณาแล้วเสร็จไป กระผมคุมอยู่ด้วยครับ
 ในฐานะเป็นกรรมาธิการ เพื่อเช็คตัวหนังสืออะไรก็อยู่ถึง ๓ หุ้มน เจ้าหน้าที่กอง
 กรรมาธิการกว่าจะเข้าน่า กว่าจะทำเสร็จส่งได้ ไม่ใช่จะไปถ่วงงานที่รัฐบาล
 ส่งมา นี้กระผมเห็นใจเจ้าหน้าที่สภาจริง ๆ กระผมขอเรียนเท่านั้นครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปนะครับ เรื่องความเรื่องที่ ๒
ก็คงจะเลื่อนไปถวายไขหรือไม่ครับ

นายสมภพ ไทพระภิกษุ (รองนายกรัฐมนตรี) : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องความเรื่องที่ ๒ รัฐบาลก็ขอ
เลื่อนไปถวาย จะมีท่านผู้ใดซักข้อหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดซักข้อก็ขอผ่านไป
ในระเบียบวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ซึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

๒๔ เมษายน ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมควมรายงานของ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

- ๑. นายจำรัส เฉเมจารู
- ๒. นายประทีป ชุมวัฒน์
- ๓. นายประมุข สวัสดิ์มงคล
- ๔. นายปลั่ง มีจุล
- ๕. พลตรี มณีรัตน์ จารุจินดา
- ๖. นายมารุต บุณนาค
- ๗. นายมีชัย ฤชุพันธุ์
- ๘. นายวิวัฒน์ ศรีไกรวิน

๘. นายศิริ อติโพธิ
๑๐. นายสนอง คุ้มจินทา
๑๑. นายสำนันท สายสว่าง
๑๒. นายสุธรรม ภัทราคม
๑๓. นายโสภณ รัตนากร
๑๔. นายอักษราทร จุฬารัตน
๑๕. นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมส่งต่อประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สุธรรม ภัทราคม

(นายสุธรรม ภัทราคม)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ครั้งที่ ๑๕ วันศุกร์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๒๑) ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายสุธรรม ภัทราคม เป็น ประธานคณะกรรมการ และเลือกนายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ เป็น เลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นาย อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง กระทรวงยุติธรรม นาย วิวิธ ประภาศิริ ผู้อำนวยการกอง กองเงินเฟื้อง กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง นายเสริมสุข โกวิทวานิช ผู้อำนวยการกอง กองกฎหมายและระเบียบ นางสาว จิระภา รัตนวิบูลย์ นิติกร ๒ กองกฎหมายและระเบียบ สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน สำนักงานกฤษฎีกาและนายชงชัย ลำดับวงศ์ เจ้าหน้าที่ วิเคราะห์งบประมาณ ๒ กองวิเคราะห์ ๓ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานกฤษฎีกา

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน ๕ คน คือ

(๑) นายเชื้อ สุธาชัย	(๒) นายอำนวยการ อินทภูติ
(๓) นายประมวล กุลมาตย์	(๔) นายธรรมนุญ ลัดพลี
(๕) นายชนะ รุ่งแสง	

หนึ่ง คำแปรญัตติของ นายประมวล กุลมาตย์ ถือว่าได้ตกไปตามข้อ

บังคับฯ ข้อ ๗๔

LIART

๔. ผลของการพิจารณา

ข้อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

ลักษณะ ๑ ข้อความเบื้องต้น

มีการแก้ไข

นายเชื้อ สุชัยวัฒน์

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยกับญัตติ

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

นายอำนวยการ อินทฤติ และนายชนะ รุ่งแสง

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายธรรมบุญ ลักขณ

ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

"อัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการให้เป็นไปตามบัญชี -
หมายเลข ๑ ทายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้แบ่งเป็น ๗ ชั้น แต่ละชั้น
มีจำนวนชั้น ดังนี้

ชั้นที่ ๑	มี	๔	ชั้น
ชั้นที่ ๒	มี	๑๒	ชั้น
ชั้นที่ ๓	มี	๔	ชั้น
ชั้นที่ ๔	มี	๔	ชั้น
ชั้นที่ ๕	มี	๗	ชั้น
ชั้นที่ ๖	มี	๕	ชั้น
ชั้นที่ ๗	มี	๑	ชั้น

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

นายเชื้อ สุธาชัยนันทน์

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

นายเชื้อ สุธาชัยนันทน์

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

นายเชื้อ สุธาชัยนันทน์

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

ลักษณะ ๒ ข้าราชการตุลาการ

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ การบรรจุ การแต่งตั้ง

และการเลื่อน

มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

นายชรรวมบุญ ลักพาลี ขอแปรญัตติแก้คำว่า

"อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์" เป็น "ประธานศาลอุทธรณ์"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

นายชรรวมบุญ ลักพาลี ขอแปรญัตติแก้ความใน (๑) (๒)

(๓) (๔) (๖) และ (๗) ดังนี้

(๑) ขอแก้ "๔" เป็น "๗"

(๒) ขอแก้ "๔" เป็น "๖"

(๓) ขอแก้ "๗" เป็น "๕ - ๖"

(๔) ขอแก้เป็นดังนี้

"ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งธนบุรี และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาธนบุรี ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๔ - ๕"

(๖) ขอตัดออก

(๗) ขอแก้ "๔ - ๕" เป็น "๕"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

นายชรรวมบุญ ลักพาลี ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

"ให้ประธานศาลฎีกาได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเดือนละสองหมื่นบาท ประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกา ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และอธิบดีผู้พิพากษาศาล ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นบาท

LIRT

ข้าราชการทดแทนตำแหน่งอื่น อาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับ
ตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษและเงินเพิ่มอื่น หรือเงินช่วยเหลือความที่
คณะรัฐมนตรีหรือกระทรวงยุติธรรมเห็นสมควรกำหนด และไม่มี
การตกลงกับกระทรวงการคลังแล้ว"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

นายชนะ รุ่งแสง
 คณะกรรมการ ใกล้เคียงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลักพัส
 คณะกรรมการ ใกล้เคียงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

นายเปี่ยม สุสุชัยนัท
 คณะกรรมการ ใกล้เคียงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

นายเปี่ยม สุสุชัยนัท
 คณะกรรมการ เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ

ขอแปรญัตติไว้

หมวด ๒ การสอบคัดเลือก

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

นายชนะ รุ่งแสง
 คณะกรรมการ ใกล้เคียงแล้ว

ขอแปรญัตติไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข

หมวด ๓ การพ้นจากตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข

นายเยื่อ สุธายัคฆ์

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยกับญัตติ

มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข

นายอำนวยการ อินทฤทธิ ขอแปรญัตติแก้ความใน (๔) เป็น
ดังนี้

"(๔) เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตุลาการนั้น ขาดสัญชาติ
ไทยหรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘ (๑๑) หรือไปเป็น
ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกรัฐสภาที่ได้รับเลือกตั้ง เว้น
แต่กรณีตามความในมาตรา ๒๓ วรรคสอง"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ญัตติขอสงวน

ลักษณะ ๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

นายอำนวยการ อินทฤทธิ

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการไม่เห็นด้วยแล้ว

ญัตติขอใจ

มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ ๔ คณะบุคคลธรรมดา</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	มีการแก้ไข

นายบรรณบุญ ลัทธพิไล ขอแปรญัตติเพิ่มความต่อท้ายวรรค
สอง ดังนี้

"กรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเพื่อการนี้ ต้องเป็นอิสลาม
ศาสนิกหรือมีภูมิมิอยู่ในศาสนาอิสลาม พอละเป็นผู้นับถือนิกายการที่การ
กล่าวหาได้ควยคือนายหนึ่งคน"

คณะกรรมการไม่เห็นควย ผู้แปรญัตติชดสงวน

<u>ลักษณะ ๕ ข้าราชการทหาร</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>	มีการแก้ไข

นายเชือ สล่าพันธ์ ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไม่เห็นควย ผู้แปรญัตติพอใจ

<u>มาตรา ๔๗ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
---------------------	-------------------------

<u>ลักษณะ ๖ วินัย การรักษาวินัย</u>	
<u>และการลงโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ วินัย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข	
<u>มาตรา ๕๐</u>	มีการแก้ไข	
นายชรรมนนุญ ลีภัสร์		ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการบริหาร เห็นด้วยในหลักการ		
และได้แก้ไขแล้ว		ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข	
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข	
<u>มาตรา ๕๓</u>	มีการแก้ไข	
นายชรรมนนุญ ลีภัสร์		ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการบริหาร ได้ชี้แจงแล้ว		ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๔</u>	มีการแก้ไข	
นายชรรมนนุญ ลีภัสร์		ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการบริหาร เห็นด้วยในหลักการ		
และได้แก้ไขแล้ว		ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข	
นายชรรมนนุญ ลีภัสร์	ขอแปรญัตติเพิ่มความค่อท้าย วรรค	
หนึ่งว่า "และให้ความเคารพนับถือในผู้บังคับบัญชา"		
คณะกรรมการบริหาร ไม่เห็นด้วย		ผู้แปรญัตติขอสงวน
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข	
นายชรรมนนุญ ลีภัสร์		ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการบริหาร ได้ชี้แจงแล้ว		ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข	
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข	
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข	

LIRT

<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
นายเชื้อ สุธาพันธ์ คณะกรรมการข้าราชการ ไต่สวนแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>หมวด ๒ การรักษาวินัย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	มีการแก้ไข
นายธรรมบุญ ลักพโล คณะกรรมการข้าราชการ ไต่แก้ไขและชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๖๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๗</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ การลงโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ลักษณะ ๗ บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข :
นายเยื่อ สุสายัณห์ ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไต่ถามข้อเท็จจริงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข

นายเยื่อ สุสายัณห์ ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไต่ถามข้อเท็จจริงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔๐ ไม่มีมีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ ไม่มีมีการแก้ไข

มาตรา ๔๒ ไม่มีมีการแก้ไข

มาตรา ๔๓ ไม่มีมีการแก้ไข

มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข

บัญชีรายชื่อ ๑

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ ไม่มีมีการแก้ไข

นายเยื่อ สุสายัณห์ และนายอำนวยการ อินทภูติ
ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไต่ถามข้อเท็จจริงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายชรรณนุ ลักษิณี ขอแปรญัตติแก้บัญญัติหมายเลข ๑

ตามบัญญัติที่แนบมาท้ายรายงานของคณะกรรมการ
คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

บัญชีหมายเลข ๒

บัญชีอัตราเงินเค็อนคะโตะยุดิธรรม โฉมการแก้ไข

๕. โฉมการร่างพระราชบัญญัติการที่โฉมการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อม
กับรายงานนี้ควยแล้ว

อัครวิทย์ สุมาวงศ์

(นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์)

เลขาณการคณะกรรมาธิการ

- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๐๒
- (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.
๒๕๐๘
- (๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๕๐๙
- (๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.
๒๕๑๐
- (๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.
๒๕๑๒
- (๘) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.
๒๕๑๕
- (๙) พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่
๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๑๐) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.
๒๕๑๗
- (๑๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.
๒๕๑๙
- (๑๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.
๒๕๒๐

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

LIRT

ลักษณะ
ข้อ ๑๖๕ แห่งรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการฝ่ายตุลาการ" หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวงยุติธรรม

"ก.ค." หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ได้แก่

(๑) ข้าราชการตุลาการ คือ ข้าราชการเมื่ออำนาจและหน้าที่ในการ พิจารณาพิพากษาอรรถคดี รวมตลอดถึงผู้ช่วยผู้พิพากษาและข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง

(๒) คณะยุติธรรม คือ ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นเมื่ออำนาจ และหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อกฎหมายอิสลาม

(๓) ข้าราชการตุลาการ คือ ข้าราชการเมื่อหน้าที่ในทางตุลาการ

มาตรา ๖ อัตรากำลังข้าราชการตุลาการ ให้เป็นไปตามบัญชี หมายเลข ๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยให้แบ่งเป็น ๕ ชั้น แต่ละชั้นมีจำนวนชั้น ดังนี้

ชั้น	๑	มี	๔	ชั้น
ชั้น	๒	มี	๒๖	ชั้น
ชั้น	๓	มี	๔	ชั้น
ชั้น	๔	มี	๔	ชั้น
ชั้น	๕	มี	๔	ชั้น
ชั้น	๖	มี	๔	ชั้น
ชั้น	๗	มี	๗	ชั้น
ชั้น	๘	มี	๕	ชั้น
ชั้น	๙	มี	๑	ชั้น

อัตรา เงินเดือนและค่าตอบแทนให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๒
พระราชบัญญัติแก้ไข้แบ่งเป็น ๔ ชั้น

อัตรา เงินเดือนข้าราชการตุลาการให้เป็นไปตามบัญชี ซึ่งกำหนดไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ
แต่ข้าราชการตุลาการซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการตามมาตรา ๒๓ ให้คงได้รับ
เงินเดือนตามอัตราค่าแห่งที่ได้รับอยู่ก่อนโอน แต่ให้เลื่อนชั้นเงินเดือนให้จนถึง
ชั้น ๓ สำหรับตำแหน่งปลัดกระทรวง ถึงชั้น ๖ สำหรับตำแหน่งรองปลัดกระทรวง -
อธิบดี หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า และถึงชั้น ๕ สำหรับตำแหน่งรองอธิบดีหรือตำแหน่ง
ที่เทียบเท่า ทั้งนี้ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผล ให้ใช้ชั้นเงินเดือนของข้าราชการ
ตุลาการและคณะตุลาการตามอัตรา ก. และเมื่อปรากฏว่าเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ทั่วไปในประเทศเพิ่มขึ้นสมควร ปรับขึ้นเงินเดือนตุลาการตามมาตรา ๕ แห่ง
พ.ร.บ.วิธีตั้งเงินเดือนให้ขึ้นเงินเดือนหรือค่าครองชีพสูงขึ้น หรืออัตราเงินเดือนที่ใช้อยู่
ไม่เหมาะสม ก็ให้มีการปรับขึ้นเงินเดือนเป็นอัตรา ข. อัตรา ค. อัตรา ง. อัตรา
จ. หรืออัตรา ฉ. ตามความเหมาะสมโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การปรับขึ้น
เงินเดือนดังกล่าวให้มีผลเป็นการปรับขึ้นเงินเดือนข้าราชการตุลาการ และคณะ
ตุลาการที่ได้รับอยู่ตามไปด้วย

อัตรา เงินเดือนปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง
ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง
ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง
ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง

อัตรา เงินเดือนปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง
ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง
ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง

ซึ่งมีผลเป็นข้อควร พิจารณาต่อผู้ใดที่ได้รับเงินเดือนนั้น ๖ + ๘ ของมูลค่าทรัพย์สินที่รับ
ในบัญชีทรัพย์สินของบุคคลที่รับ และข้อซึ่งมีผลบังคับต่อผู้รับผลเป็นข้อควร พิจารณาต่อผู้ใด
ที่ได้รับเงินเดือนนั้น ๕ + ๖ และให้พ้นจากผลในวรรคก่อนที่ได้รับบังคับ โดยสมบูรณ์ด้วย

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการฝ่ายตุลาการ
คณะกรรมการจะวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือน ของ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดหักเบี้ยจากเงินสะสมนั้นให้
ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราหักเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยให้จ่ายเงินหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการ
การสวัสดิการสำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๘ ข้าราชการฝ่ายตุลาการอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพ
ชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราช
กฤษฎีกา

ในกรณีที่มีเหตุที่จะต้องจัดให้ใหม่หรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพ ผู้ยื่น
แปลข่าวนั้นไม่ต้องกรวดเงินสำหรับชำระค่าปรับค่าเสียหายอันไม่พบบนความ
วรรคหนึ่ง หรือปรับขึ้นเงินเดือนตามมาตรา ๖ วรรคสี่ ให้รัฐมนตรีว่ากระทรวง
ยุติธรรม รายงานไปยังคณะกรรมการว่าด้วยเงินเดือน หรือเงินเพิ่ม
ค่าครองชีพหรือผู้ใดที่ควรชำระค่าปรับค่าเสียหายอันไม่พบบนความก่อน

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ หรือ
มาตรา ๔๔ ผู้ใดที่มิใช่พนักงานศาลที่ไม่ใช่พนักงานพิเศษที่มี หรือการโอน
ข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งอยู่ใน
ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการโอนพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงาน
เทศบาลวิสามัญมาบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการหรือคณะตุลาการ อาจทำได้
ถ้าเจ้าทวิสมักใจโดยกระทรวงยุติธรรมทำความตกลงกับเจ้าสังกัด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาที่ผู้ดำรงราชการหรือ
เวลาการทำงานของผู้ที่โอนมาตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นหน้าที่ราชการหรือ
หรือผู้ดำรงราชการหรือพนักงานเทศาภิบาลนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการตุลาการหรือ
คณะตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าการโอนนั้นจะไ้กระทำการก่อนหรือ
หลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ บัญชีจำนวนอายุของข้าราชการฝ่ายตุลาการให้เป็นไปตาม
กฎหมายว่าด้วยการนั้น

ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ที่ศาลในกรณีเริ่มเข้ารับราชการตุลาการหรือคดีที่ผู้พิพากษา หรือคณะรัฐมนตรีในคดี
ซึ่งผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาจะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษ เพื่อ
ประโยชน์ในการคำนวณว่าเห็นสมควรยกให้

มาตรา ๑๑ เครื่องแบบของข้าราชการตุลาการ และคณะตุลาการ
และระเบียบการแต่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

เพื่อผู้พิพากษาผู้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาและผู้พิพากษาผู้ช่วย ให้มี
ไม่ต่ำกว่าที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุด
ประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้เป็นไปตามที่
คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมการสอบเพื่อบรรจุเป็น
ข้าราชการฝ่ายตุลาการ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๕ ข้าราชการตุลาการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่ง และ
ตบวงษ์ในบัญชีตบวงษ์พิเศษ ๑ ที่กำหนดไว้ให้ได้รับแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานศาลฎีกา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๔

(๒) อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และรองประธานศาลฎีกา ให้ได้รับ
เงินเดือนชั้น ๔

(๓) ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นแห่ง สิบสี่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น และอธิบดีศาลคดีเด็กและ
เยาวชนกลาง ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๓

(๔) ผู้พิพากษาศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลปกครองพื้นที่ สิบสี่
ผู้พิพากษาศาลปกครองพื้นที่ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นแห่ง สิบสี่อธิบดีผู้พิพากษา
ศาลชั้นต้น รองอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง และอธิบดีผู้พิพากษาศาล
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๒

(๕) ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕ + ๒

(๖) รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลปกครองพื้นที่ และรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล
ศาลปกครองพื้นที่ ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕

(๗) ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษา
หัวหน้าคณะในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลปกครองพื้นที่ และผู้พิพากษา
หัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๕ + ๕ - ๒

(๘) ผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลปกครองพื้นที่
ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นแห่ง สิบสี่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นแห่ง และผู้พิพากษา
หัวหน้าศาล ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๓ - ๔

(๙) ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นจังหวัดและผู้พิพากษา ให้ได้รับเงินเดือน
ชั้น ๒ - ๓

(๑๐) ผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้ได้รับเงินเดือนชั้น ๑

สำหรับข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่อย่างอื่น เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดก็ได้ที่ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการใดเลื่อนชั้นรับเงินเดือนในชั้นถัดไปสูงขึ้น—ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราขั้นค่าของชั้นที่เลื่อนชั้น แต่ถ้านั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นค่าของชั้นที่เลื่อนชั้น ก็ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นของชั้นที่เลื่อนชั้น ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๑๖ ให้ประธานศาลฎีกาได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเดือนละสองหมื่นบาทและอธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์ได้รับเงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๗ การบรรจุข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพิพากษา ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยวิธีการสอบคัดเลือกตามความในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้

แต่ถ้าผู้ใด

(๑) สอบไล่ไปปริญญา หรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศโดยมีหลักสูตรเดียว ไม่น้อยกว่าสามปี ซึ่ง ก.ค. เห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(๒) สอบไล่ไปปริญญาหรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศโดยมีหลักสูตรเดียว ไม่น้อยกว่าสองปีหรือหลายหลักสูตรรวมกัน ไม่น้อยกว่าสองปี ซึ่ง ก.ค. เห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑)

(ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) เป็นธรรมศาสตร์บัณฑิต หรือนิติศาสตร์บัณฑิต และสอบไล่ได้ชั้นเกียรตินิยมตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และได้ประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือ

LIRT

(๔) สอบไล่ไปปริญญาโทหรือปริญญาเอกทางกฎหมายในประเทศไทย และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และไปประกอบวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๗ (๑) (ค) เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี เมื่อ ก.ต. ได้ขอตรวจสอบประวัติพิจารณาเห็นว่า เป็นผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๒๗ (๒) ถึง (๑๒) และให้ทำการทดสอบความรู้ในวิชากฎหมายแล้วเห็นสมควรที่จะให้เข้ารับราชการ ก็ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราส่วนของจำนวนผู้สอบคัดเลือกได้ ตามที่ ก.ต. กำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา จะต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาและได้รับการอบรมจากกระทรวงยุติธรรมมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ผลของการอบรมเป็นที่พอใจของกระทรวงยุติธรรมว่าเป็นผู้มี ความรู้ ความสามารถ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษา

ผู้ช่วยผู้พิพากษานักใดเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษามาแล้วเป็นเวลาสองปี และ ผลของการอบรมยังไม่เป็นที่พอใจของกระทรวงยุติธรรมทั้งกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

ในปีแรกที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา หากปรากฏว่าผู้ได้รับแต่งตั้งไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษา ผู้ดำรงตำแหน่งคือไป ให้รัฐมนตรีควย ความเห็นชอบของ ก.ต. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๑๙ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการนอก จากตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้รัฐมนตรีเสนอ ก.ต. โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ ประวัติการปฏิบัติราชการของบุคคลนั้น เทียบกับงาน ในตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่จะได้รับแต่งตั้งนั้น ๆ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงแต่งตั้ง

ก่อนเข้ารับหน้าที่ผู้พิพากษาครั้งแรก ผู้พิพากษาต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อ
พระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำที่ ก.ค. กำหนด

มาตรา ๒๐ การเลื่อนชั้นและขึ้นเงินเดือนข้าราชการตุลาการ ในชั้น
หนึ่ง ๆ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งเลื่อน เมื่อ ก.ค. เห็นชอบ สำหรับการเลื่อนชั้น
เงินเดือนโดยปกติให้เลื่อนปีละหนึ่งชั้นโดยคำนึงถึงความอาวุโสหา และความสามารถ
ในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติตามระเบียบวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของผลงาน
ที่ได้ปฏิบัติมา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวง
เช่นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.ค. ก่อน

มาตรา ๒๑ การสั่งให้ข้าราชการตุลาการ ไปช่วยทำงานชั่วคราวมี
กำหนดไม่เกินหกเดือน ในตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ผู้
ดำรงอยู่ ให้รัฐมนตรีสั่งได้และแจ้งให้ ก.ค. ทราบ แต่หากเกินหกเดือนต้องได้รับ
อนุมัติของ ก.ค. ผู้สั่งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจสั่งให้ช่วยราชการตาม
พระธรรมนูญศาลยุติธรรม

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์แก่ราชการศาลยุติธรรม ให้ข้าราชการ
ตุลาการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่คงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมต่อไปจนกว่า
จะเข้ารับหน้าที่ในตำแหน่งใหม่

มาตรา ๒๓ การโอนข้าราชการตุลาการ ไปเป็นข้าราชการตุลาการ
ข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้รัฐมนตรีสั่งได้เมื่อข้าราชการ
ตุลาการนั้นยินยอม และ ก.ค. เห็นชอบ

การให้ข้าราชการตุลาการ ไปทำงานในตำแหน่งข้าราชการตุลาการหรือ
ตำแหน่งการเมืองในกระทรวงยุติธรรม ให้รัฐมนตรีสั่งได้เมื่อ ก.ค. เห็นชอบ ใน
ระหว่างปฏิบัติงานเช่นว่านี้ข้าราชการตุลาการนั้นจะทำการพิจารณาพิพากษาคดีมิได้

มาตรา ๒๔ การโอนข้าราชการรัฐการมาเป็นข้าราชการตุลาการโดยได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าในขณะโอนมาจากทำไดเมื่อ ก.ค. เห็นชอบ แต่ข้าราชการรัฐการนั้นต้องเคยดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการ นอกจากตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษามาแล้ว

มาตรา ๒๕ ข้าราชการตุลาการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการไปโดยมิได้มีความผิดหรือมีมลทินหรือมีหวังองในราชการ หรือไปรับราชการในกระทรวงทบวงกรมอื่น เมื่อจะกลับเข้ารับตำแหน่งข้าราชการตุลาการโดยได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าขณะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ ถ้าผู้นั้นมีคุณสมบัติตามความในมาตรา ๒๗ (๒) ถึง (๑๒) ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.ค. เห็นชอบ

มาตรา ๒๖ ข้าราชการตุลาการผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายและประสงค์จะกลับเข้ารับตำแหน่งข้าราชการตุลาการ โดยได้รับเงินเดือนเท่าที่ได้รับอยู่ในขณะที่ไปรับราชการทหารนั้น ให้ยื่นคำขอภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ในกรณีเช่นว่านี้ให้รัฐมนตรีสั่งบรรจุได้เมื่อ ก.ค. เห็นชอบ

หมวด ๒

การสอบคัดเลือก

มาตรา ๒๗ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) (ก) เป็นธรรมชาติสมบูรณ์ดี หรือนิติศาสตร์บัณฑิต หรือสอบไล่ได้ปริญญา หรือประกาศนียบัตรทางกฎหมายจากต่างประเทศ ซึ่ง ก.ค. เห็นว่าไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

LIART

(ข) สอบไล่ไต่ถามหลักสูตร ของสำนักอบรมศึกษากฎหมาย แห่งเนติบัณฑิตยสภา และ

(ค) ไต่ประกอบวิชาซึ่งทางกฎหมายเป็น จำศาล รองจำศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าพนักงานบังคับคดี พนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานคดีในกระทรวงยุติธรรม พนักงานอัยการ นายทหารเหล่าพระธรรมนูญ นายควม หรือประกอบวิชาซึ่งทางกฎหมายอย่างอื่นตามที่ ก.ต.กำหนดเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี ทั้งนี้ให้ ก.ต.มีอำนาจออกระเบียบกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบวิชาซึ่งนั้น ๆ

ควย

(๒) มีสัญชาติไทยโดยสุภาพเกิด

(๓) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี

(๔) เป็นผู้อยู่สมัครใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ ควบความบริสุทธิ์ใจ

(๕) เป็นสมาชิกแห่งเนติบัณฑิตยสภา

(๖) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๗) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินส่วนตัว

(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการหรือตามกฎหมายอื่น

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ไต่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการตุลาการ หรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง และ

LIART

(๑๒) เป็นผู้ที่คณะกรรมการแพทย์มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่ง
ก.ต. จะได้กำหนดตัว โศกรวรางกายและจิตใจแล้ว และ ก.ต. ได้พิจารณา
รายงานของแพทย์เห็นว่าสมควรรับสมัครได้

ให้ ก.ต. มีอำนาจออกระเบียบเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ
คัดเลือกก่อนที่จะรับสมัครได้

มาตรา ๒๔ ให้ ก.ต. มีอำนาจกำหนดหลักสูตรและวิธีการสอบคัดเลือก
ตลอดจนวางเงื่อนไขในการรับสมัคร

เมื่อสมัครจะมีการสอบคัดเลือกเมื่อใด ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรม
เสนอ ก.ต. เพื่อจัดให้มีการสอบคัดเลือก เมื่อใดที่มีการสอบใหม่และได้ประกาศผล
ของการสอบแล้ว ให้มีผู้สอบคัดเลือกคราวก่อนเป็นอันดับเล็ก

มาตรา ๒๕ ผู้สอบคัดเลือกที่ไต่คะแนนสูง ให้ได้รับบรรจุเป็นข้าราชการ
ตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาท่อนผู้ที่ได้รับคะแนนต่ำลงมาตาม
ลำดับแห่งบัญชีสอบคัดเลือก หากไต่คะแนนเท่ากัน ให้จับสลากเพื่อจัดลำดับที่
ระหว่างผู้ที่ไต่คะแนนเท่ากันนั้น

ผู้สอบคัดเลือกใดคนใด หากขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดตามมาตรา ๒๑
หรือเป็นบุคคลที่ ก.ต. เห็นว่า มีชื่อเสียงหรือความประพฤติหรือเหตุอื่น ๆ ที่ไม่
เหมาะสมจะเป็นข้าราชการตุลาการ ผู้ให้ เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับบรรจุหรือเป็น
ข้าราชการ เข้ารับราชการ ตามผลของการสอบคัดเลือกนั้น

หมวด ๓

การพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๐ ข้าราชการตุลาการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

LIRT

- (๑) ทาย
- (๒) ใ้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๓) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๔) โอนไปรับราชการทางอื่น
- (๕) ออกจากราชการ เพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการ

รับราชการทหาร

(๖) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๒ หรือ

มาตรา ๓๓

(๗) ถูกสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก

การพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการ นอกจากตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง พระบรมราชโองการดังกล่าวให้มีผลตั้งแต่วันโอนหรือวันออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ ข้าราชการตุลาการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออก เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาสั่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีนี้ ข้าราชการตุลาการขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ยื่นขอลาออก

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. หรือ ส.ว. หรือสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. หรือ ส.ว. แล้วแต่กรณี ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ยื่นขอลาออก แต่ถ้าผู้ขอลาออกมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. หรือ ส.ว. แล้วแต่กรณี ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีสั่งอนุญาตให้พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าผู้ขอลาออกมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. หรือ ส.ว. แล้วแต่กรณี ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีสั่งอนุญาตให้พ้นจากตำแหน่ง

ปลัดสูงสุด หรือให้สูงสุด รับผิดชอบการอนุญาตให้ทำข้อตกลงเพื่อเหตุผลที่ไม่ได้

นอกจากกรณีตามวรรคสองแล้ว รัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ จะยังยั้งการอนุญาตให้ส่งออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสาม- เดือนนับแต่วันขอส่งออกก็ได้

มาตรา ๓๒ ข้าราชการตุลาการผู้ใดหากปรากฏว่าขาดคุณสมบัติในการ สมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตุลาการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการที่ใช้อยู่ในเวลามัคร ตั้งแต่วันสมัคร เข้ารับราชการหรือตั้งแต่ก่อนได้รับ การบรรจุ ให้รัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของ ก.ต. สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ แต่ ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ และการรับ เงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และ ถ้าการเข้ารับราชการ เป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำนาญ บำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๓๓ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ข้าราชการตุลาการผู้ใด ออกจากราชการ เพื่อรับบำนาญเหตุทดแทน เหตุพพลภาพ หรือเหตุรับราชการ นานตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ ให้ทำได้ด้วยความเห็นชอบ ของ ก.ต.

แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำนาญเหตุทดแทน ให้ทำได้ เฉพาะในกรณีต่อไปนี้

- (๑) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นเป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรงและดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๒ หมวด ๒ แล้ว ไม่ได้ความเป็นสัทธิว่ากระทำความผิดที่จะต้องถูกสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก แต่เห็นว่าผู้นั้นมีมลทินหรือมีหมอง จะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ ราชการ

(๒) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินิสัยไม่สมควรที่จะให้คงเป็นข้าราชการตุลาการต่อไป

(๓) เมื่อข้าราชการตุลาการนั้นเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพ หรือ

(๔) เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตุลาการนั้นขาดสัญชาติไทย หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ (๑๑) หรือไปเป็นข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกวุฒิสภา เว้นแต่กรณีตามความในมาตรา ๒๓ วรรคสอง

ลักษณะ ๓

คณะกรรมการตุลาการ

มาตรา ๓๔ ให้มีคณะกรรมการตุลาการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.ต. ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกา ซึ่งมีอาวุโสสูงสุด และปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการตุลาการโดยตำแหน่ง และ

(๒) กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิแปดคน ซึ่งข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๒ ขึ้นไป เป็นขเลือกจาก

(ก) ข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่ชั้น ๘ ขึ้นไป ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) และมีได้เป็นกรรมการตุลาการโดยตำแหน่งอยู่แล้วสิ้น

(ข) ผู้รับบำนาญซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตุลาการมาแล้วและต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือนายความ อื่นใด

LIRT

ให้ประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ก.ต. และเลขาธิการส่งเสริมงาน
ตุลาการเป็นเลขานุการ ก.ต.

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่งให้มีการเลือกกรรมการตุลาการผู้ทรง
คุณวุฒิ วิธีการเลือกให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้รัฐมนตรีประกาศชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ
สองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดวาระ ให้รัฐมนตรีสั่งให้ดำเนินการ
เลือกซ่อม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือ
ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกซ่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียง
วาระของผู้ที่แทน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการว่างลง และมีความจำเป็น
เป็นที่จะต้องดำเนินการโดยรีบด่วน ก็ให้กรรมการตุลาการที่เหลือดำเนินการไปได้
แต่ต้องมีกรรมการตุลาการพอที่จะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๓๘ กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบกำหนดวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) เป็นกรรมการตุลาการโดยตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งข้าราชการ
ตุลาการในกรณีที่เป็นการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๔ (๒) (ก)

(๕) กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตุลาการ ในกรณีที่เป็นการ
กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๔ (๒) (ข)

LIART

(๖) ไปเป็นข้าราชการนครการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือนายควม

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่ากรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง กรรมการตุลาการหรือไม่ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเสนอ ก.ค. เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๓๕ การประชุมของ ก.ค. ต้องมีกรรมการตุลาการมาประชุม ไม่น้อยกว่าเจ็ดคนจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธาน ก.ค. ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุม เลือกกรรมการตุลาการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

หากกรรมการตุลาการโดยตำแหน่งว่างลง หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ทำการแทนชั่วคราวตามกฎหมาย ทำหน้าที่กรรมการตุลาการแทนในระหว่างนั้น แต่ผู้ทำการแทนประธานศาลฎีกาชั่วคราวจะทำหน้าที่ประธาน ก.ค. ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับเลือกตามวาระสอง

ในการประชุมของ ก.ค. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการตุลาการผู้ใดโดยเฉพาะ ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ก.ค. เมื่ออำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการประชุม และการลงมติได้

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ ก.ค. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.ค. แต่ทั้งนี้ไม่ขัดสิทธิกรรมการตุลาการคนหนึ่งคนใดที่จะเสนอ

มาตรา ๔๑ ก.ค. มีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการให้ทำการใด ๆ แทน
เพื่อเสนอ ก.ค.

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่รัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.ค. ไม่ว่า
ทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือเห็นว่ามตินั้นควรประกอบด้วยเงื่อนไขอย่างใด
รัฐมนตรีจะขอให้ ก.ค. พิจารณาใหม่ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อ ก.ค. มีมติยืนยัน
ตามมติเดิม หรือจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใด ก็ให้ดำเนินการไปตามมติของ ก.ค. นั้น
การปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะต้องเสนอให้ ก.ค. พิจารณา
ใหม่ หรือดำเนินการตามมติของ ก.ค. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.ค. แจ้งมติ
ไปถึงรัฐมนตรี

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ ก.ค. ไม่ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งบุคคลให้
ดำรงตำแหน่งข้าราชการตุลาการที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๑๕ ให้ ก.ค. เสนอ
ไปยังรัฐมนตรีพร้อมด้วยเหตุผลว่า ก.ค. เห็นสมควรแต่งตั้งบุคคลใด ในกรณีเช่น
ว่านี้ รัฐมนตรีจะดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งบุคคลที่ ก.ค. เสนอ
นั้นก็ได้ หรือจะขอให้ ก.ค. พิจารณาใหม่ก็ได้ ในการพิจารณาใหม่ของ ก.ค.
ถ้า ก.ค. มีมติเห็นสมควรแต่งตั้งบุคคลที่รัฐมนตรีเสนอหรือที่ ก.ค. เสนอ ก็ให้
รัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งบุคคลที่ ก.ค. มีมตินั้น

การปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะต้องเสนอให้ ก.ค. พิจารณา
ใหม่หรือดำเนินการตามมติของ ก.ค. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.ค. แจ้งมติไป
ถึงรัฐมนตรี

ลักษณะ ๔
 คณะตุลาการ

มาตรา ๔๔ การบรรจุและแต่งตั้งคณะตุลาการ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง
 เมื่อ ก.ค. เห็นชอบ โดยคัดเลือกจากคณิสลามศาสนิกผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๗ (๒) (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐)
 และ (๑๑)

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

(๓) มีภูมิลำเนาในศาสนาอิสลามพอที่จะเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดของกฎหมายอิสลาม
 เกี่ยวกับครอบครัวและมรดก และ

(๔) มีความรู้ภาษาไทยเทียบได้ไม่ต่ำกว่าที่ ~~กำหนด~~ กำหนด ระดับประถมศึกษา
 หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดย
 กฎกระทรวง กฎกระทรวงเห็นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ ก.ค. ก่อน

มาตรา ๔๕ การเลื่อน ขึ้น เงินเดือน และการออกจากราชการของ
 คณะตุลาการ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง เมื่อ ก.ค. เห็นชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ
 วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงเห็นว่านี้ให้ได้รับความเห็นชอบของ
 ก.ค. ก่อน

การโอนคณะตุลาการไม่เป็นข้าราชการตุลาการ ข้าราชการพลเรือน
 หรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้รัฐมนตรีสั่งได้ เมื่อคณะตุลาการผู้นั้นยินยอมและ
 ก.ค. เห็นชอบ

มาตรา ๔๖ ให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๒ ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย
 และการลงโทษ มาใช้บังคับแก่คณะตุลาการ

LIRT

ในกรณีที่จะไต่เบญจธรรมที่ตรึงถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง
ที่มีโทษถึง ~~จำคุก~~ ~~โทษ~~ ~~จำคุก~~ ~~โทษ~~ ~~จำคุก~~ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก รัฐมนตรีหรืออธิบดีผู้พิพากษา
ภาคซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อทำการสอบสวน หรือสั่ง
พักราชการ แล้วแต่กรณี

ลักษณะ ๕

ข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๔๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการตุลาการ ให้นำกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับ ~~โดย~~
~~อนุโลม~~

ตำแหน่งข้าราชการตุลาการตำแหน่งใด เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ข้าราชการตุลาการ โดยเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ให้
กำหนดโดยกฎ ก.พ.

ให้แต่งตั้งปลัดกระทรวงยุติธรรมจากข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งเป็น
หรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๔๗ ทวิ ใหม่ อ.ก.พ. กระทรวงประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็น
ประธานปลัดกระทรวงยุติธรรม รองปลัดกระทรวงยุติธรรม อธิบดีและหัวหน้าส่วน
ราชการที่มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนศาลฎีกา ผู้แทนศาลอุทธรณ์ และ
ผู้แทนศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานครศาลนอกจากศาลจังหวัดและศาลแขวง เป็น
อนุกรรมการ

ให้ อ.ก.พ. กระทรวงตั้งข้าราชการตุลาการคนหนึ่งเป็นเลขาธิการ

ให้ อ.ก.พ. กระทรวงทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมสำหรับสำนักงานปลัด

กระทรวงกลา

LIART

ลักษณะ ๖

วินัย การรักษาวินัย และการลงโทษ

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๔๔ ข้าราชการตุลาการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัด และในเวลาพิจารณาพิพากษาคดีต้องอยู่ในมารยาทอันดีงาม ผู้ใดฝ่าฝืน จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๓ แห่งลักษณะนี้

มาตรา ๔๕ ข้าราชการตุลาการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๕๐ ข้าราชการตุลาการจะเป็นกรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมืองไม่ได้

ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาผู้หรือผู้แทนทางการเมืองอื่นใด ข้าราชการตุลาการจะเข้าเป็นตัวแทนพรรคการเมือง หรือสนับสนุนในการโฆษณาหรือชักชวนใด ๆ ไม่ได้

มาตรา ๕๑ ข้าราชการตุลาการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ชักชวนหรือลี้ภัย ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็นคัดค้านเป็นหนังสือได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อใดที่คัดค้านดังกล่าวแล้วบัญชาซึ่งมีได้สั่งถอนหรือแก้คำสั่งที่สั่งไป ผู้อยู่ใต้บัญชาต้องปฏิบัติตาม แต่ให้บัญชาซึ่งมีรับรายงานขึ้นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข้ามบัญชาหรือตน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

LIRT

มาตรา ๕๒ ข้าราชการตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวังมิให้เสียหายแก่ราชการ ควบคุมความซื่อสัตย์สุจริต และเที่ยงธรรม

ข้าราชการตุลาการต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรบอก ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

มาตรา ๕๓ ข้าราชการตุลาการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

ข้าราชการตุลาการต้องไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือกระทำการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้าราชการตุลาการต้องไม่เป็นกรรมการ ที่ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษา กรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนบริษัทที่ รัฐวิสาหกิจ

ข้าราชการตุลาการต้องไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.ค.

มาตรา ๕๔ ข้าราชการตุลาการต้องรักษารื้อเสียมิให้ขึ้นชื่อว่า เป็น ผู้ประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติตนเป็นคนเสเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพสุรา/ยา/ของมึนเมา จนไม่สามารถครองสติได้หรือเล่นการพนันเป็นอาชีพ กระทำความผิดอาญาหรือกระทำการอื่นใดซึ่งความประพฤติหรือการกระทำดังกล่าวแล้ว อาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๕ ข้าราชการตุลาการต้องสุภาพเรียบร้อยและช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในหน้าที่ราชการ

ห้ามมิให้คู้หมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

LIART

มาตรา ๕๖ ข้าราชการตุลาการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน
ของทางราชการ

มาตรา ๕๗ ข้าราชการตุลาการต้องไม่กระทำการอันเป็นเหตุให้เกิด
ความสับสนกักระหว่างข้าราชการ

มาตรา ๕๘ ข้าราชการตุลาการต้องอุทิศหะ และอำนวยความสะดวก
ในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๙ ข้าราชการตุลาการต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๖๐ ผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดรู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับ
บัญชากระทำความผิดวินัยแล้วไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการตามความในหมวด
๒ และ ๓ แห่งลักษณะนี้ หรือความกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน แล้ว
แต่กรณี หรือไม่จัดการลงโทษความอานาจและหน้าที่ หรือจัดการลงโทษโดยไม่สุจริต
ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำความผิดวินัย

หมวด ๒

การรักษาวินัย

มาตรา ๖๑ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่
สงสัยว่ากระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนชั้นต้นโดยมีรักษา

วิธีสอบสวนชั้นต้นจะทำโดยให้ผู้มีกรณีที่เกี่ยวข้องชี้แจงเรื่องราวเป็นหนังสือ
หรือโดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สอบสวนชั้นต้นแล้ว ให้รายงานความเห็นไปยัง
ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับ เพื่อกำเนินการ ความควรแก่กรณี

LIRT

มาตรา ๒๒ ข้าราชการตุลาการผู้ใดมีบุตรผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย
อย่างร้ายแรงที่มีโทษถึงขั้นพักโทษ ปลดออก ปลดออก หรือให้ออก ให้ผู้บังคับ
บัญชาที่ตนไม่ได้รับมอบหมายแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยสามคน เพื่อทำการสอบสวน ที่

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

(๒) ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษา อธิบดีผู้พิพากษาชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาชั้น
ต้น หรืออธิบดีผู้พิพากษาชั้นต้น และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่สมควรได้รับ
เงินเดือนชั้น ๑ และ ๒

กรรมการตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้าราชการตุลาการ

ในกรณีข้าราชการตุลาการถูกฟ้องคดีอาญา จะใช้คำพิพากษาถึงที่สุด
ของศาลประกอบพิจารณาพิจารณาตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม โดยไม่คงแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนก็ได้

มาตรา ๒๓ ในการสอบสวนนั้นคณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าว
หาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยทราบ
โดยจะระบุหรือไม่ระบุข้อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำ
พยานหลักฐานเข้าสืบแกข้อกล่าวหาได้ด้วย

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็ว กำหนด
อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นที่จะสอบสวนไม่ทัน
ภายในกำหนดนั้นก็ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลา
ไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลา
แล้วยังสอบสวนไม่เสร็จจะขยายเวลาต่อไปอีกได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รายงาน
เสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาผู้บังคับบัญชา โดยให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูก
กล่าวหาตามลำดับและปลัดกระทรวงยุติธรรม โดยแสดงความเห็นเสียก่อนด้วย ถ้า
คณะกรรมการผู้บังคับบัญชาผู้บังคับบัญชาผู้บังคับบัญชาหรือรัฐมนตรี

LIART

เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ก็ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมที่ตราไว้ที่นายงานไป
ยัง ก.ต. เมื่อ ก.ต. ได้พิจารณาเห็นสมควรไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก จาก
ราชการ จึงให้รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีสั่งไล่ออก ปลด
ออก หรือให้ออกจากราชการต่อไป

มาตรา ๒๔ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย
อาญาและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา -
ความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดย
เฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวงทบวงกรม หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจชี้แจง
ข้อเท็จจริงส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ตอบคำ
เกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ตอบคำ หรือให้ส่ง
เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๒๕ ข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและ
เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ถึงระบุไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ต. กำหนด
หรือได้ให้ตอบคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน
รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะพิจารณาสั่งลงโทษ โดยไม่
ต้องสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

มาตรา ๒๖ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำความ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็น
ความผิดที่ใดกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้าผู้บังคับบัญชา/ปลัดกระทรวง
ยุติธรรมเห็นว่าจะให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาจะเป็นการเสีย
หายแก่ราชการ รัฐมนตรีจะสั่งให้พักราชการก็ได้

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งให้พักราชการชั่วคราวในที่นี้ คือ

(๖) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๗) นายกรัฐมนตรี ซึ่งมีตำแหน่งว่าง หรือที่ลาออกไปแล้ว เว้นแต่ในกรณีที่ผู้พิพากษาศาลฎีกา หรือผู้พิพากษาศาลฎีกา แต่แบ่งกรณี ซึ่งในกรณีที่ผู้พิพากษาศาลฎีกาได้รับเงินเดือนที่ ๖ และ ๗

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา หรือตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุด เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้วหรือคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้พักรักษาความผิดและไม่มีมลทินหรือมีฆ้องง ก็ให้ผู้นั้นคงอยู่ในราชการตามเดิม

เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้พักราชการดังกล่าว ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖๗ ข้าราชการตุลาการผู้ใดมีตราบาปที่กล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ไต่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการไปแล้ว ก็อาจมีการสอบสวนหรือพิจารณาเพื่อลงโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามลักษณะนี้ได้ เว้นแต่ข้าราชการตุลาการผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งเพราะตาย

หมวด ๓

การลงโทษ

มาตรา ๖๘ โทษวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลงออก
- (๓) ให้ออก

(๔) งบว่าเห็นจกความชอบ

(๕) ภาคทัณฑ์

การสั่งลงโทษข้าราชการตุลาการในสถานไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกนั้นจะกระทำไ้เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้แล้ว

มาตรา ๖๕ การไล่ออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(๒) ทำความผิดอาญาและองค์คำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ใดกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือองค์คำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

(๓) ชักคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และการชักคำสั่งนั้นอาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) ประมาทเดินเลอในหน้าที่ราชการหรือรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือ

(๕) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๖๖ การปลดออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือถึงขนาดที่จะต้องไล่ออกแต่มีเหตุอันควรลตหย่อน

มาตรา ๖๗ การให้ออกนั้น รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีจะสั่งลงโทษได้ เมื่อข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

LIRT

แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะคงถูกปลดออก หรือถึงขนาดที่จะคงปลดออกแต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

มาตรา ๓๑ ข้าราชการตุลาการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากตำแหน่งในมาตรา นี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกรณีมีคำสั่งให้สั่งให้พ้นจากตำแหน่งแล้ว ไม่ถือว่าผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งโดยปริยายหรือโดยปริยายเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการกระทำผิดวินัยถึงขนาดที่จะคงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก รัฐมนตรีหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี จะสั่งลงโทษจนกว่าเห็นสมควรเป็นระยะเวลาไม่เกินสามปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานีจะลงโทษเพียงภาคทัณฑ์และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

มาตรา ๓๓ ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่า ผู้รับโทษนั้นกระทำความผิดเรื่องใด ฐานใด ในมาตราใด

มาตรา ๓๔ ถ้าปรากฏว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยได้สั่งไปโดยผิดหลง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นคุณแก่ผู้ถูกลงโทษได้ แต่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเช่นว่านี้จะต้องได้รับความเห็นชอบของ ก.ต. ก่อน

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้กระทำไต่ภายในกำหนดสองปีนับแต่วันสั่งลงโทษ

ลักษณะ ๗

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ ผู้ใดเป็นกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นกรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗

มาตรา ๑๖ ผู้ใดเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ เว้นแต่ที่ได้รับเงินเดือนไม่สูงชันค่าของชั้นตามบัญชีหมายเลข ๑ ทายพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในชั้นค่าของชั้นนั้น และในกรณีที่มาตรา ๑๕ ใดกำหนดให้ข้าราชการตุลาการตำแหน่งใดได้รับเงินเดือนมากกว่าหนึ่งชั้น ก็ให้ยกเว้นตำแหน่งที่ได้รับเงินเดือนในชั้นค่าของตำแหน่งนั้น

ข้าราชการตุลาการผู้ใดที่ดำรงตำแหน่งตาม มาตรา ๑๕ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ที่ผู้นั้นได้รับเงินเดือนชั้นใดอยู่ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนชั้นนั้นตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๔ ผู้ใดเคยเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ ให้ถือว่าผู้นั้นเคยเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ผู้ใดเป็นคณะตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นคณะตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๑๘ ผู้ใดเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

ให้ข้าราชการตุลาการซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการตาม มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ มีสิทธิได้รับการเลื่อนรับเงินเดือนตาม มาตรา ๒๖ บรรดาค่าด้วย

มาตรา ๕๕ ผู้ใดเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา ให้นับเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญต่อไป โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตรา
เท่ากับเงินเดือนที่ได้รับเคย และให้ตามมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๓ ๒๕๑๔ มาใช้บังคับ แก่ผู้เป็น วันแต่โดยอนุโลม

๑๖) ผู้ใดเป็นข้าราชการตุลาการวิสามัญซึ่งรับราชการ
ราชการตามบทบัญญัติ ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ.
๒๔๕๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้นับเป็นคดี
หน้าที่ราชการตามบทบัญญัติ ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
พ.ศ. ๒๔๕๓/โดยไม่มีข้อจำกัดของคดีที่รับราชการรับเงินเดือนในอัตรา
แต่ผู้รับดำรงคดีโดยคดีในชั้นศาลหรือคดีที่รับราชการตามบทบัญญัติ ๕๒ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๓ ที่ให้ผู้เป็นข้าราชการ
พระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นับวันรับราชการในส่วนที่รับราชการ
ตุลาการวิสามัญซึ่งรับเงินเดือนรับราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

๑๗) ข้าราชการตุลาการวิสามัญโดยที่รับราชการตามบทบัญญัติ ๕๒ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๓ อยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้นับเป็นข้าราชการตุลาการ
โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับที่ได้รับเคย ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ซึ่งอยู่ใน
อัตราโดยนี้

๑๘) มีคุณสมบัติที่ในตามกฎหมาย ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๕๓ และ

๑๙) มีคุณสมบัติที่รับราชการในส่วนที่รับราชการในส่วนที่รับราชการ
คดีที่ตุลาการซึ่งที่รับราชการในส่วนที่รับราชการในส่วนที่รับราชการในส่วนที่
รับราชการตุลาการวิสามัญในส่วนที่รับราชการในส่วนที่รับราชการในส่วนที่
ตุลาการวิสามัญคดีที่รับราชการในส่วนที่รับราชการในส่วนที่รับราชการในส่วนที่

ผู้ใดเป็นผู้สมัคร ข้าราชการ ข้าราชการวิสามัญตำแหน่ง (๒) แต่ไม่ได้อยู่ในเขตเลือกตั้ง (๓)
ให้ผู้สมัครผู้สมัคร ข้าราชการ ข้าราชการวิสามัญในเขตเลือกตั้ง เมื่อผู้สมัครเลือกตั้ง (๓) ที่ไม่สมัคร
เป็นผู้สมัคร ข้าราชการ ข้าราชการวิสามัญผู้ใด โดยที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง
หรือผู้สมัครผู้ใดที่สมัครอยู่

ตำแหน่งข้าราชการตุลาการ ตำแหน่งใด เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา
ข้าราชการ ข้าราชการวิสามัญโดยเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ให้
กำหนดโดยกฎ ๓/๓/ ก.พ.

มาตรา ๔๐ ข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ใดกระทำความผิด ข้าราชการฝ่าย
ตุลาการในขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ ให้
บังคับ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ดำเนินการสอบสวนแล้ว ถ้าการสั่งและการสอบสวน
พิจารณาที่ใดกระทำให้แล้วถูกต้องตามวิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์
ถ้ากรณียังคงค้างระหว่างการสอบสวน ก็ให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการนั้นต่อไป
จนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและสั่งลงโทษให้ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๑ ผู้ที่ไต่ถามใบสมัครเพื่อรับการบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการ
และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้คง
ถือคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้
มีสิทธิทดสอบความรู้หรือสอบคัดเลือกเพื่อรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วย
ผู้พิพากษาตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ใด ก.ค. ไต่ถามมติให้รับเข้าเป็นข้าราชการตุลาการในตำแหน่งผู้ช่วย
ผู้พิพากษาได้ตามมาตรา ๑๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย
ตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ หรือผู้ที่สอบคัดเลือกได้ตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
บังคับ และบัญชีการสอบคัดเลือกยังมีโดยก เลิกตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้คงมีสิทธิได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาต่อไป

มาตรา ๕๒ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญที่จะได้ประกาศใช้ตามรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ มิให้นำความในมาตรา ๓๓ (๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการการเมืองหรือสมาชิกวุฒิสภามาใช้บังคับแก่ข้าราชการตุลาการ

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบรรจุบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการ ไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการ ให้เข้าชั้นและขั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการที่ใช้นับตั้งอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ

ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการ เป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการตามพระราชบัญญัติและประกาศนั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ได้รับเงินคืนของผู้ที่กลับเข้ารับราชการตามความในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ ข้าราชการหรือชั้นตามบัญชีอัตรา เงินคืนข้าราชการตุลาการที่ใช้บังคับ อยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการไม่ได้ ให้ ก.ค. เป็นผู้พิจารณาว่าผู้นั้นสมควรได้รับการบรรจุในชั้นและขั้นใด ทั้งนี้ ก.ค. จะกำหนดให้ได้รับเงินคืนในชั้นที่ต่ำกว่า ชั้นต่ำของชั้นเป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้.

มาตรา ๕๕ ในระหว่างที่ยังมีใ้คร พระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง กฏ ก.พ. ข้อกำหนด ขอบบังคับ ระเบียบหรือประกาศ หรือ วิธีปฏิบัติราชการ ที่แห่ง ที่แห่ง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฏ ก.พ. ข้อกำหนด ขอบบังคับ ระเบียบหรือประกาศ หรือ วิธีปฏิบัติราชการ ที่แห่ง ที่แห่ง ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม - เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บัญชีรายจ่าย
 บัญชีรายจ่าย

รายการ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๓						รวม
	1	2	3	4	5	6	
งบดำเนินงาน							
งบอุดหนุน							
งบลงทุน							
งบกลาง							
งบกำไรสุทธิ							
งบขาดทุน							
งบรวม							

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญประธานคณะกรรมการ
แถลงครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ร่วมกับประชุมพิจารณา
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. โดยได้
พิจารณาคำแปรญัตติของท่านผู้มีเกียรติที่ไต่กรรมาแปรญัตติเข้ามา แล้วก็ได้มีการ
พิจารณาหารืออย่างละเอียดถี่ถ้วน คณะกรรมาธิการได้ทำการแก้ไขร่างเดิมตาม
ความเห็นของคณะกรรมการบ้าง แล้วก็ได้ทำการแก้ไขตามขอแปรญัตติบ้าง แล้วก็ได้
ในหลักการได้ยื่นตามร่างเดิมเป็นส่วนใหญ่บ้าง ในขั้นนี้ขอเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้ทราบเพียงนี้ ถ้ามีอะไรที่จะซักถามเพิ่มเติมจะได้เรียนชี้แจงให้ทราบต่อไป ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
ต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข
ลักษณะ ๑ ข้อความเบื้องต้น มีการแก้ไข มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖ มีการแก้ไข และมีผู้สงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๖ คุณธรรมนุญ ลักพลี
ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณธรรมนุญครับ

นายธรรมนุญ ลักพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมนุญ
ลักพลี กระผมขอกราบเรียนเหตุผลที่สงวนในมาตรา ๖ ไว้ดังต่อไปนี้ครับ คือ
ประการที่ ๑ นั้น เนื่องจากตามหลักความยุติธรรมข้าราชการทุกคน

ที่ทำงานในรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี้ควรจะได้รับยกเว้น ใน เรื่องสินน้ำใจหรือในเรื่องเงินที่จะไปเป็นกำลังใจในการทำงานในหลักการที่เหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันเท่าที่จะทำได้ ในเรื่องนั้นเนื่องจากกระผมได้เห็นวาระพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการที่ได้ออกเสนอเข้ามาที่มีการกำหนดอัตราเงินเดือนไว้ในลักษณะที่รัดกุมและเหมาะสมตรงกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งค่าครองชีพสูงและ ข้าราชการอยู่ในสภาพที่กำลังหมดกำลังใจชีวิตก็เสียในหลายด้าน เพราะฉะนั้น ข้าราชการตุลาการซึ่งเป็นข้าราชการสำคัญของสถาบันหนึ่งในสาม ตามรัฐธรรมนูญ ก็ควรจะได้รับพิจารณาให้ได้ค่านั้น อัตราเงินเดือนที่รัฐบาลได้ออกเสนอนั้น คำนวณเพิ่มก็กำหนดไว้ถึง ๕ ขั้น แล้วก็มีหลายขั้นซึ่งละเอียดมาก ไปบางครั้งคุณแล้วก็ เย็นเยือกกว่าของอัยการ กระผมจึงได้ขอปรับลงมาเหลือ ๗ ขั้น

ประการที่ ๒ ก็เนื่องจากว่าตำแหน่งข้าราชการตุลาการนั้นมีอยู่มาก หลายประการ หลายชื่อ แม้แต่ชื่อของตำแหน่งสำคัญ ๆ ในกระทรวงยุติธรรมเอง ข้าราชการตุลาการก็ยังมีความเห็นสับสนกันอยู่ ทั้งที่กระผมได้ขอสงวนไว้ในลำดับต่อไป เพราะฉะนั้นการกำหนดอัตราเงินเดือนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องทำให้เหมาะสม กับตำแหน่งเหล่านั้น ซึ่งวางไว้เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงานในโลก ความยุติธรรม การที่กำหนดอัตราขึ้นไว้มากแล้วก็ขอยกไว้ก็อาจจะไม่เหมาะสมในการ ที่จะทำให้ข้าราชการตามตำแหน่งเหล่านั้นทำงานได้เป็นผลดี

ประการที่ ๓ กระผมเห็นว่าในปัจจุบันนี้ก็มีมีการปรับปรุงแก้ไขอัตรา เงินเดือนและการทำงานของข้าราชการหลายหน่วย เช่นที่รัฐบาลก็ได้กรณานำใจ กว้างขวางตอนไปอย่างเช่นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจนั้น ซึ่งเรา ก็จะต้องพิจารณาไม่ใช่แค่เงินเดือนจะต้องพิจารณาเรื่องการทำงานให้รัดกุมเหมาะสม กับที่จะไปให้บริการแก่ประชาชน ๕๐ กว่าล้านคนด้วย ข้าราชการตุลาการนั้นก็ยังมี ความสำคัญมาก เพราะเป็นผู้ทำให้ความยุติธรรมนั้นเป็นไปด้วยดี ประชาชนจะมี ความสุข ประเทศชาติจะปลอดภัย ก็โดยกลไกความยุติธรรมในสถาบันนี้

เพราะฉะนั้นตำแหน่งต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากว่าการกำหนดอัตรา เงินเดือนหลวม บัญชีอัตรา เงินเดือนอื่น ๆ ก็จะทำให้สับสนในการปฏิบัติงานจริงอยู่แม้จะมีคณะกรรมการ ก.ค. คณะกรรมการ ก.ค. เองบางครั้งก็อาจจะมีความคิดเปลี่ยนไปได้ เช่นเกี่ยวกับทางผู้พิพากษา ซึ่งบางครั้งก็ค่อนข้างแน่นอน แต่บางครั้งก็อาจจะวางทับลงไปอีกได้ ฉะนั้นโดยเหตุผลที่กล่าวกระผมจึงได้ขอแปรญัตติมาตรา ๒ แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากว่าในการพิจารณาาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับข้าราชการที่รับผิดชอบในทางความยุติธรรมสาขาหนึ่งก็ได้พิจารณาให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการมีความกลมกลืนกัน และกรวมมือกันทำให้ได้มาตรฐานในทางที่ชัดเจน ซึ่งเรื่องนี้กระผมก็ได้ทราบจากบันทึกของคณะกรรมการข้าราชการที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการในตอนท้ายก็เห็นว่าเหมาะสม ได้พิจารณาด้วยความเหมาะสม กระผมก็พอใจว่าเป้าหมายที่ขอสงวนและแปรญัตติในมาตรานี้ก็ได้ผลตามที่ต้องการ กระผมจึงกราบเรียนขอถอนครับ ไม่คิดใจ ขอพระคุณ นายชนะ รุ่งแสง ทนายที่เคารพ โดยที่มาตรา ๒ นี้ คณะกรรมการได้แก้ไขในสาระสำคัญหลายประการพอสมควร กระผมจึงขอเรียนถามทางคณะกรรมการว่าเหตุผลที่คณะกรรมการได้แก้ไข และผลจากการที่แก้ไขไปนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากร่างเดิมอย่างไรบ้างครับ ขอพระคุณ

นายสุธรรม ภัทราคม (ประธานคณะกรรมการ) ทนายที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้แปรญัตติที่ได้แปรญัตติไว้เพื่อความก้าวหน้าของข้าราชการตุลาการ ซึ่งทางคณะกรรมการก็ได้พิจารณาอีกของเก่ามากที่สุดที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นในการปรับปรุงอะไรต่าง ๆ ครั้งนี้ก็เรียกว่า ได้มีการปรับปรุงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนใหญ่ก็เป็นภารกิจของเรา

ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของใจ เรื่องที่คณะกรรมการแก้ไขเปลี่ยนแปลงด้วยคำใหม่ในมาตรา ๒ มีการคัดออกในตอนท้ายบาง แล้วมีการเพิ่มข้อความ

ในวรรคสามบางคำที่ปรากฏอยู่ในเอกสารนั้น เหตุที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นเรื่องความเหมาะสมในการเขียนกฎหมายว่า ถ้าทำตามวรรคสุดท้าย ๒ วรรคนั้นแล้ว ความจะไม่รัดกุมเท่าที่สมควรในวรรคสามขึ้นมาแทนที่ เพราะฉะนั้นจึงคัดออกเสีย ๒ วรรคแล้วเพิ่มความใหม่ขึ้นมาหนึ่งวรรค กินความได้หมดแล้วก็ได้ผลเท่ากัน ทั้งนี้ในเรื่องความหมายที่ว่ามีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมหรือไม่ ขอชี้แจงว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิม เพียงแต่ได้มีการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในระหว่างข้าราชการตุลาการกับข้าราชการตุลาการซึ่งโอนมาจากข้าราชการตุลาการว่า เงินเดือนจะมาสอดคล้องกันได้อย่างไร ก็มาบัญญัติไว้ให้ชัดเจนในมาตรา ๒ วรรคสามนี้ ขอคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดศึกษาในมาตรา นี้ อีกหรือไม่ครับ

ไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกศึกษา)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๒ ข้าราชการตุลาการ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ การบรรจุ การแต่งตั้งและการเลื่อน มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีผู้สงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๔ คุณชรรমনู ลีพลี ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณชรรমনูครับ

นายชรรমনู ลีพลี : ขอพระคุณท่านประธานครับ กระผมชรรমনู ลีพลี เหตุผลที่กระผมขอสงวนไว้ก็คือเนื่องมาจากที่กระผมได้ทราบเรียนมาตอนต้นและก็โยงไปถึงตอนท้ายด้วยในเรื่องบัญชีอัตรา เงินเดือน และพาตังไปถึงบางมาตรา ซึ่งกระผมก็คงจะต้องอภิปรายในเมื่อถึงตอนนั้น แต่ในที่นี้กระผม

ก็ขอกราบเรียนไว้คร่าว ๆ แค่นี้ก็พอ การที่กระผมขอสงวนในเรื่องของอธิบดี
 ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ก็โดยประวัติความเป็นมาในการปฏิบัติราชการของข้าราชการ
 ตุลาการและในการพิจารณาความก็ความชอบตลอดจนการเลื่อนชั้น และแต่งตั้งทำให้
 กระผมได้รับทราบมาตลอดในระยะ ๒๐ กว่าปีนี้ ก็เป็นในลักษณะซึ่งกระผมขอ
 กราบเรียนคร่าว ๆ เพื่อความเข้าใจของที่ประชุมว่า เดิมนั้นก็มีตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา
 ศาลฎีกาและอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรืออธิบดี
 ผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาพวกนี้ แต่ต่อมาเนื่องจากเห็นกันว่า
 คำว่า "อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกา" นั้น รู้สึกว่าเป็นคำซึ่งยังไม่มีการเน้นถึงความสำคัญ
 ความเป็นหนึ่งในสามสถาบันภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญในพระปรมาภิไธยของพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะฉะนั้นจึงได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็นประธานศาลฎีกาเพื่อให้
 สอดคล้องกับประธานสภา แต่เราก็ไม่ได้เปลี่ยนเป็นประธานนายก ๆ ก็คงให้นายก
 รัฐมนตรีว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยของบ้านเรา อย่างไรก็ตามเมื่อต่อมา
 ประธานศาลฎีกาก็ถือกันอยู่ว่าเป็นบุคคลที่สูงสุดเป็นประมุขของตุลาการ ในการที่
 ประธานศาลฎีกาได้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไม่ว่าจะเกษียณอายุหรือโดยอะไรก็ตาม ผู้ที่
 จะแทนที่แล้วมาก็คือเป็นธรรมเนียมว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์จะส่งขึ้นมาแทนได้
 ปฏิบัติตั้งมานานจนกระทั่งต่อมาเมื่อมีการแต่งตั้งตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาขึ้นมา
 แนวโน้มในการจัดเลื่อนตำแหน่งหรือแต่งตั้งผู้ที่เข้าไปแทนประธานศาลฎีกาก็เคยเคย
 ไปในทางที่จะพิจารณารองประธานศาลฎีกาที่มีอาวุโสสูง ซึ่งรองประธานศาลฎีกาก็มี
 หลายคน เพราะฉะนั้นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ก็มีน้ำหนักน้อยลงที่จะได้เป็นประธาน
 ศาลฎีกาต่อไปที่สุดแต่ ก.ต. คือคณะกรรมการตุลาการจะพิจารณาและกึ่งที่สุดแต่ความ
 เหมาะสมของรองประธานศาลฎีกา ในปัจจุบันเท่าที่กระผมได้ทราบก็มีแนวโน้มกลับมา
 อีกว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้นเป็นบุคคลซึ่งควรจะได้สืบทอดตำแหน่งแทนประธานศาล
 ฎีกา จากเหตุผลอันนี้เองเท่าที่กระผมได้รับทราบมาแน่นอนและจากทางปฏิบัติของ ก.ต.
 ก็ได้พิจารณาไปทางนั้น กระผมจึงเห็นว่า การที่เราจะปฏิบัติอะไร โดยเฉพาะเป็นศาล

ซึ่งปฏิบัติงานโดยมีตัวบทกฎหมายอยู่ก็ไม่ควร จะก่อให้เกิดความสับสนแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง
 ถ้าหากว่าจะให้ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นผู้สืบเนื่องตำแหน่งประธานศาล
 ฎีกาในทางปฏิบัติก็น่าจะเลิกรองประธานศาลฎีกาเสีย แต่แล้วก็ไม่ได้เลิกคงไว้ต่อมา
 อันนี้ก็อาจจะทำให้เกิดผลไม่ดีในทางการบริหารงานบุคคล เพราะอาจจะทำให้เกิด
 ความรู้สึกว่าเป็นรองประธานศาลฎีกาแต่ไม่ได้ขึ้นเป็นประธานศาลฎีกาอธิบดีผู้พิพากษา
 ศาลอุทธรณ์เป็นผู้ขึ้น ดังนั้นถ้าจะให้เหมาะสม กระผมก็คิดโดยใช้สามัญสำนึกประกอบ
 ก็เห็นว่าน่าจะเปลี่ยนชื่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นอย่างอื่น ซึ่งมีความสำคัญหนัก-
 แน่นกว่ารองประธานศาลฎีกา แล้วก็จะให้มีความสำคัญทัดเทียมกับประธานศาล
 ฎีกา อันนี้ก็คือประธานศาลอุทธรณ์ ก็จะคงายตอการที่จะเลื่อนตำแหน่งและก็เป็น การ
 แสดงออกถึงเจตนาที่ถูกต้องที่จะเลื่อน มิฉะนั้นก็จะทำให้เกิดความสับสนอย่าง ที่
 กราบเรียนแล้ว และเกิดผลเสียในทางกำลังน้ำใจของข้าราชการปฏิบัติงานร่วมกันหรือ
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่ใช่อยู่นางการยุติธรรม

ประการสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมได้รับทราบมากคือว่าตำแหน่งอธิบดี
 ในกระทรวงยุติธรรมนั้นมีอยู่มาก มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา
 อธิบดีผู้พิพากษามาตร อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง
 ชนบุรี อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาชนบุรี อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ มีหลายอธิบดี
 เพราะฉะนั้นถ้าจะมีการกำหนดความสำคัญขึ้น เพราะมีฉะนั้นแล้วคนที่เลื่อนจากอธิบดี
 ผู้พิพากษามาตรหรือแม่แก่อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาขึ้นมาเป็น
 รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ในทางการถือว่าเลื่อนและได้รับตำแหน่งสูงขึ้น แต่
 พวกชาวบ้านทั่วไปหรือข้าราชการหน่วยงานอื่นที่ไม่อยู่ในศาลมองไปในแง่ลดตำแหน่ง-
 เป็นอธิบดีแล้วมาเป็นรองอธิบดี ซึ่งการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างเช่น
 การขอพระราชทานหรือขออภัยโทษแล้วมาก็ยังเคยมีการเข้าไปในรูปนี้ ซึ่งอันนี้กระผม
 ก็ไม่สงวนไว้โดยเหตุผลอันอื่นหนึ่ง ในตอนหลังนี้ก็ทราบว่ามี การเปลี่ยนแปลงจาก
 เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ซึ่งควบคุมกองประกาศีอยู่ก็ได้อีกว่า

รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ไม่มีศักดิ์ศรีสูงกว่าอธิบดี ซึ่งแต่เดิมนั้นถ้ารองอธิบดี
 มาแล้ว ใ้รับพระราชทานเหรียญตราเป็นสายสะพาย ใ้ครบตามศักดิ์ศรีของอธิบดีศาล
 นั้นแล้ว ขึ้นมาเป็นรองอธิบดีขอใ้ไม่ได้ เรียกว่าเขาไม่ขอคืนไปอีกก็ใ้แล้ว ก็ใ้ว่า
 มาอยู่ในตำแหน่งซึ่งควรจะคืนควยซ้ำ แต่วใ้ในปัจจุบันนี้เรากใ้ยอมรับแล้ววใ้อธิบดี
 ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์สูงกว่า จากที่เห็นนี้จึงทำให้ใ้เกิดความสับสน เพราะฉะนั้นการ
 กำหนดอัตราเงินเดือนต่าง ๆ ตามกฎหมายที่ใ้กำหนดค่าแห่งอะไรต่าง ๆ ขึ้น ก็
 จึงเห็นใ้ได้ว่า กำหนดรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ใ้ไปอยู่ใ้จากประธานศาลฎีกา
 เห็นรองประธานศาลฎีกา ซึ่งอันนี้ถ้าใ้ทุกอย่างในสภาของเราที่มีท่านประธานแล้วก็มา
 ถึงท่านรองประธาน แล้วก็มาถึงเลขาธิการรัฐสภา ไม่มีตำแหน่งอะไรที่ใ้จะเห็นใ้กว่า
 รองประธานที่ใ้จากประธาน เพราะฉะนั้นถ้าประธานไม่วางรองประธานที่ใ้แทน
 อันนี้ใ้จะเห็นใ้ได้

ประการสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง ก็คืออธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ใ้ ในวใ้
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ใ้ใ้การยอมรับความสำคัญวใ้เป็นประมุขของศาลในระดับสูง ที่มี
 ความสำคัญมากระดับหนึ่ง กล่าวคืออาจจะทำให้ใ้คนใ้สับสนใ้ได้ มีใ้คือหลายประเภท
 ซึ่งมาใ้สิ้นสุดที่ศาลอุทธรณ์ ถ้าใ้สิ้นสุดแล้วจะฎีกาใ้ไปใ้ไม่ได้ ของใ้สิ้นสุดใ้แค่นี้ เพราะฉะนั้น
 ตำแหน่งนี้จึงใ้มีความสำคัญมาก สามารถใ้ชี้ขาดใ้ในเรื่องเหล่านี้ทำให้ใ้ยุติใ้ไปใ้ไม่ต้องขึ้นใ้ไป
 ศาลฎีกาใ้ให้ใ้เป็นที่ร่ำวใ้สูญเสียเวลาเงินต่าง ๆ ตำแหน่งนี้จึงใ้มีความสำคัญที่ควรใ้จะ
 เน้นลงไป ซึ่งใ้ในวใ้พระราชบัญญัติฉบับใ้เองก็ใ้ใ้เน้นลงไป โดยเฉพาะใ้ในเรื่องเงิน
 ให้ใ้เงินใ้ประจำตำแหน่งใ้ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรุณาใ้ใ้สั้น ๆ หน่อยใ้ได้หรือใ้ไม่
 ครับ ยังมีใ้อีกมาก

นายธรรมนุญ ใ้พิไล : ครับ เพราะฉะนั้นใ้ในเรื่องใ้ใ้ใ้
 จึงเห็นวใ้ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ใ้ เมื่อใ้มีเงินประจำตำแหน่งใ้ใ้ควรใ้จะ
 ใ้ใ้ใ้การพิจารณาใ้ให้ใ้เป็นประธานศาลอุทธรณ์ใ้โดยใ้เหตุผลใ้ใ้ว่า มีใ้ใ้ใ้ใ้จะใ้กลาย

เป็นว่าทำให้ข้อคิดต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับการพิจารณา จึงประจำตำแหน่งก็จะเกิดความสงสัยว่าไม่เป็นธรรม กระผมก็ขอกราบเรียนแด่ที่ครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะมีอะไรชี้แจงหรือไม่ครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ปฏิบัติและสงวนไว้ในเรื่องเกี่ยวกับความสำคัญของตำแหน่งหน้าที่ทางตุลาการ และก็เป็นความจริงเหมือนกันที่ท่านผู้ปฏิบัติตั้งข้อสังเกต คือว่าข้อนี้มีอะไรต่าง ๆ ที่ทำให้ถ่วงถ่วงแกว่งที่อยู่นอกวงการตุลาการบ้างเหมือนกัน แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ประเด็นอยู่ที่ว่าข้อของอธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์หรือประธานศาลอุทธรณ์ เมื่อเรายอมรับว่าเป็นการแบ่งแยกอำนาจ ๓ ฝ่ายแล้ว แต่ละฝ่ายควรมีประธานท่านเดียว เหมือนอย่างทนายประธานสภาที่มีประธานท่านเดียวนอกนั้นก็ไม่มีรองประธาน ทางฝ่ายตุลาการก็มีประธานศาลฎีกาอยู่แล้ว ถ้าหากว่าจะมีประธานอยู่ที่ศาลอุทธรณ์อีกจะรู้สึกอย่างไรอยู่ เพราะฉะนั้นตำแหน่งนี้เรียกว่าอธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์และเราก็ใช้กันมาจนกระทั่งเข้าใจกันอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างเดิม ขอขอบคุณครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : กระผมรู้สึกวาทที่ทนายประธานคณะกรรมการแถลงมากระผมก็เห็นด้วย แต่ยังมีอีกประการหนึ่งที่กระผมได้ทราบมาจากท่านกรรมาธิการว่าปัจจุบันนี้คณะกรรมการตุลาการก็ถือหลักอยู่ว่าอธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์ก็จะได้รับการพิจารณาให้ขึ้นตำแหน่งประธานศาลฎีกา อันนี้เป็นประเด็นที่กระผมถืออยู่ไม่ใช่แค่เพียงข้อ ถือว่าถ้าหากยึดถืออธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์ได้ขึ้นตำแหน่งประธานศาลฎีกาได้แล้วก็จะปฏิบัติได้โดยรองประธานศาลฎีกา ไม่มีความถึงขาใด ๆ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสัมพันธ์ภาพในดำรงงาน ถ้าทนายประธานคณะกรรมการจะยืนยันอันนี้โตกระผมก็ไม่ติดใจครับ ขอให้ทนายประธานคณะกรรมการ

ซึ่งกระผมต้องขอกราบเรียนว่าท่านก็เป็นรัฐมนตรีและมีบทบาทในทางคณะกรรมการ
 คุลาการอยู่ด้วย คือถ้าทำไต่ตั้งนี้กระผมก็จะยอมรับ เพราะมีเจตนาแล้วถ้าหากว่า
 อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ได้รับการแต่งตั้งขึ้นไปเป็นประธานศาลฎีกา แต่เพียง
 บางครั้งรองประธานศาลฎีกาขึ้นมาเป็นบ้าง กระผมก็สงสัยว่าทำไมท่านไม่ขอเงิน
 เพิ่มประจำตำแหน่งให้รองประธานศาลฎีกา เพราะว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
 ไต่ตั้งเงินเพิ่มด้วยไต่ตั้งขึ้นด้วย ถ้าต่อไปรองประธานศาลฎีกาไต่ขึ้นไปแทนเป็น
 ประธานศาลฎีกาแล้ว ถ้าไม่ไต่เงินเพิ่มประจำตำแหน่งก็อาจจะเกิดความกังขา ขอ
 ให้ท่านยืนยันกระผมก็จะขอถอนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะกรุณาชี้แจง
 ความของใจอีกทีหนึ่งหรือไม่ครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (ประธานคณะกรรมการ) : เรื่องที่มี
 เงินเพิ่มประจำตำแหน่งนี้ครับ ก็ให้ผู้ที่เห็นหัวหนาหรือเป็นประมุขของอำนาจ
 แต่ละฝ่าย ตามกฎหมายนี้ก็ให้ประธานศาลฎีกาได้รับเงินเพิ่มประจำตำแหน่ง ที่
 ทางฝ่ายอื่นตำแหน่งรองลงไปก็เป็นผู้ที่ได้รับเหมือนกัน ที่ทางคณะกรรมการก็
 ไต่พิจารณากันอย่างเคร่งเครียดในปัญหานี้ว่า ตำแหน่งรองลงไปของทางฝ่ายศาลนี้
 จะควรให้ไต่เงินเพิ่มหรือไม่ และถ้าให้เพิ่มแล้วจะให้ไต่ที่ตำแหน่ง เพราะเหตุว่า
 กระจายกันไปเป็นตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์บ้าง รองประธานศาลฎีกา
 บ้าง ก็มีความเห็นแตกแยกกันครับ ไม่ใช่เป็นความเห็นที่เป็นเอกฉันท์ คือว่ามี
 ความเห็นในทางที่จะให้ไต่แก่รองประธานศาลฎีกาบ้าง ให้ไต่แก่อธิบดีผู้พิพากษา
 ศาลอุทธรณ์บ้าง และรองประธานศาลฎีกาคนที่ ๑ บ้าง แต่ถูกถ่วงว่าถ้าจะให้
 รองประธานศาลฎีกาคนที่ ๑ แล้ว ก็ต้องให้ทุกคนที่ครองตำแหน่งรองประธานศาล
 ฎีกา ซึ่งเวลานี้อยู่ ๓ คน แต่ผลสุดท้ายก็ได้มีการพิจารณากัน โดยให้เหตุให้ผล
 อะไรต่าง ๆ แล้วก็มีการประชุมประนีประนอมกัน ผลสุดท้ายก็ตกลงว่าให้ไต่แก่อธิบดี
 ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เท่านั้น ตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาไม่ไต่ คือว่าให้

ความสำคัญแก่ทางฝ่ายตุลาการที่จัดกันเป็นส่วนใหญ่ในเวลานี้ที่รับรองกันอยู่ เพราะฉะนั้นเอาความสำคัญของตัวบุคคลที่รองตำแหน่งนี้มารับเป็นสำคัญ คนไหนจะไปเป็นรองประธานศาลฎีกาหรือคนไหนจะไปเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น ทางคณะกรรมการตุลาการก็ยอมคำนึงถึงความเหมาะสมอยู่แล้ว ที่นี้เมื่อวางกำหนดไว้ว่ามีเงินเพิ่มให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ในการพิจารณาให้ตัวบุคคลที่เหมาะสมไปรองตำแหน่งนั้นก็คงจะไล่คนที่เหมาะสมจริง ๆ สัมกับที่จะได้รองตำแหน่งและเงินเพิ่มนั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมบัญญัติคืออะไรหรือไม่ครับ

นายธรรมบัญญัติ ลักพลิ : ไม่ศึกษาครับ ขอถอน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มีผู้สงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรานี้คุณธรรมบัญญัติขอสงวนไว้อีก เชิญครับ

นายธรรมบัญญัติ ลักพลิ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน นี่ก็ต่อเนื่องมาจากมาตรา ๒ แล้วก็ไปต่อเรื่องบัญชีข้างท้าย ในเรื่องนี้ก็อย่างที่กระผมกราบเรียนมาแล้วแต่แรกกว่า ตำแหน่งของข้าราชการตุลาการนั้นมีมาก แล้วบางครั้งในการพิจารณาที่มีความสับสนกันอยู่ การที่จะกำหนดอัตราเงินเดือนถ้ากำหนดไว้หลายชั้นและละเอียดไปก็จะมีปัญหา กระผมจึงได้ขอทอนลงมาตั้งที่กราบเรียนแล้ว และในเรื่องนี้ในชั้นกรรมาธิการก็ได้มีการพิจารณากันอย่างกว้างขวาง กระผมก็ต้องขอพระคุณท่านประธานคณะกรรมการมาธิการและกรรมาธิการที่ได้รับข้อสังเกตของกระผมไป แล้วก็ไปแก้ไขในหลายประการ โดยเฉพาะในด้านหลักการและแนวความคิดของกระผมที่ออกมาเป็นผลงาน ของคณะกรรมการมาธิการ

ซึ่งแม้จะไม่เหมือนกันในทางตัวเลข ข้อ ๔ ข้อ ๕ อะไรต่างๆ พวกนั้นแต่ในทางปฏิบัติแล้วคณะกรรมการทั้งประธานและเลขานุการก็ได้ยืนยันกับกระผมว่าได้รับประโยชน์ตรงตามหลักการทุกประการ กระผมจึงไม่คิดใจและขอถอน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๖ นี้ก็คุณธรรมบัญญัติแหละครับ ที่ขอสงวนไว้ เชิญครับ

นายธรรมณู ลัทธพิ : ขอบพระคุณครับ นี่ก็อย่างที่ทราบเรียนคือมาจากหลักการและเกี่ยวกับเรื่องเงินประจำตำแหน่งที่กระผมกราบเรียนไว้เมื่อก่อนว่าถ้าอธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์ไปแล้วตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาไม่ได้ กระผมก็รู้สึกว้าว้า ๆ กันอยู่ กระผมต้องขอประทานอภัยที่ของกราบเรียนว่า อย่างเช่นสถานนี้ก็เป็นที่สถานีหนึ่งในสาม มีประธานกับรองประธาน สถานีศาลก็มีประธานศาลฎีกาและรองประธานศาลฎีกา ตามกฎหมายนั้นท่านรองประธานสภาได้รับเงินเพิ่มประจำตำแหน่ง เช่นเดียวกับท่านประธานสภา แต่ทางศาลนี้ประธานศาลฎีกาได้คนเดียว รองประธานศาลฎีกาไม่ได้ ก็อย่างที่กระผมกราบเรียนเมื่อก่อนเกิดไปได้อธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์ ที่ทำให้เกิดความสับสนแก่อธิบดีอื่น ๆ ว่าทำไมไม่ได้ เพราะฉะนั้นในค่านีกระผมจึงเห็นว่ารองประธานศาลฎีกาน่าจะได้ด้วยโดยหลักการตามรัฐธรรมนูญ และโดยหลักการของการปฏิบัติงานจริง ๆ เพราะอย่างที่ทราบแล้วในปัจจุบันแม้จะมีแนวโน้มว่าอธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นตำแหน่งที่ขึ้นไม่ได้ถึงประธานศาลฎีกา แต่ในบางครั้งกระผมก็ไม่แน่ใจว่าถ้าเกิดไปเปลี่ยนแนวโน้มขึ้นไปเลือกรองประธานศาลฎีกา อาจจะมีคนไปแย้งกันได้ว่าทำไมรองประธานศาลฎีกาจึงขึ้นเป็นประธานศาลฎีกา ทำไมไม่ให้อธิบดี

LIRT

ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ซึ่งมีความสำคัญขนาดมีเงินเพิ่มประจำตำแหน่ง ก็จะถูกกลาย
 เป็นว่าเงินเพิ่มประจำตำแหน่งนี้เอาไว้ ขอประทานโทษ กระผมคงขอประทานอภัย
 ที่คงใจคำว่า "ล่อ" ล่อให้ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาที่มีชื่อว่า วุโสหรืออธิบดีอื่น
 ที่มีชื่อว่า วุโสที่ได้รับเลือกเป็นรองประธานศาลฎีกา กลับมารับเลือกเป็นอธิบดี
 ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ท่านไปทัศนคติเหมือนท่านเองว่าจะเอาสองหรือจะเอาเงิน
 คือถ้าหากว่าอยากได้เงินก็ไปเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อาจจะได้ขึ้นเป็น
 ประธานศาลฎีกา แต่ถาหากว่าอยากได้ตำแหน่งประธานศาลฎีกาก็น่าเป็นรอง
 ประธานศาลฎีกาไม่ต้องเอาเงิน เพราะฉะนั้นอาจจะทำให้เกิดความไม่เหมาะสม
 ในวงการตุลาการ ซึ่งกระผมก็เคารพนับถือและเทิดทูนอยู่มาก เพื่อความยุติธรรม
 เพื่อความเหมาะสมด้วยประการทั้งปวง ไหน ๆ เราจะออกพระราชบัญญัติเลื่อน
 เงินเดือนกันแล้ว เราจะมาปรับปรุงในยุคนี้อีก ก็ควรจะปรับปรุงให้สมบูรณ์เท่าเสีย
 ที่เดียวเลย ไม่ต้องทยอยกันเข้ามา ไปแก้ไขเพิ่มเติมกันทีหลัง กระผมได้กราบเรียน
 ขอให้รองประธานศาลฎีกาได้เงินเพิ่มประจำตำแหน่งด้วย สำหรับอธิบดีผู้พิพากษา
 ภาคนั้นกระผมขอกราบเรียนว่า กระผมขอในแง่ของทางศาลฎีกา จิตวิทยา และ
 การเมือง เพราะอธิบดีผู้พิพากษาคณะนี้เป็นบุคคลที่น่าเห็นใจมาก ขอประทานโทษ
 เป็นตำแหน่งที่ใครก็ตามที่ไปดำรงตำแหน่งแล้วได้รับความเห็นใจ เพราะต้องเป็น
 ผู้เสียสละ ต้องดูแลทั้งฝ่ายกระทรวงยุติธรรมที่ไปตรวจงานในส่วนภูมิภาค แล้วก็
 ต้องดูแลรับรองข้าราชการหน่วยต่าง ๆ ซึ่งไปคอย เพราะว่า เป็นข้าราชการ
 ชั้นผู้ใหญ่ เป็นตัวแทนในภาคก็ถือว่าระดับสูงกว่าผู้บัญชาการเขต หรือผู้บัญชาการ
 มณฑล หรือแม้บังคับการเขตของทหารหรือตำรวจ อะไรต่าง ๆ พวกนั้น ซึ่งต้อง
 ใช้เงินส่วนตัว และอธิบดีผู้พิพากษาคณะนี้ก็เป็นข้าราชการตุลาการซึ่งไม่อยู่ในฐานะ
 ที่จะไปบอกบุญเรียกรับใครได้ ไม่เหมือนกับบางตำแหน่งอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมียุติชนคดี
 จะมาช่วยเหลือได้เพราะหวังประโยชน์อย่างอื่น ศาลนั้นก็แค่นี้ และถ้าใครมีคดีมา
 ที่ศาลจะมาขอความช่วยเหลือ แล้วจะเอาอะไรมาล่อรู้สึกจะลำบาก เพราะศาล

ก็ต้องวางตัวอย่างเคร่งครัด เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไหน ๆ เราก็มีเงินเพิ่มประจำ
ตำแหน่งให้ประธานศาลฎีกา ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้น
เป็นผู้ที่จะต้องใช้เงินจริง ๆ มีความจำเป็นจริง ๆ มิใช่เงินเพิ่มประจำตำแหน่งที่
ประดับศักดิ์ศรี ใครเห็นว่าเป็นตำแหน่งสำคัญอย่างอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือ
ประธานศาลฎีกา ถ้าหากกันตรง ๆ แล้วประธานศาลฎีกานั้นในความรู้สึกของกระผม
เองนะครับ ถ้าอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นไม่ได้ ประธานศาลฎีกาไม่ได้ก็ยิ่งจะเหมาะสม
กว่า เพราะประธานศาลฎีกาปกติเป็นตำแหน่งที่ต้องไต่ถามการ เทิดทูน ไม่ควรจะมา
สูงส่งสั่งคนอะไรมา เป็นบุคคลที่ควรจะต้องเก็บตัว ซึ่งกระผมมีความรู้สึกอย่างนั้น
เพราะมีประสบการณ์จากญาติผู้ใหญ่ซึ่งเคยเป็นอยู่ แม้มันไต่ถามกันยังไม่ยอมให้ไม่คิด
คือไม่ต้องการติดต่อกับใครเลย เพราะฉะนั้นตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นเป็น
ตำแหน่งเสียสละ ราชการปากฝังความไว้วางใจให้ช่วยคนในงานในส่วนภูมิภาคต้อง
รับผิดชอบในก้นถังคน การเวียงทวย ก็ควรจะไต่ถามเงินเพิ่มประจำตำแหน่ง
เพื่อเป็นการที่มีต้องให้ไปเทียบกันคนอื่น นี่เป็นเหตุผลสำคัญ ขอบพระคุณครับ

นายสุธรรม ภัทรารักษ์ (ประธานคณะกรรมการข้าราชการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอขอบคุณท่านผู้แปรญัตติที่กรุณาแปรญัตติให้
เงินเพิ่มแก่อธิบดีผู้พิพากษาศาล สำหรับตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นทาง
คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นตำแหน่งที่ยังต่ำกว่าตำแหน่งอื่นในวง
งานตุลาการอีกหลายตำแหน่ง ซึ่งตำแหน่งที่อยู่สูงกว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นไม่ได้
รับเงินเพิ่ม ถ้าจะไปเพิ่มให้ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลก็รู้สึกว่า จะมีความไม่
เหมาะสมอยู่ทางคณะกรรมการจึงไม่เพิ่มให้

สำหรับอีกเรื่องหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติขอให้เงินเพิ่มแก่ที่ใดครอง
ตำแหน่งรองประธานศาลฎีกานั้น กระผมได้เรียนให้ทราบแล้ว แต่ว่าท่านผู้แปรญัตติ
ก็ยังขอสงวนไว้ ซึ่งอาจจะเป็นประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีความต้องการที่จะ
ให้มีการลงคะแนนในที่ประชุมหรืออะไรต่อไป ซึ่งกระผมก็ยังไม่ทราบแน่นอนครับ

เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมก็ขอถือโอกาสเรียนชี้แจงให้ทราบถึงเรื่องวงใน เกี่ยวกับตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาสักเล็กน้อย คือตำแหน่งรองประธานศาลฎีกานั้นเป็นประมุขของตุลาการทำหน้าที่สูงสุดทางตุลาการ ทั้งนี้ในเรื่องที่มีตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาชั้นมาก เพราะเหตุว่างานทางศาลฎีกามีจำนวนมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งงานทางกานวิชาการต้องใช้คุณภาพสูง และก็ต้องมีผู้มาคอยช่วยเหลือประธานศาลฎีกาเชื่อกความถูกต้องแน่นอน เพราะว่าเป็นแบบอย่างที่จะให้ปรากฏ เป็นเรื่องที่สำคัญ ๆ จะต้องปฏิบัติตาม และเป็นเรื่องให้ความยุติธรรมแก่บุคคล ซึ่งไม่ควรจะต้องถูกตำหนิคิดในภายหลัง เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อกัน ก็ต้องหาคนที่สมควรมาช่วยงานของประธานศาลฎีกา เพราะฉะนั้นจึงได้มีการตั้งตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาชั้นและในการตั้งที่แรกก็มีเพียงท่านเดียว ต่อมาก็คงเห็นว่าปริมาณงานมาก มีทั้งแพ่งทั้งอาญาและยังมีงานธุรการซึ่งต้องทำอยู่บ้าง ก็มีการตั้งตำแหน่งเพิ่มขึ้น จนถึงหมดมีรองประธานศาลฎีกาถึง ๓ คน คนที่ ๑ นั้นเป็นกรรมการตุลาการโดยตำแหน่ง สำหรับคนที่ ๒ คนที่ ๓ นั้นไม่ได้เป็นโดยตำแหน่ง แต่มีสิทธิที่จะถูกลงคะแนนเลือกเป็นกรรมการตุลาการได้ สำหรับตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น อยู่ระดับเดียวกับกับรองประธานศาลฎีกามีระดับชั้นเดียวกันและเงินเดือนเท่ากันถ้ามีการขึ้นไป ก็ไม่มีการเหลื่อมล้ำกัน เพียงแต่ว่าในบางยุคบางสมัยรองประธานศาลฎีกาโดยบุคคลที่มีอาวุโสสูงกว่า บางยุคบางสมัยก็ได้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นบุคคลที่อาวุโสสูงกว่า ทั้งนี้ในเรื่องความนิยมของคนนั้นละก็มีความนิยมในตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์มากกว่า นั่นก็ถึงคนภายในนะครับ คนภายนอกอาจจะนิยมว่าเป็นรองประธานศาลฎีกาอาจจะดีกว่า - เพราะว่าเป็นรองจากประธานศาลฎีกา ซึ่งบ่งอยู่อย่างนั้นแล้วคนภายในแล้วเขาอยากเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์มากกว่า เหตุที่ว่าเป็นชั้นเดียวกับกับรองประธานศาลฎีกา และเขาอาจจะถือคิดว่าเป็นหนึ่งในกระหม่อมดีกว่าเป็นที่ ๒ ในกรุงโรม หรืออะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นคนที่เพิ่งจะขยับขึ้นไปเป็นตุลาการ

ชั้น ๔ คือตำแหน่งรองประธานศาลฎีกาหรืออธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น จึงอยาก
เป็นอธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์มากกว่า ทั้งนี้ในเรื่องความสำคัญของเรื่องคือในทาง
ศาลฎีกานั้นมีความสำคัญทางเทคนิคเกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่ตรงการตรวจ ขอ
กฎหมายอะไรต่าง ๆ รวมทั้งการเขียนคำพิพากษาที่เป็นแบบอย่าง แล้วก็มีส่วน
ราชการบางสำหรับรองประธานคนที่ ๑ ส่วนศาลอุทธรณ์นั้นละก็ เป็นคดีซึ่งมีจำนวน
มากกว่าศาลฎีกา เพราะเหตุว่าคดีที่ลงที่ศาลอุทธรณ์โดยไม่มีเมื่อก่อนที่ศาลฎีกาก็มีบ้าง
เพราะฉะนั้นศาลอุทธรณ์จึงมีจำนวนคดีมากกว่า แต่ว่าความสำคัญของคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์นั้น แลละก็ยังไม่เท่าที่ศาลฎีกา แต่ว่าที่ศาลอุทธรณ์นั้นจำนวนคดีมากกว่า
จึงมีจำนวนผู้พิพากษามากกว่า เพราะฉะนั้นในการบังคับบัญชาปกครองราชการ
ตุลาการในศาลอุทธรณ์จึงมีจำนวนมากกว่าราชการตุลาการในศาลฎีกา ผมเรียน
ชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ส่วนในเรื่องเงินเพิ่ม
ประจำตำแหน่งนั้นจะเหมาะสมแก่ท่านอยู่โดยอย่างไรก็สุดแล้วแต่ท่านสมาชิกจะกรุณา
พิจารณาครับ

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ปัญหามาตรา ๑๖ นี้ ในที่ประชุมคณะกรรมาธิการพิจารณากันหลายครั้งหลายหน
ฝ่ายตุลาการก็ถือว่าเป็นอำนาจหนึ่ง ก็เมื่อฝ่ายบริหารคือท่านนายกรัฐมนตรีและ
รองนายกรัฐมนตรีได้เงินเพิ่มประจำตำแหน่ง และฝ่ายนิติบัญญัติคือท่านประธานสภา
และรองประธานสภาได้เงินเพิ่มประจำตำแหน่ง ทำไมฝ่ายตุลาการไม่ใ้บาง
กระแสมคนหนึ่งเห็นว่าอำนาจตุลาการของประเทศไทยไม่ใช่เป็นอำนาจเด็ดขาดไม่ใช่
แยกไปเป็นสภาตุลาการ ยังขึ้นอยู่กับกระทรวงยุติธรรม มีรัฐมนตรีว่าการอยู่
รัฐมนตรีก็ยังมีอยู่ใน ค.ร.ม. ไม่ใช่อำนาจเด็ดขาด และที่มากต่างกัน ที่มาของ
ฝ่ายนายกรัฐมนตรีก็เป็นตำแหน่งชั่วคราวมาในทางการเมือง ที่มาของท่านประธาน
สภาและรองประธานสภาก็มาอีกทางหนึ่งเป็นการชั่วคราว ส่วนตำแหน่งประธาน
ศาลฎีกาและรองประธานศาลฎีกา หรืออธิบดีพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นตำแหน่ง

ข้าราชการประจำได้ ค่าจากอัตราเงิน คืบขึ้นไป ทนกระทั่งดำรงตำแหน่งนี้
 ฉะนั้นที่จะอ้างว่าเป็นตำแหน่งอีกอำนาจหนึ่งก็ไม่ถนัดนัก ไม่ใช่แบ่งแยกกันเด็ดขาด
 ถ้าจะแยกกันเด็ดขาดก็อีกเรื่องหนึ่ง ที่ก็มีประเด็นหนึ่งว่าจะให้รองประธานศาลฎีกา
 ควบหรือไม่ ก็คงถกเถียงกันแล้ว ที่ประชุมก็เห็นว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
 อาวุโสและสูงกวารองประธานศาลฎีกา การบังคับบัญชาสูงกวารองประธานศาล
 ฎีกา รัฐบาลจึงได้เทียบเคียงมาแล้วว่าควรจะได้กำหนดอธิบดีผู้พิพากษาศาล
 อุทธรณ์ควบด้วยที่ใดเงินเพิ่มประจำตำแหน่งรองจากประธานศาลฎีกา และท่าน
 รัฐมนตรีซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการนี้ที่อยู่ใน ค.ร.ม. ก็ได้เห็นชอบกับมาตรา
 ๑๖ นี้ ผมเป็นผู้ที่คัดค้านไม่ควรจะให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ควบ แต่เมื่อเสียง
 ข้างมากให้ ผมก็เลยยอมตามแนวเคารพ ค.ร.ม. ที่ใดลงมติไปเช่นนี้ เพราะฉะนั้น
 ที่ประชุมคณะกรรมการก็ลงมติว่าควรจะได้เพียง ๒ ตำแหน่งนี้เท่านั้นยื่นคำร้อง
 เก็บ ฉะนั้นถ้าสภาจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างอื่นซึ่ง ค.ร.ม. ได้พิจารณาแล้ว ถ้า
 หากจะให้ และให้รองอีกตั้ง ๓ รอง ส่วนข้าราชการย้ายอื่นละครับที่ท่านรับผิดชอบ
 มากงานหนักมาก ใครจะว่างงานใครมากใครน้อยไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้
 จึงเห็นว่ารัฐบาลได้ใคร่ครวญอย่างเหมาะสมแล้วตามมาตรา ๑๖ ควบความเคารพ
 คณะรัฐมนตรีผมจึงยอมไปตามมาตรา ๑๖ ถ้าหากสถานที่เห็นว่าจะให้อีก ๓ รองนั้น
 แล้วอธิบดีอื่น ๆ ละครับ แล้วรองอธิบดีอื่น ๆ อีกเท่าไรละครับที่เราจะต้องเพิ่มอีก
 ผลที่สุดเราไม่มีหลักอะไรเลย แล้วจะอ้างว่างานโน้นสำคัญงานนี้ไม่สำคัญ ทุกงาน
 สำคัญทั้งนั้นแหละในหน้าที่และความจำเป็นของตัว ฉะนั้นผมเห็นว่ามาตรา ๑๖ นี้ก็
 เป็นไปคามติของคณะรัฐมนตรี ไม่ควรทำอะไรเปลี่ยนแปลงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีท่านผู้นั่งคิดใจ คุณ
 ธรรมบุญ สุรปลัน ๆ นะครับ ผู้ลงวนคำแปรญัตติ
 นายธรรมบุญ ลักพดี : ขอบพระคุณครับ ก็อย่างเหตุผล
 ที่สภาอันมีเกียรติได้รับฟังแล้ว ก็อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงมา

กับบอกว่าค่าแห่ง กระแสมขกรวม เรียบอย่างตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษามาก่อน ท่านก็เห็นว่าไม่ควรได้ เพราะตำแหน่งค่า ความจริงกระแสมกรวม เรียบไปในการพิจารณาเรื่องเงินเพิ่มประจำตำแหน่งนี้เราอาจพิจารณาได้ ๒ หลัก ตามหลักการบริหารงานบุคคล คือดูถึงความรับผิดชอบ ชอบเขต หน่วยงาน และที่ที่มีความจำเป็นจะต้องใช้จ่าย กับอีกเหตุผลหนึ่งคือเพิ่มเพื่อให้เน้นไปถึงความรับผิดชอบเป็นเงิน ประคัมบารมีหรือประจำตำแหน่งให้รู้ว่าได้แล้วก็ไม่ต้องไปใช้เงินอื่น เช่นเงินราชการลับหรือเงินอื่นให้เสียหายอะไรไป เพราะฉะนั้นอย่างตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาคณะนี้กระแสมก็โถมแล้วที่เราไม่ได้คิดว่าท่านจะค่ากว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือไม่ เพราะถาอย่างนั้นก็อย่างเหตุผลของท่านประธานกษัตริย์ตัวเอง คือท่านพูดถึงรองประธานท่านก็บอกว่าไม่ควรให้ แต่ในเวลาเดียวกันท่านยืนยันว่ารองประธานตำแหน่งก็เท่ากับอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ที่นี้ถาถือเอาเหตุในเรื่องอธิบดีผู้พิพากษาคณะนี้ไม่ควรได้ เพราะตำแหน่งค่า รองประธานศาลฎีกาก็ควรจะได้ เพราะตำแหน่งเท่ากับอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ซึ่งได้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามเรื่องนี้กระแสมยืนยันว่าอธิบดีผู้พิพากษาคณะนี้ควรจะได้รับอย่างยิ่ง เพราะเมื่อเราไปจัดตั้งและมอบหมายงานให้ทำอย่างนั้นก็ควรจะมีเงินซึ่งเป็นเครื่องที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานให้ได้ดี ไม่ควรปล่อยให้รับภาระรับผิดชอบ กระหวงยุติธรรมเองก็ได้ทราบ กระแสมเองก็อยู่ในนั้นมาก่อนก็เคยทราบนะครับ ใครเป็นอธิบดีผู้พิพากษาคณะบ้าง กระหวงยุติธรรมได้เลือกคนที่ฐานะดีไปเป็น ก็รับรองครับ คงปิดประชุมกัน ใครมากก็ไม่ยอมรับรองเงินมลายเหมือนอย่างที่ได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการประเทศในประเทศซึ่งนาทองเที่ยว อย่างเช่น ฝรั่งเศส อังกฤษ พวกนี้ก็จะเห็นได้ว่าเงินเดือนไม่ค่อยเหลือ ถ้าไม่มีเงินเพิ่มประจำตำแหน่งให้ก็คงปิดประชุมกันบอกไม่อยู่เสีย เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องสำคัญ เราให้เขาทำงานแล้ว โดยเฉพาะรัฐบาลเองเวลานี้ก็มีปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยความมั่นคงในภูมิภาค อธิบดีผู้พิพากษาคณะนี้ก็เป็นตัวแทนสำคัญที่จะช่วยดูแลอะไรต่าง ๆ เป็นหูเป็นตาด้วย

แล้วเป็นสิ่งที่จะยังความสงบสุขทางด้านการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและของบ้านเมือง
 กระผมจึงเห็นควรจะให้ได้โดยความจำเป็นที่ว่า ไม่ใช่เรื่องตำแหน่งนะครับ ที่
 เมื่อกลับมากลางคองตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา กระผมก็กราบเรียนขอแย้งท่าน
 กรรมการผู้เกียรติท่านหนึ่งที่มีชื่อว่าตำแหน่งทางศาลก็ยังมีรัฐมนตรีคุมอยู่ กระผม
 ก็ขอกราบเรียนตรง ๆ ว่าท่านไปศึกษาใหม่ได้เลยว่ารัฐมนตรีนั้นไม่มีอำนาจหน้าที่
 อะไรมาก เขามี ก.ค. คุมอยู่ ศาลนั้นเป็นอิสระในการตัดสินใจและรัฐธรรมนูญ
 เขียนไว้ชัดครับ กระผมยังมองไม่เห็นว่าจะตีความไปได้อย่างไรว่าตำแหน่งศาลนั้น
 ก็ยังไม่เป็นสถาบันที่เป็นหนึ่งจริง ๆ เหมือน ๒ สถาบัน รัฐธรรมนูญเขียนไว้เลย
 ว่ามี ๓ สถาบัน ก็เหมือนกัน บริหาร นิติบัญญัติและตุลาการ จะบอกว่าอีกอันหนึ่ง
 ก็ยังคลุมเครืออยู่นั้นไม่ได้ครับ โดยเฉพาะศาลก็มีอิสระขณะนั้นเมื่อรองประธาน
 ศาลฎีกานี้ก็ต่อเนื่องจากประธานศาลฎีกา กระผมเห็นในคานความยุติธรรมว่าเมื่อ
 รองประธานสภาได้ รองนายกรัฐมนตรีได้ รองประธานศาลฎีกาควรจะได้ ส่วน
 ท่านกรรมการผู้เกียรติเห็นว่าทางนี้ได้ คนอื่นก็จะได้ กระผมก็คิดว่าถ้าเขา
 มีเหตุผลเสนอขึ้นมาสภาที่มีเกียรติ และรัฐบาลมีเงินให้ก็จะให้เขา จะไปตีกัน
 เขาทำไมแล้วก็ไม่ควรจะอ้างถึงคนอื่น เขายังไม่ขอหรือยังไม่ได้ ก็เหมือนอย่างเรา
 ไปตีหัวใคร เราขอมาจับเราไม่ได้ ให้ไปจับคนอื่นที่เขาคงอื่นให้ได้เสียก่อน แล้ว
 คอยมาจับเราหรือมาเอาเราเข้ากระวาง ไปเฉยอย่างนี้ก็ไม่คอยใดความเท่าไร
 นะครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนว่าเราก็ควรคิดว่าตำแหน่งนี้ควรได้ก็
 ให้เขาไป กระผมก็เน้นในคานเหล่านี้ กระผมก็ขอสรุปยืนยันว่าเพื่อความยุติธรรม
 เพื่อความเสมอภาค และไหน ๆ เราก็จะปรับปรุงเรื่องนี้ให้เป็นบรรทัดฐานแล้ว ก็
 ควรวางอะไรให้สมกับที่จะก้าวต่อไปข้างหน้า เราอย่าไปติดอยู่กับสิ่งที่แล้วมา ถ้า
 อย่างนั้นก็ไม่ต้องแก้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขอความดีที่กระผมยังไม่ได้เอ่ย
 กระผมก็อยากกราบเรียนสั้น ๆ ว่า อย่างในขอความที่บอกว่า "ข้าราชการ
 ตุลาการตำแหน่งอื่นอาจจะได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษหรือเงินเพิ่มอื่น"

อะไรต่าง ๆ นี้ กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมก็ไม่ได้อึดใจตัวเอง แต่กระผม
ถือบรรทัดฐานความเป็นธรรมซึ่งกระผมก็ชื่นชมที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ-
ทหาร ไล่ออกไป แล้วก็ไปเป็นเกณฑ์ทำให้ข้าราชการอื่น ๆ ใฝ่ที่พึ่งใฝ่อาศัยเป็นหลัก
ปรับปรุงเข้ามาได้ ซึ่งข้อความนี้ก็ใฝ่ปฏิบัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ทหารนั้นทั้งหมด กระผมไม่ใฝ่ไปเปลี่ยนแปลงโดยคำใด ๆ เลย และก็เท่าที่ทราบ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ หรือร่างพระราชบัญญัติอื่นก็ถ้อยถวน
เหมือนกัน กระผมจึงใฝ่ขอแปรญัตติและสงวนไว้ว่าควรจะเหมือนกัน และอันนี้
คณะกรรมการก็ไม่ใฝ่เห็นเหตุผลแย้งอะไรกระผมออกมาได้เลย กระผมก็เห็นว่า
เพื่อความยุติธรรม ความเสมอภาคของข้าราชการทั้งมวลในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี้ควรจะได้รับ การพิจารณาด้วยความเป็นธรรมจากสภา
นี้ด้วยกัน กระผมจึงขอยืนยัน ขอพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (กรรมาธิการ) : ตามประธานสภาที่เคารพ
กระผมก็ตั้งใจว่าจะไม่พูด แต่โดยเหตุที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านบอกว่ากรรมาธิการ
ไม่ใฝ่แข็งแรงเหตุผลไหลกลางเหตุผลของท่าน กระผมก็อยากจะทำใฝ่แข็งแรงเหตุผล
เพื่อลบกลางเหตุผลของท่านเสีย มาตรา ๑๖ นี้ถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพิจารณา
ให้ก็ก็จะเห็นว่า การที่ให้เงินเพิ่มประจำตำแหน่งสำหรับประธานศาลฎีกา กับอธิบดี
ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์นั้น ก็โดยความนึกคิดที่ว่าเมื่อมีการแยกอำนาจแล้วถึงแม้ว่าจะ
ไม่สนิทใจก็ตามเถอะ แต่ก็ใฝ่มีการแยกอำนาจขึ้นเมื่ออำนาจอื่นใด ก็ใฝ่ประมุขของ
อำนาจตุลาการ ใฝ่คอย แต่เหตุผลของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่จะขอเพิ่มให้แก่อธิบดี
ผู้พิพากษาศาลฎีกา ก็ใฝ่กับอธิบดีท่านอื่นนั้นก็ไม่ใช่เป็นเรื่องของเงินประจำตำแหน่ง
สำหรับอำนาจนั้นเสียแล้ว กลายเป็นเรื่องของความเหมาะสมในการใช้จ่ายในท้องถิ่น
ซึ่งเป็นคนละเรื่องคนละหลักเกณฑ์กัน และที่จริงเมื่อท่านอภิปรายก่อนแรกว่าจะให้
กับรองประธานศาลฎีกานั้น กระผมก็ใฝ่จะเคลือบเคลือบคิดว่าน่าจะมีความพอ แต่เมื่อ
ท่านขอแปรญัตติให้ไปถึงจนกระทั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกากับข้าราชการอื่น เรื่องก็

จะไปกันใหญ่ จริงอยู่ อะไรที่ดีควรจะต้องให้ เราก็ควรจะให้ นั่นก็เป็นของถูกต้อง
 แต่เราก็ต้องนึกถึงความรับผิดชอบของสถานที่ด้วย ไม่ใช่เราเห็นว่าอยากจะให้
 อะไรแล้วก็ไปคำนึงถึงฝ่ายอื่นหรือไม่คำนึงถึงงบประมาณของแผ่นดินเลย ว่าที่จริง
 แลวนะครับ กระผมก็เห็นใจว่าท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลทนายอยู่ต่างจังหวัดท่านจะ
 ต้องควบคุมพื้นที่กว้างขวางมาก ใครไปใครมาอาจจะไปรบกวนท่าน กระผมก็อยาก
 จะขอกราบเรียนขอเท็จจริงว่าท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลนั้นในท้องถิ่นก็ถือว่าเป็นของ
 สูงเป็นคนที่ดำรงตำแหน่งสูง ผู้พิพากษาในระดับสูงของกระทรวงยุติธรรม ตามปกติ
 ท่านก็ไม่ค่อยจะเดินทางไปรบกวนผู้พิพากษาชั้นผู้น้อยในต่างจังหวัดอยู่แล้ว ยิ่ง
 รัฐมนตรีท่านจะเดินทางไปตรวจราชการท่านก็ไม่ค่อยจะรบกวน เพราะสะดวก
 ท่านรัฐมนตรีท่านก็รู้ เห็นอกเห็นใจกันอยู่แล้วว่าผู้พิพากษานั้นไม่มีรายได้ทางอื่น สอง
 เทียบกับข้าราชการฝ่ายอื่นนะครับ ถ้าหากว่าเราจำเป็นต้องให้อธิบดีผู้พิพากษา
 ภาค สองนั้นก็ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต และสอง
 นึกต่อไปถึงครูประชาบาลนะครับ ใครจะหาอะไรกันที่ไหน ครูประชาบาลก็ถูกเรียไร
 ครูประชาบาลเงินเดือนก็เคียว เงินเพิ่มประจำตำแหน่งไม่มีใครนึกถึงเลย สำหรับ
 ผู้พิพากษานั้นกระผมเกือบจะยืนยันได้ว่าเมื่อเวลาถึงงานมีการอะไร ถ้าหากว่า
 ผู้พิพากษานั้นไม่ใช่โดยอุปนิสัยใจคอของท่านที่จะกว้างขวางโดยตัวของท่านเอง—
 แล้วก็ไม่ค่อยมีใครกล้าไปรบกวนเท่าไร เพราะเหตุที่รู้ ๆ กันอยู่ว่าท่านจะคง
 เคร่งครัดเหมือนกับพระธรรมยุติ เพราะฉะนั้นกระผมยังนึกว่าจริงอยู่แหละครับ
 ข้าราชการทุกวันนี้เงินเดือนที่ไปมาถึงจะเพิ่มกันอีกสักเท่าไรก็คงไม่ค่อยจะพอ เพราะ
 ค่าครองชีพสูง แต่ว่าเราในฐานะที่สถานที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกับรัฐบาลก็ต้องนึก
 ถึงเงินงบประมาณแผ่นดิน นึกถึงภาวการณ์ที่เราจะไปเอามาจากราษฎร นึกถึง
 อะไรก็อะไรอีกร้อยแปด จะต้องร่วมกันรับผิดชอบไม่ใช่ไปนึกว่าคนในฝ่ายของเรา
 ไม่มีเงินพอ แล้วเราก็เพิ่มโน่นเพิ่มนี่ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าลงมติโหวตครับ

คุณธรรมบัญญัติอธิบายแล้ว

นายธรรมบุญ ลักพลี : ถ้าท่านประธานจะกรุณา กระผมอยาก
จะขอทบทวนคดีเกี่ยวกับเรื่องการเงินว่ารัฐบาลมีเงินที่จะให้หรือไม่ ถ้าไม่มีเงิน
กระผมก็ไม่คิดใจ จะขอถอนครับ แต่ถ้ามีเงินจะให้ได้ กระผมก็อยากจะเป็นยัน
เท่านั้นเอง เพราะไม่อย่างนั้นยืนยันไปไม่มีเงินก็ไม่ประโยชน์ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะตอบหรือไม่ครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ถ้า
พูดในแง่ว่ามีเงินหรือไม่ เงินนะครับ เงินจำนวนนี้เพียงเล็กน้อย เพราะฉะนั้น
รัฐบาลจะว่าไม่มีเงินไม่ถูกหรอกครับ ผมพูดว่าไม่มีเงินไม่ได้ แต่ว่าเป็นเรื่อง
สมควรที่จะให้หรือไม่ อย่างนั้นมากกว่า ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ เลขาธิการรัฐสภามีกิจธุระจะออกไป
จากที่ประชุมและมอบให้ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ รองเลขาธิการรัฐสภาทำหน้าที่
แทน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุม
ว่าท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้ไขตามที่คุณธรรมบุญ ลักพลี แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตาม
ความเห็นของคณะกรรมการพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าในมาตรา ๑๖ นี้ที่
ประชุมลงมติให้คงไว้ตามความเห็นของคณะกรรมการ ขอเชิญท่านเลขาธิการ
รัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา
๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มาตรา
๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข

หมวด ๒ การสอบคัดเลือก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข หมวด ๓ การพ้นจากตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มีผู้ขอแปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๓๓ คุณอำนวย อินทุภุติ ขอแปรญัตติแก้ความใน (๔) และขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ขอเชิญคุณอำนวยครับ

นายอำนวย อินทุภุติ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อำนวย อินทุภุติ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. มาตรา ๓๓ (๔) ได้บัญญัติข้อความว่า "ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตุลาการที่ไปเป็นสมาชิกรัฐสภาออกจากราชการได้" กระผมจึงขอแปรญัตติเป็นว่า "เฉพาะสมาชิกรัฐสภาที่ได้รับเลือกตั้งเท่านั้น ข้าราชการตุลาการจึงจะถูกสั่งให้ออกจากราชการได้" และก็ได้เพิ่มเติมไปด้วยว่า "เมื่อข้าราชการตุลาการได้รับแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกรัฐสภาแล้วจะทำการพิจารณาพิพากษาคดีมิได้" โดยให้ไปทำหน้าที่ทางฝ่ายตุลาการไป ในเรื่องคณะกรรมการหลายท่านมีความเห็นด้วยกับข้อแปรญัตติของกระผม แต่คณะกรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าควรจะมีบัญญัติเป็นกฎหมายพิเศษไม่ควรจะมีบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการนี้ ซึ่งกระผมได้ขอสงวนไว้ แต่อย่างไรก็ตามกระผมก็ได้ใคร่ครวญแล้ว เห็นว่าการอภิปรายเรื่องนี้อาจจะกระทบกระเทือนถึงสถาบันตุลาการได้ กระผมจึงใคร่ขอประธานอนุญาตต่อทำประธานสภาขอถอนการสงวนคำแปรญัตติครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบพระคุณครับ ขอเชิญท่าน เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปดิชาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน เลขาธิการรัฐสภา) : ลักษณะ ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓
ไม่มีการแก้ไข ลักษณะ ๔ คณะยุติธรรม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๔๖ คณะรัฐมนตรี
ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ เชิญคุณรัฐมนตรีรับ

นายรัฐมนตรี ลักขณัฐ ขอบพระคุณครับท่านประธาน เหตุผลที่กระผม
ขอสงวนในวาระสองของมวคราวนี้ ก็โดยเหตุเกี่ยวกับเรื่องคณะยุติธรรม ซึ่ง
คณะยุติธรรมนี้กระผมขอกราบเรียนสั้น ๆ ว่า ตำแหน่งสำคัญคือ เท่ากับตำแหน่ง
ผู้พิพากษาที่จะพิจารณาคดีที่อึดอัดมาก ๆ เป็นความ โดยเหตุผลแล้วบางท่าน
ก็อาจจะสงสัยว่า เรามีผู้พิพากษาอยู่แล้ว โดยปกติก็ต้องถือว่าผู้พิพากษานี้มีศักดิ์ศรี
ก็สมควรโดยเฉพาะสถาบันที่สูงส่ง ก็น่าจะมีคามยุติธรรมความเหมาะสมพอตัดสิน
คดีได้ ทำไมจึงต้องมีคณะยุติธรรมอีก ก็เกี่ยวกับเหตุการณ์บางจังหวัด อย่างเช่น
ที่จังหวัดภาคใต้ซึ่งเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ความมั่นคง เขาอาจจะไม่เข้าใจ
เราในการตัดสินคดีว่าถูกต้องอย่างไรก็อาจจะไม่มีปฏิริยาได้ ยิ่งในปัจจุบันนี้จะเห็น
ได้ว่ามีความเคลื่อนไหวในทางที่จะทำให้เกิดความไม่สงบ แล้วก็มีผลกระทบ
กระเทือนความมั่นคงของชาติอย่างมาก คณะยุติธรรมนี้แม้ว่าจะตั้งมานาน แต่
ปัจจุบันก็ยังไม่ได้ยกเลิก ซึ่งเราจะเห็นว่าอย่างกฎหมายสภาพนอกอาณาเขตอะไร
ต่าง ๆ นี่ยกเลิกแล้วแต่ว่าอันนี้ เขายังมีอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในเมื่อ
กระทรวงยุติธรรมหรือรัฐบาลได้ให้ความเห็นใจรับรองว่าประชาชนในจังหวัด -
ต่าง ๆ ทางภาคใต้นี้จะต้องได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษา ซึ่งพวกเขาเลือก
ขึ้นมา แล้วก็เป็นผู้คนในกฎหมายศาสตร์ การที่เราจะพิจารณาคณะยุติธรรม
อย่างในวาระหนึ่งนี้ "ในกรณีที่คณะยุติธรรมถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรงที่มีโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก รัฐมนตรีหรืออธิบดีผู้พิพากษาภาค
แต่งตั้งกรรมการ" เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าแม่แบบคุณครุธรรมคำซึ่งเป็นอิสลามมีคดีมา

เรายังต้องตั้งพวกเขาเป็นผู้พิพากษาพิจารณาเพื่อมิให้เกิดกรณีขัดแย้งกันได้ เหมือน
 อย่างตำรวจเวลาจะสอบสวนทนายก็ต้องมีนายทนายกรมพระธรรมนูญมาช่วยด้วย—
 ก็เพื่อความเป็นธรรม ถ้าหากตัวกะโตะยุติธรรมเองซึ่งเป็นผู้พิพากษากฎกติกาลาว
 ทำผิดวินัยกันน่าจะมีการกำหนดไว้ให้ชัดเจนว่ากรรมการที่ตั้งขึ้นไปก็ควรจะมีอิสลามิก
 หรืออย่างน้อยก็มีอยู่ในศาสนาอิสลามพอวินิจฉัยในกรณีเหล่านั้นได้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิด
 ผลดีทางด้านความมั่นคง คือไม่ให้เกิดการบ่อนทำลายยุ่งตาง ๆ เกิดขึ้น กระทบเห็น
 ในแง่ของความมั่นคงในทางการปกครองทางการเมือง แล้วศาลจะมีส่วนที่จะช่วย
 ชำรงรักษาไว้ได้ป้องกันไว้ได้อย่างดี เพราะฉะนั้นตามมาตรฐานถ้าเผื่อว่าจะเป็น
 ไปตามแปดัญญัติ ถ้าคณะกรรมการยอมรับก็จะดี แต่คณะกรรมการก็ได้ชี้แจง
 เหตุผลกับกระแสมว่าในทางปฏิบัตินั้นก็คงจะต้องพิจารณาในแง่ดี ในเรื่องนี้กระแสม
 ก็มีความเห็นอยู่ที่ว่าเราควรจะต้องเขียนหรือไม่ก็ เราจะปล่อยให้บุคคลนั้นพิจารณาไป
 หรือไม่ อันนี้ก็เทียบเคียงได้ อย่างเช่นกรณีที่ทหารตกเป็นผู้ต้องหาทางคดีอาญา
 เราจะปล่อยให้ตำรวจเขาจะฟ้องเชิญเราไป หรือไม่อย่างนั้น เขาจะต้องให้ความ
 เป็นธรรม หรือเราควรจะต้องเขียนว่า "ในการสอบสวนนี้จะต้องมีนายทนายกรม
 พระธรรมนูญแทนหน่วยไปนั่งอยู่ด้วย" นี้ก็เป็นเหตุผลที่อนุโลมท่านเองเดียวกัน
 กระแสมก็ตั้งใจที่จะขอให้ระบุลงไปเพื่อความแน่นอนเพื่อจะได้ผลดีด้วยกันทุกฝ่ายแล้ว
 ก็คนอิสลามของเขาเองถ้าเขาได้รู้ถึงอย่างนี้ เขาก็จะพอใจ ขอพระองค์ครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในเรื่องที่ท่านขอแปดัญญัติก็กล่าวถึงเรื่องเกี่ยว
 กับการพิจารณาโทษทางวินัยแก่กะโตะยุติธรรมนั้น ต้องขอเรียนให้ทราบก่อนว่า
 กะโตะยุติธรรมนั้น คือผู้ที่มีความรู้ทางด้านศาสนาอิสลาม และเป็นผู้ที่มีความ
 นับถือโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางปฏิบัติแล้วเป็นผู้ที่มีเกียรติมีหน้ามีตาอย่างยิ่ง หรือ
 ว่าเป็นแม่เบอร์หนึ่งของจังหวัดหรือแต่ละจังหวัดใน ๘ จังหวัดภาคใต้ เป็นผู้ที่
 รับผิดชอบเข้ามาเป็นกะโตะยุติธรรม แล้วเข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาคดี

ชอกกฎหมายอิสลามเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว และเรื่องมรดกเท่านั้น ในกรณีที่ชาวอิสลามต่ออิสลามพิพาทกันไม่มีเรื่องอื่น แต่ในเรื่องนี้เห็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาโทษทางวินัยแก่กะโตะยุดิธร รมนั้นเอง ถ้าหากว่าเราไปจำกัดเอาไว้ว่าคนที่จะไม่เป็นกรรมการพิจารณาโทษต้องเป็นคนอิสลามด้วยกันแล้ว จะหาคนที่ไม่อยู่ใกล้หรือพลของกะโตะยุดิธร รมอาจจะยากกว่า เพราะเหตุว่ากะโตะยุดิธร รมนั้นเป็นคนมีหน้าที่สำคัญที่สุดของจังหวัดนั้นอยู่แล้ว แล้วก็ในการที่ไปพิจารณาโทษทัณฑ์ทางวินัยนี้ไม่ต้องอาศัยความรู้ในทางศาสนาอิสลามแก่ประการใดเลย เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ทราบว่าถ้าหากจะระงับคนที่มีความรู้ทางศาสนาอิสลามก็ไม่จำเป็นในที่นี้ และโดยปกติความระเบียบการพิจารณาโทษทางวินัยของเขาข้าราชการ เป็นกรรมการพิจารณาวินัยไม่ใช่ไปเอาชาวบ้านมาเป็นกรรมการพิจารณา แล้วก็ในทางปฏิบัติการพิจารณาโทษทางวินัยโดยปกติของเขาข้าราชการที่อยู่ระดับสูงกว่าบุคคลอื่น ถ้าจะไปเอาคนที่เป็นพวกนับถือศาสนาอิสลามแล้วก็เป็นเรื่องจำกัดจำเข็มนมากเกินไป ซึ่งบางทีเราอาจจะลำบากหาไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นประการใดเลยที่จะต้องไปบังคับว่าในการพิจารณาโทษทางวินัยจะต้องไปเอาชาวอิสลาม หรือว่ามีความรู้ทางศาสนาอิสลามมาเป็นกรรมการ คณะกรรมการพิจารณาแล้วจึงยืนยันว่าไม่เอา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชรรมนนุฑิตใจหรือ ไม่ครับ

นายชรรมนนุฑิตใจ : เพราะอันนี้ก็เป็นเหตุผลที่กระผมได้รับทราบ

ในที่ประชุมคณะกรรมการ กระผมจึงได้จิตใจของสงวนมา และกระผมก็อยากจะทราบเรียนว่า กระผมไม่ขอให้มีกรรมการทั้งคณะที่เป็นอิสลามหรือมีความรู้ทางอิสลาม คือกระผมขอให้อย่างน้อยมีอยู่คนหนึ่ง แล้วก็อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการว่าจะหาคนที่ไม่อยู่ใกล้หรือพลนี้ยาก กระผมขอทราบเรียนตรง ๆ ครับ ก็ก็เหมือนหลักปฏิบัติ อย่างเช่นที่กระผมได้เน้นแล้วคือ คำว่าตรวจสอบสวนคดีอาญา ปกติแล้วต้องถือว่าคำรวจ เข้ามีความรู้อยู่แล้ว ตามกฎหมายก็คุ้มครองให้เขา

LIRT

มีอำนาจสอบสวนได้ แต่อย่างไรก็ตามถ้าเขามาสอบสวนทหารแม่แต่อย่างทหาร
 ต่างประเทศก็เหมือนกัน เขาก็มีตัวแทนเขามาตั้ง เขาก็ไม่ถูกกฎหมายของเรา
 ว่าป่าเถื่อน หรือคนของเราป่าเถื่อน แต่เป็นธรรมเนียมที่เขาปฏิบัติอย่างนั้นเพื่อ
 ความยุติธรรมหรือเพื่อความพอใจ ก็เช่นเดียวกับทหาร ของประเทศไทยเหมือนกัน
 คนไทยด้วยกันสอบสวนก็ยังต้องมีนายทหาร ของกรมพระธรรมนูญมานั่ง เป็นผู้แทนมา
 และในเรื่องนี้กระผมเข้าใจในหลักการตั้งกร มการก็ไม่จำเป็นจะต้องเอากร มการ
 ทุกคนให้สูงกว่าพวกเขาที่จะยุติธรรมเหล่านั้น กระผมหมายความว่า ท่านอาจจะ
 ตั้งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง หรือใครก็ตามที่ตั้งอยู่แล้ว และนี่เป็นเพียง
 คนหนึ่งเท่านั้นเองในนั้น ซึ่งการตั้งกร มการก็ไม่จำเป็นที่ว่าจะต้องได้ทุกคนสูง
 กว่าเสมอไป ถ้ากระผมเข้าใจไม่ผิด เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้กราบเรียนว่าเพื่อ
 ประโยชน์ในการที่เขียนอย่างนี้ไว้ ก็ไม่ได้ให้ใครเสียหาย เป็นเหมือนกับแนวทาง
 ปฏิบัติที่ผู้บังคับบัญชาควรจะได้รับว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งละเอียดอ่อน การที่จะปฏิบัติ
 ต่อพวกเขาเหล่านั้น อย่างที่กราบเรียนแล้วว่าแม่แต่กับบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นอิสลาม
 เราจะต้องมีคนของเขามาตัดสินคดี เราเอาศาลของเรา ผู้พิพากษาจบจากอังกฤษ
 จบจากอะไรไป เขาก็ไม่ฟังเราทั้งนั้น อันนี้ก็จะเห็นได้ว่าในเมื่อคนธรรมดาเรา
 ต้องใช้คนของเขา และถ้าเราจะสอบสวนหัวหน้าของเขา ที่ท่านก็บอกว่าเป็นที่
 นับถือของเขาอย่างยิ่ง ถ้าเราจะมีคนของ เขามาตั้งคอยสักคนหนึ่งจะเป็นอะไรไป
 แล้วที่ท่านเกรงว่าจะหาไม่ได้นั้น กระผมเชื่อว่าผู้พิพากษาที่เป็นอิสลามก็มีมากพอ
 ที่จะหาได้ และกระผมก็เชื่อในหลักความยุติธรรม อย่างท่านก็เป็นประธาน
 คณะกร มการ ศาลาการมาากอน ก็เชื่อว่าถ้าเป็นผู้พิพากษาแล้วนะครับ ถ้าไม่เกี่ยว
 คงเป็นญาติกันอาจจะวางตัวใหม่ความยุติธรรมได้ นอกจากเกี่ยวคงเป็นญาติสนิท
 คุณเคยนึกเป็นหน้าที่ที่ตัวเองจะต้องนอกจากคุณเคยกัน ก็ขอถอนไปเท่านั้นเอง เรา
 ต้องถือเสียก่อนว่าผู้พิพากษามีความยุติธรรม ถ้าท่านพูดอย่างนั้นก็เท่ากับเราไม่มีจุด
 ยืนยันแน่นอน เราก็คงเถียงกันไว้ว่าผู้พิพากษาคัดสินคดีอาจจะไม่แน่นอนก็ได้

โทษหรือไม่ครับ ท่านบอกว่าหากคนที่ไม่อยู่ให้อิทธิพลมายาก ก็แสดงว่าท่านเห็นแก่อิทธิพลเหมือนกัน อันนี้กระแสมันกว้างชัดกับหลักความยุติธรรม เพราะเมื่อเรายังตั้งใครขึ้นมาเราก็ต้องเชื่อเขา เขาก็จะทำตัวของเขาให้ทำตามหลักความยุติธรรม เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระแสมันจริงกราวเรียนว่าเป็นเรื่องด้อยกว่าจะเอาอย่างไรกันเท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคณะกรรมาชนญู โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการมาชิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๕๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าในมาตรา ๕๖ ให้คงไว้ตามความเห็นของคณะกรรมการมาชิการ เฉพาะสมาชิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปด้วย

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : ลักษณะ ๕ ข้าราชการตุกราร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ คณะกรรมาชิการเพิ่มขึ้นใหม่ ลักษณะ ๖ วินัย การรักษาวินัยและการลงโทษ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ วินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๕๕ คณะกรรมาชนญู ลักพลีขอสงวนไว้ ขอเชิญครับ

นายชรรรมญู ลักพลี : ขอขอบคุณครับ ยืนยันเกี่ยวกับหลักการตัดสินคดี ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ คือถือว่าผู้พิพากษานั้นมีอิสระในการที่จะ

LIART

พิจารณาพิพากษาคดีได้ กระผมก็ได้สังเกตเห็นว่าในปัจจุบันนี้ผู้พิพากษาก็ถือความเป็นอิสระอยู่ในตัว และบางครั้งในทางปฏิบัติโดยเฉพาะต่อผู้บังคับบัญชานั้นก็อาจจะทำให้เกิดความขัดแย้งหรือเกิดความรู้สึกที่ว่าผู้บังคับบัญชานั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อย่างเช่นหัวหน้าศาลในทางจังหวัดกับผู้พิพากษา ก็จะมีเรื่องย่อยย่อย ๆ เกิดจากความที่ต่างก็ถือว่าตัวมีอิสระ แล้วก็อาจจะทำให้การทำงานที่อยู่ไกลหูไกลตา มีการกระทบกระทั่งกันบ้างซึ่งไม่เหมือนกับตำแหน่งทั่ว ๆ ไป ที่มีสายการบังคับบัญชาแน่นอน ทางศาลนั้นจะถืออาวุโส แต่ก็ไม่ถือหลักบังคับบัญชากัน กระผมจึงเห็นว่าถ้าเราจะเขียนไว้บางว่าให้ความเคารพนับถือผู้บังคับบัญชาจะเป็นเหมือนกับภาระเตือนสติว่าผู้พิพากษานั้นถึงแม้จะมีความเป็นอิสระ แต่ในการปฏิบัติงานร่วมกันก็ควรจะให้มีความเคารพนับถือผู้บังคับบัญชาด้วย อย่างไรก็ตามคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ชี้แจงกระผม แล้วก็ได้มีการแก้ไขในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งเห็นได้ว่าจะเป็นการเพิ่มน้ำหนักให้ผู้พิพากษาอยู่ในความเรียบร้อย และให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน และตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการที่เกี่ยวข้องก็มีถ้อยคำที่สอดคล้องในทำนองนี้ กระผมจึงหมกความจำเป็นที่จะต้องสงวนไว้ ขอขพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการ รัฐสภา

ดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการ รัฐสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการ รัฐสภา) : มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การรักษาวินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖๗ มีการแก้ไข หมวด ๓ การลงโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข

นายเชื้อ สุธาชัย : ทานประธานที่เคารพ เนื่องจาก

คณะกรรมการแก้ไขความในวรรคสองของมาตรา ๗๑ ไปในทางที่วากอให้
 เกิดความรู้สึกไม่เป็นธรรม เพราะตามร่างของรัฐบาลนั้น ข้าราชการตุลาการผู้ใด
 ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการละก็ ให้ถือว่าเป็นกรณีมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด
 ตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ คือใหญ่ที่ถูกสั่ง
 ให้ออกนี้ได้รับบำเหน็จบำนาญด้วยกันทุกคน แต่คณะกรรมการแก้ไขใหม่เป็นว่า
 "ให้ถือว่าผู้ที่มีสิทธิไต่บำเหน็จบำนาญเสมือนลาออกจากราชการ" ซึ่งการลาออก
 จากราชการนั้นไม่ใช่ว่าจะไต่บำเหน็จบำนาญทุกคน เฉพาะผู้ซึ่งมีเวลาราชการ ๑๐
 ปีขึ้นไป หรือมีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไปเท่านั้นจึงจะมีสิทธิไต่รับบำเหน็จบำนาญ จากการลา
 ออกนั้น ดังนั้นการที่แก้ไขเป็นดังนี้ก็เท่ากับวากอให้เกิดความไม่เป็นธรรม ถ้าหาก
 ว่าข้าราชการตุลาการผู้ใดกระทำความผิดถึงถูกสั่งให้ออก ถ้าเป็นข้าราชการระดับ
 ผู้ใหญ่ อายุสูงหรือมีเวลาราชการเกิน ๑๐ ปี ก็จะได้ไต่บำเหน็จบำนาญ แต่ถ้าวเป็น
 ข้าราชการตุลาการเล็กทำงานไม่ถึง ๑๐ ปีหากความผิดอย่างเดียวกัน ถูกสั่ง
 ให้ออกแล้วจะไม่ไต่บำเหน็จบำนาญ กระนั้นก็ไม่ทราบเจตนารมณ์ของคณะกรรมการ
 ที่แก้ไขอย่างนี้ด้วยเหตุผลประการใด ใครขอทราบ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผมขอทราบเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ ตามร่างเดิมที่ให้ออกว่ากรณีมีคำสั่งให้ออก
 โดยไม่มีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ผลจะเป็นว่าเมื่อข้าราชการ
 ผู้ใดถูกสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิดแล้วผู้นั้นจะต้องไต่รับบำเหน็จบำนาญทันที โดยไม่
 คำนึงถึงว่าผู้นั้นจะรับราชการมานานเท่าไร ซึ่งจะทำให้ไม่ยุติธรรมกับข้าราชการ
 ที่ประพฤติตัวดีแล้วก็ประสงค์จะลาออกไป ในกรณีเช่นนั้นข้าราชการผู้นั้นจะไต่รับ
 บำเหน็จบำนาญก็ต่อเมื่อรับราชการมาเป็นระยะเวลาตามที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
 กำหนด เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดความไม่เป็นธรรมอย่างนั้นจึงต้องแก้วากอให้ถือว่าลาออก
 จากราชการ ส่วนการที่จะไต่รับบำเหน็จบำนาญหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับอายุบุคคลผู้นั้นไต่รับ
 ราชการมานานเท่าไร เพื่อไม่ให้เกิดความไม่ยุติธรรมขึ้นสำหรับคนที่ลาออกเอง
 กับคนที่ออกไปเพราะกระทำผิด ขอขอบพระคุณครับ

นายเชื้อ สุธาชัยนันทน์ : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการลาออก ตามกฎหมายว่าเห็นจำเป็นอายุที่กำหนดคว่าต้องมีเวลาราชการตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไปจึงจะให้ได้รับบำเหน็จบำนาญ ที่กฎหมายเขียนอย่างนั้นก็ช่วยความประสงค์ที่ว่า ข้าราชการบางคนเห็นไม่อยากจะรับราชการเห็นว่าทางห้างร้านหรือที่อื่นได้เงินเดือนสูงกว่าที่รับราชการไป โดยไม่ได้เป็นห่วงหรือคำนึงว่าทางราชการจะได้รับความเสียหายจากการออกไปของผู้นั้นหรือไม่ เป็นเหตุให้ในกฎหมายว่าเห็นจำเป็นอายุถึงได้เขียนโดยมีเงื่อนไขว่าถ้าจะลาออกก็ได้ จะได้รับบำเหน็จบำนาญก็ต้องมีเวลาราชการสำหรับคำนวณว่าเห็นจำเป็นอายุตั้งแต่ ๑๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ถึงจะให้ได้รับบำเหน็จบำนาญ ไม่ใช่เลือกลาออกแล้วจะอ้างว่าไม่ไหวบำนาญเข้านั้นไม่เป็นธรรม ที่แท้จริงผู้ที่ลาออกนั้นลาออกเพื่อไปทำงานที่อื่น ที่ได้ประโยชน์สูงกว่าที่งานนี้แหละครับทางราชการถึงได้เขียนเงื่อนไขไว้ในกฎหมายว่าเห็นจำเป็นอายุว่าจะให้บำเหน็จบำนาญก็ต่อเมื่อว่าได้รับราชการมาเกินกว่า ๑๐ ปีบริบูรณ์ ที่อ้างว่าไม่เป็นธรรม กระผมก็ใคร่จะขอเรียนว่า ในเรื่องความไม่เป็นธรรม สำหรับผู้ที่กระทำ ความผิดในกรณีเดียวกัน กระผมขอยกตัวอย่างว่าผู้พิพากษาหัวหน้าศาลกับผู้พิพากษาชั้นผู้น้อยอีกคนหนึ่ง เกิดมีความผิดในเรื่องเดียวกันแล้วทางราชการก็ลงโทษให้ออกด้วยกัน แต่ผลก็คือว่าถ้าเป็นระดับหัวหน้าศาลจะก็ไปบำเหน็จบำนาญ ส่วนอีกคนหนึ่งซึ่งได้รับราชการมาเพียงไม่กี่ปีก็ไม่ได้อะไรเลย อย่างนี้เป็นธรรมละหรือ ร่างของรัฐบาลที่ใหม่ประโยชน์นี้ให้ความเป็นธรรม และก็ให้กันมานานแล้ว กฎหมายของข้าราชการฝ่ายตุลาการฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็ให้ ให้อย่างที่ร่างของรัฐบาลให้อยู่ ไม่ใช่ทำไมให้ ร่างนี้รัฐบาลก็ขอเสนอมาอย่างกฎหมายเก่า แต่คณะกรรมการการ กลับไปคัดค้านให้ประโยชน์เฉพาะบางคน ให้ประโยชน์เฉพาะข้าราชการตุลาการชั้นผู้ใหญ่ โดยไม่คำนึงถึงข้าราชการตุลาการชั้นผู้น้อย นี่แหละครับกระผมจึงเห็นว่าไม่เป็นธรรม เมื่อไม่เป็นธรรมแล้วเราควรจะรับหรือ กระผมใคร่จะขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ได้รับพิจารณาด้วย

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่แก้ไขใหม่ให้ยกเลิกไปจากร่างเดิมของรัฐบาล นอกจากเหตุผลที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้อธิบายชี้แจงแล้ว กระผมใคร่จะขอทราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้เกียรติทั้งหลายว่า การที่จะมาแก้ไขใหม่ในลักษณะเช่นนี้ มีข้อที่ไม่เป็นการสมควรอยู่ ๒ ประการ

ประการแรกที่เกี่ยวข้องนั้น การที่ไปแก้ไขเช่นนี้ทำให้เกิดการปฏิบัติที่ไม่เสมอหน้ากันในระหว่างข้าราชการประเภทอื่น ๆ กับข้าราชการตุลาการ เพราะเหตุว่าในกฎหมายที่เกี่ยวกับข้าราชการอื่น ๆ นั้น การให้ออกจากราชการนั้นก็ถือว่า เป็นการลงโทษอย่างหนึ่ง เป็นแต่เพียงว่าเป็นการลงโทษในชั้นที่ยังคงให้รับบำเหน็จบำนาญได้ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพราะฉะนั้นการร่างเดิมของรัฐบาลที่ใด เสนอนั้นก็ถือหลักเกณฑ์ทั่วไปเช่นนี้ การที่จะไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ผลปฏิบัติเป็นพิเศษแก่ข้าราชการตุลาการนั้นเป็นการไม่สมควร

ประการที่ ๒ การที่ให้ข้าราชการตุลาการออกจากราชการตามความในมาตรา ๗๖ นี้ การที่ให้สิทธิที่จะรับบำนาญได้อย่างเช่นข้าราชการอื่น ๆ นั้น นอกจากจะเป็นหลักที่ควรยึดถือแล้วก็ไม่ควรจะไปอย่างที่แก้ไขนี้ว่า ให้ถือว่าเสมือนนั้นออกจากราชการ เหตุผลตามที่ท่านกรรมการได้แถลงมานั้นเป็นเหตุผลซึ่งฟังแล้วก็น่ารับได้ แต่ว่าการที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญนั้นก็มิใช่ที่จะได้รับตามกฎหมายอยู่แล้ว ถ้าไม่ถึงเกณฑ์ที่จะได้รับบำเหน็จก็ไม่ได้รับ ไม่จำเป็นที่จะมาเกิดความกังวลแล้ว แต่ตามความกังวลกล่าวไว้ให้ถือเสมือนเป็นว่าเสมือนนั้นออกจากราชการก็เท่ากับว่าไม่ได้ออกให้ ออก ก็ไม่น่าจะเป็นเหตุผลที่ถูกต้อง เท่าที่กระผมเห็นก็เห็นอย่างนี้ไม่ทราบว่คณะกรรมการมีเหตุผลประการอื่นใด ถ้าหากว่ามีใครขอทราบด้วย มิฉะนั้นกระผมก็เห็นว่าไม่น่าจะเป็นอย่างนั้น และขอใจครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (กรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ เมื่อสักครู่กระผมอาจจะชี้แจงไม่ชัด กระผมอยากจะให้ท่านสมาชิกผู้เกียรติ

ตั้งแต่วรรคแรก พรรคแรกนั้นเป็นกรณีที่จะให้ ออก เพราะเหตุที่ข้าราชการตุลาการ
 นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง การที่ข้าราชการตุลาการผู้ใดทำผิดวินัยอย่างร้าย
 แรง แต่ที่เราไม่ลงโทษกันจนถึงปลดออก หรือไล่ออก แผลลงโทษกันเพียงแค่ให้ออก
 ปัญหาก็คือว่าคนที่ทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้วจะต้องถูกลงโทษถึงให้ออก ควรจะได้
 รับสิทธิเพิกเฉยหรือน้อยกว่าคนที่รับราชการมาควยดีแล้วลาออกไป ที่ว่าข้าราชการ
 ที่ลาออกไปเป็นการทำให้ราชการเสียหายนั้น ธรรมดาอยากจะกราบเรียนว่าสมัยนี้
 อาจจะไม่เป็นอย่างนั้นแล้ว เพราะคนที่เข้ามารับราชการนั้นมีเป็นจำนวนมาก
 รอคิวกันอยู่เป็นจำนวนมาก และอีกประการหนึ่งถ้าหากว่าข้าราชการผู้ใดจะลาออก
 แล้วจะทำให้ราชการเสียหายผู้บังคับบัญชาที่มีสิทธิที่จะยับยั้งการลาออกนั้นก็เป็นชั่ว
 ระยะเวลาอันจำกัดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาที่อยู่ตรงที่ว่าคนที่ทำผิดวินัยอย่าง
 ร้ายแรงแล้วต้องถูกลงโทษให้ออกไปนั้น เราจะทำให้ได้รับสิทธิพิเศษ เหนือกว่าคนที่เขา
 ทำงานมาควยดีแล้วลาออกไปหรือเปล่า ส่วนในวรรคสองที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ซึ่งเพิ่งนั่งไปเมื่อสักครู่นี้บอกว่าของ เติมนั้นก็เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายบำนาญ
 บำนาญอยู่แล้วนั้น ธรรมดาอยากจะกราบเรียนอย่างนั้นะครับว่าตามกฎหมายบำนาญ
 บำนาญคนที่จะได้รับบำนาญนั้นก็มีกรณีอยู่กรณีหนึ่ง คือกรณีรับบำนาญ
 โดยเหตุทดแทน ซึ่งได้แก่การยุบตำแหน่งก็ดี หรือการถูกสั่งให้ออกโดยไม่มีควยดี
 ก็ดี ในกรณีเช่นนั้นถึงแม้จะรับราชการเพียงปีเดียวก็ได้รับบำนาญ ส่วน
 ข้าราชการผู้ใดที่ลาออกจากราชการนั้นจะได้รับบำนาญหรือไม่ขึ้นอยู่กับระยะ
 เวลาในการรับราชการ ของบุคคลผู้นั้น เช่นอย่างน้อยจะต้อง ๑๐ ปี แล้วช่วยเจ็บ
 ไปถึงจะมีสิทธิได้รับบำนาญ ถ้าลาออกเฉย ๆ โดยไม่ช่วยเจ็บถึงแม้จะ ๑๐ ปี ก็
 ยังไม่ได้รับบำนาญ เพราะฉะนั้นความที่เราแก่นจึงแก่เพื่อให้สอดคล้องกับ
 ความยุติธรรมที่ว่า หนึ่งปัญหาอยู่ที่ว่าคนที่ทำงานมาแล้ว ๕ ปี กับคนที่ทำงานมาแล้ว
 ๒๕ ปีถูกลงโทษ นั้นเป็นความไม่ยุติธรรมระหว่างผู้กระทำควยดีด้วยกัน เราจะ
 ไปคำนึงถึงมากกว่าความยุติธรรมในระหว่างผู้บริสุทธิ์กับผู้กระทำผิดจะมาเปรียบเทียบ

กันไม่โดนะครับ และอีกประการหนึ่งกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนในปัจจุบันนี้ก็ได้แก่เป็นท่านเองนี้แล้วนะครับ คือคนที่ถูกสั่งให้ออกนั้นจะได้รับบำเหน็จบำนาญเหมือนลาออก เช่นเดียวกับที่เรากล่าว ถ้าหากว่าข้าราชการนี้วรรคสองไม่แก่เป็นท่านเองนี้ะครับก็จะเกิดการลัดกันเพราะข้าราชการฝ่ายตุลาการนั้นมีข้าราชการอยู่ ๒ พวก พวกหนึ่งคือข้าราชการตุลาการไต่สวนพิพากษา อีกพวกหนึ่งคือข้าราชการตุลาการ สำหรับข้าราชการตุลาการนั้นการออกจากราชการเป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งถ้าเขาตกลงโทษให้ออกอย่างนี้เขาจะได้รับบำนาญเหมือนหนึ่งลาออกเหมือนกัน แต่ถ้ามหาว่าเราไม่แก่อย่างนี้ข้าราชการตุลาการกับข้าราชการตุลาการซึ่งอยู่ในกระทรวงเดียวกันจะได้รับบำเหน็จบำนาญไม่เหมือนกัน ถูกลงโทษไม่เหมือนกัน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจอีกหรือไม่ครับ

นายเชื้อ สสายัณห์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใครขอ

เรียนชี้แจงสักคนหนึ่งว่าที่ท่านกรรมาธิการ ได้ชี้แจงว่านั่นกระทำคามผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้วก็ลงโทษให้ออกได้รับบำเหน็จบำนาญไม่เป็นธรรมดา อันนี้ความจริง—ขอกล่าวหาเป็นเรื่องของความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงจริง คั้งกรรมาธิการสอบสวนแล้วผลสอบสวนออกมาคงจะเป็นว่าถ้าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ต้องลงโทษให้ลาออกหรือปลดออกแต่ ผลการสอบสวนอาจจะไม่เป็นเรื่องร้ายแรง แต่ว่าผิดเพียงนิด ๆ หน่อย ๆ เขาถึงให้ออกเป็นการลงโทษสถานเบา เพราะฉะนั้นจะถือว่าเป็นความผิดร้ายแรงแล้วให้ออกมาได้รับบำเหน็จบำนาญไม่เป็นธรรมดา อันนี้กระผมคิดว่าน่าจะตรงกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพราะถ้าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจริง ๆ ก็ต้องได้รับโทษหนักกว่าให้ออก ที่ลงโทษเพียงให้ออกนั้นเป็นแต่เพียงว่าเมื่อสอบสวนแล้วไม่ถึงกับผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ก็ยังมีความผิดอะไรตออะไรอยู่บางสถานเบา ถึงได้ให้ออกไป และเมื่อให้ออกก็ไม่ต้องการที่จะให้ผู้นั้นได้รับความเดือดร้อนจากการที่จะต้องออกจากงาน จึงได้ให้บำเหน็จบำนาญไป แต่กระผม

LIRT

ประหลาดใจก็คือว่าทำไมให้ให้ด้วยกันหรือรับ ไม่ให้ก็ไม่ให้ด้วยกัน กระผมไม่ว่า
 แคลากรณีเกี่ยวกับห้าความผิดด้วยกัน ๒ คน คนหนึ่งให้ในฐานะที่ว่าอายุมากหรือรับ
 ราชการมานานจนกลับได้ แต่อีกคนหนึ่งห้าความผิดไม่ถึงหย่อนไปกว่ากันกลับไม่ได้
 เพราะเหตุที่ว่าอายุราชการไม่ถึง ๑๐ ปี อายุยังน้อย อันนี้ที่กระผมได้ชี้ให้เห็นว่า
 ไม่เป็นธรรม ถ้าจะให้ทั้งสองให้ด้วยกันรัฐบาลเขาก็คงเห็นแล้วว่าร่างเคมคี่ และ
 เท่าที่ไซอยู่ในปัจจุบันนี้ก็ ไซอยู่มานานแล้วเขาให้ ที่ที่ทานกรมวิชาการไปอ้างถึง
 ข้าราชการตุลาการซึ่งไปอังกฤษมาระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งข้าราชการ
 พลเรือนในปัจจุบันคือข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ นั้น กระผมก็อยากจะใคร
 ขอเรียนว่า เป็นกฎหมายที่รับออกมาในสมัยสภาสนมมาจนจะหมดอายุ ออกมาโดย
 รับควนแล้วแก้ไขกันไปจากเดิมด้วยซ้ำ กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับเดิม
 เมื่อปี ๒๔๘๗ นั้น เขาก็ให้เหมือนอย่างที่กระผมได้พูด แต่กฎหมายที่ออกมาเมื่อ ๒๕๑๘
 นั้นเกิดเปลี่ยนไปให้บางไม่ไหวบาง แต่เป็นกฎหมายที่ออกมาอย่างรับควน อาจจะเป็น
 เพราะอะไรก็ไม่ทราบถึงไถ่แก้ไขไปอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ตามกระผมก็ได้ชี้แจงว่า
 ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และก็น่าจะพิจารณากันด้วยควนรอบคอบว่าคนกระทำ
 ความผิดด้วยกันต้องถูกหาว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง แล้วความผิดนั้นไม่ร้ายแรงก็ถูก
 ให้ออกด้วยกัน แต่ข้าราชการตุลาการชั้นผู้ใหญ่ได้บำเหน็จบำนาญข้าราชการ
 ตุลาการชั้นผู้น้อยอายุราชการไม่ถึง ๑๐ ปีไม่ได้อะไรเลย เป็นธรรมหรือไม่
 ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะกรุณาชี้แจง
 หรือไม่ครับ

นายสุธรรม ภักธาคม (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ทานประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มีความข้องใจ
 เกี่ยวกับการออกในกรณีที่มีการสอบสวนทางวินัย แล้วก็ให้ออกจากราชการ อ้างว่า
 ถ้าเป็นผู้ใหญ่แล้วก็จะได้บำเหน็จบำนาญ ถ้าหากว่าเป็นผู้น้อยละก็ไม่ได้บำเหน็จบำนาญ

LIRT

ที่จริงกล่าวเช่นนั้นอาจจะยังไม่ตรงครับ ความจริงอยู่ที่ว่าการรับบำนาญไม่ใช่เรื่องผู้ใหญ่หรือผู้น้อย การรับบำนาญอยู่ที่ว่ารับราชการมานานเท่าไร-เขาหลักเกณฑ์ที่จะโยกย้ายบำนาญหรือไม่ในขณะที่ออก ทั้งนี้ถ้าหากว่าให้ออกในขณะที่ระยะเวลาราชการยังไม่ครบก็ไม่ได้โยกย้ายบำนาญ ถ้าหากว่ามีระยะเวลาเข้าหลักเกณฑ์ตามพอสมควรแล้วถึงจะโยกย้ายบำนาญ เพราะฉะนั้นการตั้งเกณฑ์ว่าเป็นผู้ใหญ่หรือผู้น้อยนั้นไม่ตรงครับ บางที่ทำงานนาน ๆ มาแล้วยังเป็นผู้น้อยอยู่ก็มี และคนที่ทำงานไม่กว้างหน้าก็อาจจะมีโอกาสในเรื่องที่จะต้องพิจารณาทางวินัยกันอยู่บ่อยๆ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นมักจะโดนเรื่องผู้น้อยมากกว่าผู้ใหญ่ด้วยซ้ำ

พื้นที่เกี่ยวกับในเรื่องเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม ในกรณีที่มีความผิดร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงอะไรนั้นที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องก็ปรายว่ากรณีกล่าวหาอาจจะเป็นเรื่องร้ายแรง แต่พิจารณาแล้วไม่ร้ายแรงก็ได้ แต่ความจริงในตัวบทนั้น เขาอาจลำคัมมาไว้เสร็จเลย คือมาตรา ๘๖ เป็นกรณีที่มีเรื่องร้ายแรง แต่ว่าไม่ร้ายแรงถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก ในเรื่องของความลดหลั่นลงมาคือกรณีที่ ไม่ร้ายแรงถึงขนาดมีมาตรา ๘๖ อีก มาตรา ๘๖ คือกรณีที่ห้ามวินัยไม่ร้ายแรงถึงขนาดที่จะต้องไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เขาก็มีกรณีที่บัญญัติเอาไว้แล้วกรณีเช่นนี้ไม่ของถูกออกจากราชการ เพราะฉะนั้นกรณีในมาตรา ๘๖ นั้นเป็นเรื่องที่ไม่สมควรจะเอาไว้ในราชการ เขาจึงสั่งให้ออกไป พื้นที่ที่ให้ออกไปในกรณีที่ไม่ว่าอย่างนี้ แม้ว่าจะไม่ถึงขนาดที่จะต้องปลดออก ไล่ออก แต่ว่าให้ออกไปเช่นนี้ ก็เป็นบุคคลที่ไม่ดี ถ้าหากว่าพิจารณาในแง่แล้ว จะไปให้บำนาญแก่คนประเภทนั้นก็จะไม่เป็นธรรมแก่คนที่เขาทำงานมาดี ๆ เช่น ทำงานมาตั้ง ๔ ปี ๕ ปี แล้วลาออกซึ่งไม่ได้รับบำนาญ ถ้ามองถึงในแง่แล้ว ก็ไม่เป็นธรรมเหมือนกันครับ ถ้าหากท่านคิดว่าทุกคนออกแล้วจะต้องได้รับ ในแง่ก็ไม่เป็นธรรมแก่คนที่เขาทำงานมาดี ๆ ๔ - ๕ ปี แล้วลาออก โดยที่ไม่ใช่ทางราชการสั่งให้ออก

พื้นที่ในเรื่องที่ว่าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในระหว่างข้าราชการฝ่ายต่าง ๆ นั้น

ในเรื่องข้าราชการพลเรือนนี้ เขาก็มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแล้ว จะเป็นสภาะไร
ก็แล้วแต่จะครบ แต่ก็ได้มีผลเป็นกฎหมายแล้ว คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๕๖ วรรคสาม เขาบัญญัติว่า "ผู้ใดถูกสั่งให้ออกตาม
มาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนหนึ่งลาออกจากราชการ" เป็นการ
สอดคล้องกันกับร่างที่คณะกรรมการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ถ้าหากคณะกรรมการ
เห็นว่าไม่มีเหตุผลดีแล้วก็จะไม่แก้ครบ คงร่างเดิมไว้ดีกว่า แต่ที่นี้เพราะเหตุที่คำนึง
ถึงเหตุผลความเหมาะสมต่าง ๆ รวมทั้งความสอดคล้องกับข้าราชการฝ่ายอื่นแล้ว จึง
มีการแก้ไขมา ขอคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างไรอีก
หรือไม่ครับ ในขณะนี้มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งเห็นควรให้เป็นไปตาม
ร่างเดิมของรัฐบาล อีกฝ่ายหนึ่งเห็นสมควรให้แก้ไขตามความเห็นของคณะกรรมการ
เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างเดิมของ
รัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นควรให้แก้ไขตาม
ความเห็นของคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าในมาตราที่ประชุมลงมติ
ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข เฉพาะข้าราชการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปนิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข
ลักษณะ ๙ บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐
มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการ
แก้ไข มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข บัญชีหมายเลข ๑ บัญชีอัตราเงินเคื่อนชำระราชการตุลาการ—
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัญชีอัตราเงินเคื่อนนี้ เดิมมีผู้ขอ
แปรญัตติ ๓ ท่านนะครับ คือ คุณเยื่อ สุธายันต์ กับคุณอำนาจ อินทฤทธิ แต่เมื่อ
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ ยังมีอีกท่านหนึ่งที่ขอสงวนคำแปรญัตติ
ไว้ คือคุณชรรมนัญญู ลัทพล ขอเชิญคุณชรรมนัญญู ครับ

นายชรรมนัญญู ลัทพล : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ
บัญชีอัตราเงินเคื่อนนี้ก็เป็นเรื่องอยู่ในหลักการเกี่ยวกับกับที่กระแหม่ได้อภิปรายไปแล้ว
ที่ใส่สงวนไว้แล้วก็ได้ออนไปเท่าที่ได้พิจารณาความเอกสารที่ได้รับแจกมาก็เห็นว่าคณะ
กรรมาธิการได้แก้ไขของกระแหม่ไว้ในมาตรา ๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ โดยได้ผล
ตรงตามบัญชีที่มีความคล่องตัว แล้วก็ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ว่ามีหลายตำแหน่งก็ได้รับความ
เป็นธรรมหมดแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบชำระราชการ
ฝ่ายอัยการที่มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบชำระราชการฝ่ายตุลาการนี้
อย่างที่กระแหม่กราบเรียนเกี่ยวกับความเป็นธรรม กระแหม่จึงไม่ติติใจ และขอถอนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
การต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : บัญชีหมายเลข ๒ บัญชีอัตราเงินเคื่อนคณะตุลาการ
ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ ๒
ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรประกาศ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบชำระราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ใ้เป็นกฎหมาย
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๒๑ คน)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติ
ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

สำหรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.
ซึ่งมีข้อความยืดยาว แล้วก็มีท่านสมาชิกได้ส่งงานค่าแปรญัตติไว้ถึง ๒ ท่าน ผมเกรง
ว่าจะไม่มีเวลาพอที่จะพิจารณา เพราะว่าถ้าจะรวบรวมกันไปก็จะได้รับคำคำหนิ
จากท่านสมาชิกว่าไม่เปิดโอกาสได้แสดงความคิดเห็นเห็นได้เต็มที่ เพราะฉะนั้น
ก็ขอเลื่อนไปในการประชุมคราวต่อไป

สำหรับเรื่องอื่น ๆ ที่เหลือก็เห็นสมควรเลื่อนไปในการประชุมคราว
ต่อไปเช่นเดียวกัน

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่าน
ที่มาประชุมและขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๘ นาฬิกา

แจกจ่ายงานการประชุม

ภูษชงค์ เอกบุตร	กรรณมา พิมพ์สุวรรณ
สมศรี ใจอ่อนน้อม	อาภรณ์ พงษ์นาค
เปรมจิต บุญหลอ	พัชนี ศลายสุวรรณ
สายสุนีย์ พันชนะ	รัชนี วัฒนพานิช
กัลยา สารานุกศิลป์	พรรณมยุภา วิไลวงษ์
อุษา คังกิจวรชัย	ประเสริฐ ปิ่นสิน
เรณู อรัญญิก	กรรณกาญจน์ เฒ่าจินดา
สัมพันธ์ คงเลิศ	กาญจนาลักษณ์ อุแก้ว
ชดอลักษณ์ ธรรมผล	กรรณิกาว์ สิงหะผลิน
สรรพศิริ อรรณวจิววงศ์	

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

พลตรี วหิน อิศรางกูร ณ อยุธยา

พลตรี เริงฤทธิ์ รุมาคม

นายสุชาติ เทชะเสน

นางวิมล เจียมเจริญ

นางอนงค์ อิศรภักดี

พันเอก อัมพร ศรีแสง

นายบุญ นาวานุเคราะห์

พลโท ธีรชัย ศิริวัฒน์

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรพงษ์

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๓๘ /.....(.....)

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑

พลอากาศเอก ทวีป หงสกุล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ